

וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
זלזה

הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ
הָיָה לְהַגִּיד כְּשֶׁ

וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

יג ג

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתת בארץ בנמץ פתגמי
נבואת ירמיה בן חלקיה מרישי
מטרת כהנא מן אמר כליא דהו
בירושלם גברא דקביל אחסנתיה
בענתות בארע שיבט בנימין ואשר
היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו יהודה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה ביומי יאשיה בן אמון
מלך שבטא דבית יהודה בתלת עשרי
שנין לממלכה ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד דתם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם
בחדש החמישי וזהו ביומי יהויקים
בן יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דשלימא חדא עשרי שנין לצדקיה
אחיה בן יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא
דבבל אצר על ירושלם תלת שנין ואגלי
עמא דבה בירחא חמישא

ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזהו
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימרי

בטרם אצורך בפטן יי עתיד ופטרם
תצא מרחם הקדשתיך נביא לגויים
נתתיך עד לא בריתך ממעין אתן יי
ועד לא אתיתא לעלמא זמיתך ב
משקי כס דלוט לעממא מנין
ואמר אהה אדני יהוה הנה לאני ע
דבר כי נער אנכי ואמר יתקבל בש
יי אלהים הא לית אנא ידע לאתנבא
ארי רבי אנא ומשיך יותי עקא זמלו
מתנכי על עמא היין

יהוה אלי אלהתאמר נער אנכי כי ער
אשר אשלחך תלך ואת כל ארצך
תדבר ואמר יי לי לא תימר
ארי לכל אחר דאשליחך תה
דאפקדינך תתנכי אלהתאמר
כיאתר אנני לה עלך גאס יהוה
תדחל מן קדמיהו ארי כסעך מימ
לשיזבותך אמר יי וישלח יהוה
ויגע עלפי ואמר יהוה אליה
דברי בפך ושלח יי תפתגמי בוא
וסדר בפומי ואמר יי לי הא נשור
פתגמי נבואתי בפומך ואלה הפקדונות
היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוש ולהאכיר ולהאכיר

ובטרם ג' וסימנך תצא מרחם יקרב אליהם יתנבפו רגליכם - להעלך ז' חס בליט וסימנך מידם מחדכ פיעה וייסוס ש' מכל צי
מיד הארי כי אתך אנני מעשיצב ומעלל -

לפני עיני דמיתך יומא הדין על
 זממא דנל מלכותא למעקר ולתדעא
 לאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני
 לקמא ויהי דבר יהוה אלי
 אמר מה אתה ראה ירמיה ואמר מקל
 שקד אני ראה וזה פתגם נבואה מן קי
 מי למימר מא את חזי ירמיה ואמרית
 מלך מוחי לאבאשא אנא חזי ויאמר
 הוה אלי היטבת לראות כי שקד אני
 על דברי לעשותו ואמר יי יאות
 חיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה
 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
 ותה ראה ואמר סיר נפולא אני ראה
 פני מפני צפנה וזה פתגם נבואה
 ין קדם יי עמי תנינות למימר מא את
 חזי ואמרית מלך דרתח כדור אנא חזי
 טקום משריתיה דמדרין ואתינ מאפי
 צפונא ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
 דריזה על כל ישיבי הארץ ואמר יי
 מצפונא תשרי בשתא למיתי על כל
 תבי אדעא כי הנני קרא לכל משפחות
 מלכות צפונה נאם יהוה וכל אנני
 יש בסאו פתח שערי ירושלים ועל
 לחומתי סביב ועל כל ערי יהודה

תאנע

תפורה

בלוט

וינע

ומר

וחס

אזור

כדור

ג

חרב

ארי האנא מכלי לכל זרעית מלכות
 צפונא אמר יי וייתון וירמוז גבר
 כרסוהי לקביל תרעי ירושלים ועל כל
 שורהא סחור סחור ועל כל קרוא
 דבית יהודה ודברתי משפטי אתם על
 כל דעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
 אחרים וישתחוו למעשי ייהם ואמליל
 פורענות דיני מנהון על כל בישתהון
 דשבקו פלחני ואפיקו בסמיך לטעות
 עממא ואשתעבדו לעובדי ידיהון
 ואתה תאזר מתניב וקמת ודברת אליהם
 את כל אשר אנכי אצור אל תחת מפניהם
 פן אחתך לפניהם ואת תתקף ותקום
 ותתנכי להון ית כל דאנא מפקיד לך
 לא תתמנע מלאוכחותהון ולמא אתפונך
 קדמיהון ואני הנה נתתיך חיוס לעיר
 מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
 על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
 לכהנה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך
 יומא דין תקיף כקריה כריא וכעמוד
 דברזל וכשור דנחש לאשקאח פס
 דלוי לכליתבי אדעא למלכא דבית
 יהודה לדברבהא לכהנהא ולעמא אדעא
 ונלחמו אליב ולא יוכלו לך כי אתה

יא
כר

חרב

אתה הוה ופנימך ומוקד האהים לעשותו ואני יקרב לעשותו כי קרוב אליך הדבר מאד כי שקד אני על דברי לעשותו כי לא יכלו
 ירד ומימנו ואני הנה נתתי ויעמד שפטים ויירשם למטה מערכה ואחרי כן בנה

אני נאסיהוה לה עילך ויהוה דיני
ומגיהיך לקבלך למסתר ית פתגמי
נבואתך ולא יכלוך לך ארי כסעך
מימרי אמר ש לשיצותך
ויהי דברי הוה אלי לאמר זהוה
פתגם נבואה מן קדם ש עמי למימרי
הלך וקראת באזני ירושלים לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
אהבת כלולתיך לפתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה איזיל ואתנכי קדם
עמא דבירושלים למימר כדנן אמר
ש דכרנא לכון טבנות יומי קדם
רחמת אבהתכון דהימינו במימרי
ואזלו בחר תריץ שליחי בחר משה
ואחרץ במדברא ארבעי שניז בלא
זרין בארע לא מזדרעא קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם נאסיהוה
קדשא אנון בית ישראל קדם ש על
בזיהוה כדימע ארמות עללא דמן
דאכיר מניה חייב לממת וכשירו
ה צד עומר ארמותא דער לא מקרבין מניה
כהניא בני אהרן קרבנא על מדבחא
כל דאכיל מניה מתחייב אף כן כל

ב
כ
ה
ח
כ

בזיהוה דבית ישראל
תיתי עליהוה אמר ש
שמעו דברי הוה בית יעקב וכו'
משפחות בית ישראל קבילו פתגמין
די ש בית יעקב וכל זרעית בית ישראל
כה אמר יהוה מה מצא אבותיכם בני
עול כי דחקו עלי וילכו אחרי ההכל
ויהכלו כדנן אמר ש מא אשכנז
אבהתכון במימרי שקראתי את לחון
מדחלתי וטעו בחר טעו אתא זהוה ללמא
ולא אמרו איה יהוה המקעלה אתנו מאד
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ
ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמורת
בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם
שם ולא אמרו נדחל מן קיש דאסיק
יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא
במדברא בארע מישר וחרוב בארע
צדיא וטולי מותא בארעא דלא עדי
בה אנש ולא אתותב אנשא תמן זאבי
אתבס אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארץ
ונחלתי שמתם לתועבה ואעילית יתכון
לארעא דישרא דהזת מנזנא כסמא
למיכל איבה וטובה ועלתון זסא כותון

תבואתה ב כה ה וסימנך ראשית תבואתה והיתה - ונחלת שמת לכו היהם קודמי מונח ההגך על לא שמתים בחוניה לארץ ומעליהם אלונ
לארץ ישראל וקוברין אותם שם -

לֹא אֶעֱבֹד כִּי עַל בְּלִגְדֵּה גְבוּהָהּ וְתַחַת
 כָּל עֵץ רַענָן אֶת צַעֲדָהּ זָנְהָ וְאֵרִי מִיָּלְמָא
 תִּכְרִית נִיר עַמּוּמָא מְצוּרֵי כּוֹץ פְּסִיקִית
 חֲנִקֵי כּוֹץ וְאִמְרָתוֹן לֹא נֹסִיף עוֹד לְמַעַבְרָה
 עַל מִימָרְךָ אֵרִי עַל כָּל רָמָא מְנַטְלָא
 וְתַחֲוֹת כָּל אֵילָן עֲבוּף אֶת פְּלִחָא לְטַעֲוֹתָא
 וְאִנְכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוֹרֵק כְּלֵה זֶרַע אִמָּת
 וְאִיךָ נִהַפְכַת לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן נִכְרִיהָ וְאִנָּא
 קִיִּימַת כּוֹץ קָדְמִי כְּמִי צִבְגָּפֶן בַּחֲרִירָא
 כּוֹלֵכוֹן עֲבָדִי קִשּׁוּט וְאִיכְדִין אֲשַׁתְּנִיחוּן
 קָדְמִי בְּעוֹבְדֵי כּוֹץ מִקְלָקְלִיא סְטִיתוֹן
 מִבְּתֵר פְּלִחָנִי הוֹיִתוֹן כְּגֶפֶן דְּלִית בָּהּ
 הֲצֵאָהּ כִּי אִם תִּכְבֹּסִי בְּנִתֵר וְתִרְכִּי לָךְ
 בְּרִית נִכְתָּם עוֹנֵךְ לִפְנֵי נָאִם אֲדֵנִי יְהוָה
 אֵרִי אִם תִּדְמֶנּוּ לֹא תִנְקָאָה מִחוּבְךָ כְּמָא
 דְּמִנְקָן בְּנִתְלָא וּמִחוּרִין בְּכוּרִיתָא הָא
 כְּרוּשִׁים כְּתִמָּא דְּלֹא דְכִי כִין סְגִיאוּ חוּבְךָ
 קָדְמִי אֲמַר יִצְחָק אֵלִים וְאִיךָ תֹאמְרִי לֹא
 נִטְמָאתִי אַחֲרֵי הַבְּעִלִים לֹא הִלְכִיתִי
 וְאִי דְרִכְךָ בְּגִיאוּ דְעִי מַה עֲשִׂיתִי בְּכִלְךָ
 קִלְהָ מִשְׁרָכַת דְּרִכֶּיךָ וְאִיכְדִין תִּימְרִין
 לֹא אִסְתָּאבִית בְּתֵר טַעוֹת עַמּוּמָא
 לֹא הִלִּכִית זָקוּפִי עֵינְךָ עַל אֲוִרְחַתִּיךָ
 וְחִזָּא כִּד הוֹיִת יִתְבָּא בַּחֲלִילָתָא לְקַבִּיל

אעבור
ז
חם חם

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

י
 י
 י
 חק

היה כו' יא

ותחפנחם
פ

יב
יב

ii.

ו
אבד
כ

نما

מעבור ג' מל' סימני' ותאמר. לא מעבור. מל' במסמני' וארחי. גדר וכל תעבור חס בואחד מל' עבוד תעבור. ה' חנה ג' חס וש' קרי

בית פעור דעי מא עבדת הוית דמא
 לנפא קלילא דמקלקלא אורחתהא
 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
 רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה
 לא ייעפו בחדשה ימצאנה כערדא
 דמדורה כמדברא מהלכא ברעות
 נפשה שתא רוחא כדורא כין כנשתא
 דישא מרדת וטעת מז אוריתא ולא
 צביא למתב נביא אימר לה כל בעהא
 דאוריתי לא ישתלהז כזמנה ישכחנה
 מנעי רגלך מיחף וגורך מצמא
 ותאמרי נואש לוא כי אקבתי זרים
 ואחריהם אלך מנעי רגלך מלאתהא
 לעממא ופומך מלמפלח לטעזתא
 ואמרת תבית מבתר פלחך לא ארי
 רחמיית אתה צרא לעממא ובתר
 פלחן טעזתהז אחר ככשת גנב כי
 ימצא כן הכי שוב בית ישראל המה
 מלכיהם שריהם וכחניהם וגביאיהם
 ככהתת גבר דמתחשיב מהמן ומשתלח
 גניב כין כהיתו בית ישראל אנון מלכיהז
 רב כיהוז וכהניהז וגביהז דשקרא
 אמרים לעץ אבי אתה ולא בן אתה ילדתי
 כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם

ל
 ש
 ק

ג
 ו
 ק

ל

ג
 י
 ק

ואמרו קומה והושיענו אמרין לעלים
 אעא אכונא את ולמא דמתעביר מז
 אכנא אמרין ליה את כריתנא ארי
 אחזרו כפלחני קדל ולא שויא דחלתי
 לקביל אפיהזן ובעידן דכשתא אתא
 עליהזן כפריז כטעזתהז מודן קדמי
 ואמרין רחים עלנא ופרוקנא ואיה
 אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
 יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
 היו אלהיך יהודה ואן דחלתכון דעבדתון
 לכון יקומוז אם יכלין למפרקכון בעידן
 כישתכון ארי מנין קרויכון הווא דחלתכון
 דבית יהודה למה תריבו אלי
 כלכם פשעתם כי נאם יהוה למא אתון
 מדמין למדן לקביל פתגמי כולכון מדתון
 כמימרי אמר ישי לשוא הכיתי את
 בניכם מוסר לא לקחוא כלה חרבכם
 נביאכם כאריה משחית למגן אלקותי
 ית בניכון אלפן לא קבילו קטילת חרבכון
 נביאיכון כארנא דמחביל הדור אתם
 ראו דבר יהוה חמדבר חיותי לישראל
 אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי
 דדנו לא נכוא עוד אליך יעס דרא אתון
 קבילו פתגמא דיש חכמדבר צדי דלית

ג
 ר
 פ

ג
 ר
 פ

ג
 ר
 פ

ג
 ר
 פ

אשה זונה היה לך מאנת הכלם ואתמנעו
 רסיסא ומלקושא לא הוה וחוץ פאתא
 נפקת ברא הוה לך מסרבת לאתכנעא
 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוהי נערי
 אתה הלא מפענ תצלן קדמי רבונא את
 פדמי דמן עלמא הינטר לעולם אם
 ישמר לגצח הנה דברת ותעשי הרעות
 ותוכלי האפשר דיתנטרון לך חובין
 לעלם אם תתקף עלך מחא לאפרש
 הא מלילת ועבדת בישין ואסגית
 ויאמר יהוה אלי בימיא שדו
 המלך הראית אשר עשתה משכה
 ישראל הלכה היא על כל הרגבה ואל
 תחת כל עץ רענן ותזני שם ואמר
 יש לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא מא
 דעבדו דמתחסנין למתב לפלחני דבית
 ישראל אזלון אנן על כל טור דם ולתחות
 כל אילן עבדו ופלחין תמן לטעו תא
 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי
 תשוב ולא שבה ותראה בגדה אחותה
 יהודה ואמרית בחר דעבדו יתכלאלין
 לפלחני יתובון ולא תבו וחו משקרא
 אחיהון דבית יהודה וארא כי על כל
 אדות אשר נאפה משכה ישראל

יבדל
חס

יבדל
חס

יבדל
חס

יבדל
חס

יבדל
חס

6
ז
ז
ז

שלחתיה ואתק את ספר כריתתיה אליה
 ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן
 גסהיא וגלי קדמי ארי על כל עיסק
 דטעו דמתחסנין למתב לפלחני בית
 ישראל אגליתימן כמא דיהבין אגדת
 פיטורין ומשלחין ולא דחילו משקרא
 דבית יהודה אחיהון ואזלו וטעו אף
 אנן ויהי מקל זנותה ותחנק את הארץ
 ותנאק את הארץ ואת העץ וההוה
 מרקליל לא בעינהא טעותה וחיבת
 ית ארעא וטעת עם פלחניא אבנא ואעיא
 וגס כל זאת לא שבה אלי בגו דה
 אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
 נאם יהוה ואף בכל דא לא תבו לפלחני
 משקרא אחיהון דבית יהודה בכל
 לבחון אליהן בשקרא אמר יש
 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
 משכה ישראל מבגדה יהודה ואמר
 יש לי זכאן נפשחון דמתחסנין למתב
 לפלחני דבית ישראל מממשקרא דבית
 יהודה הלך וקראת את הדברים האלה
 צפונה ואמרית שובה משכה ישראל
 נאם יהוה לו אאפיל פניכם כי חסיד
 אני נאם יהוה לא אטור לעולם איזיל

יבדל
חס
בקהילות

ז
בספ

ז
מי

ש

על ואל בפיס חזא דסבי על ועל סמכ ושמו אותם יחל על ראש יואב הלכה היא כה וזאמרן אשר דבר ירמיהו והבאת עליהם מכתבים
 חנו מעיר חמסי ושאריו הוה על הוה על חרבות נוסב ותדגוג ותשבר כד וישב העפר ייסימין בגויה אחותה בגויה יהודה מבגדה יהודה

ותתנכי יתפתגמא האלין בארע צפונא
ותימר תובודמתחסנין למתב לפלחני
דבית ישראל אמר שי כד תתובדן לא
אשלה דוגזי ככון ארי מסגי למעבד
טכון אנא אמר שי לא יתנטרון לך
חוביך לעלם ארעי עונך כיהוה
אלהיך פשעת ותפזי את דרכיך
לזרים תחת כלעץ רענן ובקול לא
שמעתם נאסיהוה ברם דעי חובך
ארי במימרא שי אלהיך מרדת
וקלקילת ית אורחתך לאתחברא
לעממא פלחי טעותא תחות כל
אילן עכור ולמימרי לא קבילתון
אמר שי שובו בנים שובבים נאס
יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחר מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון ותובדנא דמתחסנין
למתב אמר שי ארי אנא אתרעירתי
ככון ואקריב יתכון כלא אתון משתארינן
חד מן קרתא ותרינ מזרעיתא ואעיר
יתכון לציון ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל ואמני
עליכון פרנסין עבדי דעותי ופרנסון
יתכון במדע ובחכמא והיה כי תרכו

לכרה מקילת
דלך מן אבדא
אלעין בלחא

מל

ופריתם בארץ בימים ההמה נאס
יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד ויהי ארי תסגון
ותפשוץ בארעא ביום מא האינון אמר
שי לא יימרון עוד ארון קימא שי ולא
יפק על לב ולא ידכרון ביה ולא יזעון
ולא יגיוון ביה עוד קרב בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע
בעדנא ההוא יקרון לירושלם אתר
בית שכינתא שי ויתנהון למפלחבה
כלעממא לשמא שי לירושלם ולא
יהכון עוד בדתהרהור לבחון בישא
בימים ההמה ילכו בית
יהודה עלבית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון עלהארץ אשר הנחלהני את
אבותיכם ביום מא האינון יתחברון
דבית יהודה עם בית ישראל וייתון
כחדא מארע צפונא לארעא דאחסנית
יתאבחתכון ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמרא בליתקראו

ולא יעלה וסימנא גפרית ומלח ויהיה כי תרכו עליהם צמר ויבאו זרפי וסימנא ובקעחו הנני מחזק לך למקע הבן לבס עלהר
נשמה ויבאו יחדו כי מבוא עס

לֹא־וּמֵאֲחֵרֵי לֹא־תָשׁוּבוּ וְאַנֹּכִי אֶמְרִית
אִיכָדֶיךָ אֶעֱלֶינֶךָ בְּבִנְיָא וְאֶתִּיךָ לִיךְ
אֶרְעֶה חֲמֻדָּתָא אַחֲסֹנֶת הַדֹּדֹת תִּשְׁפָּחַת
עִמָּמִיָּא וְאֶמְרִית תְּבוּנֵי תַּעֲרֹךְ קָדְמִי
וּמִבְּתֵר פִּלְחָנִי לֹא־תִתּוּכִיךָ אֶכֶן בְּגִדְךָ
אֶשֶׁה מִרְעָה כֵּן בְּגִדְתָּם בֵּית יִשְׂרָאֵל
נֶאֱסִי הָיְהוּה יִכְכֵּיז כַּמָּא דְּמִשְׁקָא אֲתָתָא
בְּעֵלְהָ כִּיךָ שְׁקִירָתוֹן כַּמִּימָרֵי בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֶמְרִי שִׁי קוֹל עַל־שְׁפִיִּים נִשְׁמָע
כִּי תַחֲנוּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הָעוּל אֶת
דְּרָכָם שִׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם קָלָא
עַל־גִּדְיָן אֶשְׁתַּמְעֶה דְּכֵן וּמִתְאַנְחוּן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶמְרִי קִלְקִילוּ יֵת אֹרַחַתְהוֹן
אֲתַנְשִׂאוּ יֵת פִּלְחָנֵיךָ אֶל־הָהוּן וְשׁוּבוּ
בְּנִים שׁוֹכְכִים אֶרְפֶּה מִשׁוֹכְכֵיכֶם הִנֵּנוּ
אֲתַנְוִלְךָ כִּי אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּבוּ
בְּנִי אֲדַמְתָּ חֲסִיךְ לִמְתָּב אֶשְׁכּוֹן לְכוֹן
כִּד תִּתְּבוּן הָאֵל כִּלְעִיךָ אֲתוֹן אֶמְרִיךָ
תִּכְנֵא לְפִלְחָנֶךָ פְּרוֹקֵנָא אֶמְרִי אֲתָה שְׁאֵלָנָא
אֶכֶן לְשִׁקָּר מַגְבֵּעוֹת הַמֶּזֶן הָרִים אֶכֶן
כִּי הָיְהוּה אֱלֹהֵינוּ תִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּכִיךָ
לְשִׁקָּרָא פִלְחָנָא עַל־מִתָּא וְלֹא־לֵהֲנָא
אֲתַרְגּוּשְׁנָא עַל־טוֹרֵיָא בְּדָם כַּמִּימָרָא
דִּישְׁ אֱלֹהֵנָא פִּרְקָן יִשְׂרָאֵל וְהַכְּשֵׁת אֲכֻלָּה

אֲתִיגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְעוֹרֵינוּ אֲתִיגִיעַ
וְאֲתִיגִיעַ אֶת־בְּקָרָם אֶת־כֶּנֶחָם וְאֲתִיגִיעַ אֶת־יְהוָה
וְכִהְיֶה חֹבֶיךָ אֶסִיפֶת יֵת לֵאוֹת אֲכֻלָּתָא
מִזְעוֹרֵנָא יֵת עֲנָחוֹן יֵת תּוֹרֵיָהוּן יֵת בְּנֵיהוֹן
יֵת בְּנֵיהוֹן נִשְׁכַּכְהָ בְּכַשְׁתָּנוּ וְתַכְסָּנוּ
כִּלְמִתָּנוּ כִּי לִי הָיְהוּה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְעוֹרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא
שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִשְׁכּוֹב
בְּכִהְיֶה חֹבֶיךָ וְכִהְיֶה חֹבֶיךָ אֲתִיגִיעַ וְכִהְיֶה חֹבֶיךָ
אֶמְרִי קָדָם שִׁי אֲהֵנָא חֲכֵנָא אֲנִי אֲכֻלָּתָא
מִזְעוֹרֵנָא וְעַד יוֹמָא הַדֶּיךָ וְלֹא־קִבֵּלָנָא
לְמִימָרָא דִּישְׁ אֱלֹהֵנָא
אִם תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נֶאֱסִי הָיְהוּה אֱלִי תִשׁוּב וְאִם
תִּסְרִי שְׁקוּיָיִךְ מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּר אֶסְתַּחֲבֹב
יִשְׂרָאֵל לְפִלְחָנִי אֶמְרִי שִׁי תִתְקַבֵּל תִּיבִתְךָ
עַד לֹא תִתְחַתֵּם גִּזְרֶתְךָ וְאִם תַּעֲדִי שְׁקוּיָיִךְ
מִן קָדְמִי וְלֹא תִיטַלְטֵל וְנִשְׁכַּעַת דְּחִי
יְהוָה בְּאִמְתָּ כַּמִּשְׁפָּט וּבְצִדְקָה וְהַתְּבַלְכוּ
בְּגוֹיִם וּבְנֵי יִתְהַלְלוּ וְאִם תִּקְיִים בְּשָׁמַי
קִיִּים הוּא כִּקְשָׁטָא בְּדִינָא וְכִיכּוֹרָא
יֵת בְּרָכוֹן עִמָּמִיָּא כִּי שְׁרָא וְכִי שְׁתַּכְחוּן
כִּי כִהְיֶה אֶמְרִי יְהוָה לֵאשׁ יְהוָה
וְלִירוּשָׁלַם נִקְרוּ לְכֶם נִקְרוּ אֶת־זֶרְעוֹ אֶל
קִצִּים אֶמְרִי כִדְנָן אֶמְרִי שִׁי לֵאשׁ יְהוָה

נשמע קול וסימנתי קול על שפייס קול ברמיה נשמע בלי נשמע כתוב בה בגוים נשמע - מנעורינו ומל וסימנתי ואמרת אנשי מקנה והבשת אכלה נשככה בכשתנו -

וליתבי ירושלם עבדיו לכון עובדיך
טבין ולא תבעון פרקן בחובין המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם אישיהוה
וישבי ירושלם פקתלא באש חמתי
ובערה ואין מבכה מפני רע מעלליכם
תובו לפלחנא רצי ואעדו רשע לכון
אנשי יהודה ויתבי ירושלם דלמא ודלק
כאישתא רגזי וישיצו ולא יהי חיס
מן קדם בישות עובדי כוז הגורו ביהודה
ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר חונו ביהודה
וירושלם בסרו ואמרו תקעו שופרא
בארעא אכלו אסגו ואימרו אתכנשו
וניעול לקרוין פריכין שאתם ציונה
העיוזו אלתעמדו כי רעה אנכי מביא
מצפון ושבר גדול וזקופו אתא על ציון
גלו לא תתעכבון ארי בשתא אנא מית
מצפונא ותברא רבא עלה אריה מסככו
ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום
ארץ לשמה עריך תצנה מאין ושב
גלא מלך מכרכיה ומחביל עממיא
נסלכמ שריתיה נפק מאתריה לשואה
ארעך לעדו קרוך יצדיק מבלי יתבי

ב
ח

תקעו
ל

ב
ועתה
לכה

ל
מל

ל
ל
ל
וגל

עלזאת חגרו שקים ספרו והילול כי
לא שב חרון אף יהוה ממנו על דא
ייסרון סקין יספדון ויילולין ארי לא
תב תקוף רוגזא רצי מנא
והיה כיום ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו ויהי בעדנא ההוא
אמר שי יתבר לבא דמלכא ונבא דנבא
ויצדון כהנא אנכי שקלא ישתעממו
ואמר אהיה אדני יהוה אכץ השא השאת
לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש ואמרית
קביל בעותי שאתם ככון הא נביי
שקרא מטען לעמא הדין ולידתבי
ירושלם למימר שלמא יהי לכון ובען
הא חרבא מקטלא בעמא בעת ההיא
יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח
שפייס במדבר דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר בעדנא ההוא יתאמר לעמא
הדין ולידתבי ירושלם כדוח טיהדין על
דישינגדין דמייז במדברא כיז אורח
כנשתא דעמי לא למדרי ולא לברא
רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני
אבר משפטים אותם על דטעו בחר

ב
רפי
בצור
וכליחזק

ואמרו וסימנך המידו בצור דנו ליעקב שמענו השמיעו הללו חושבנך וסימנך ועתה לכה האספו ונבואה אל עמי

נביי שקרא דמתנבז להוז ברוח דשקר
 בכין משרית עממין מאלין קלידין
 ברוחא ייתון עליהון כען אק במימרי
 איתנון ואמליל פורענות דינא מנהון
 הנה בעננים יעלה וכסופה מרכבתו
 קלו מנשרים סוסין אוי לבו כי שודגו
 האמלך במשריתיה יסק עליהון כענא
 דסליק וזפי ית ארעא וכעלעולין דתפוזי
 קלידין מנשריא סוסותיה וי לנא ארי
 אתי למבזא בבסי מרעה לבך ירושלים
 למען תושעי עד מתי תלין בקרבך
 מחשבות אנך נקא מלמעבד בישא
 לבך ירושלים בדיל דתתפרקין עד
 אימתי יירכון ויתקיימון עבדי אונס
 דבגויך כי קול מגיד מדן ומשמיע און
 מהר אפרים ארי קלנביא מתנבז עליהון
 דיגלון על דפלאו לעגלא דבדן ומבדלי
 בסורן בישן ייתון עליהון קטולין על
 דאשתעבדו לעלמא די אקים מיכא
 בטורא דבית אפרים הזכירו לגויהנה
 השמיעו עליהון שלם נצרים באים
 מארץ המדבר ויתנו על ערי יהודה
 קולם אדכרו לעממא הא כסדו על
 ירושלים אמרו משרית עממין חטופין

ל

מל

ל

ב
חס

ב

כטופין אתן מארע רחיקא וישרון
 על קרוא דבית יהודה וירימון עליהון
 בקלהון כשמרי שדי הון עליה מסבב
 כיאתי מרתה נאס יהודה כנצרי חקלא
 הון עלה מסחור סחור ארי על מימרי
 סריבת אמר שי דרכך ומעלליך עשו
 אלה לך זאת דעתך כי מר כי נגע עד
 לבך אורחתך בשתא ועובדך מקלהא
 גרמו אליך לך דא בשתא ומרדא אתי
 עלך ירושלים עד דאתבר רשע לבך
 מעי מעי אחלה קירות
 לבי הומה לי לבי לא אחרש כי קול שופר
 שמעתי נפשי תרועת מלחמה אמר
 נביא מעי מעי כיבין לי זע סמך לבי
 חמי לי לבי לא שתיק ארי קל צורחת
 קרנא שמעתי נפשי יבכות עבדי קרנא
 שבר על שבר נקרא כי שודד כל הארץ
 פתאם שודדו אהלי רגע יריעותי תבר
 על תבר את ערע ארי אתבזיזת כל
 ארעא בתכיה חרובת ארעא זמן חדא
 כל קרני עד מתי ארא הנס אשמעה
 קול שופר עד אימתי ארא חזי סימון
 שמע קל קרנא כי אויל
 עמי אותי לא ידעו בעם סכלים חמה

ב
בתר
לש

אחילה
ל
ק
חס
יגרי
יו

ב
חד
מור
וחז
חס
ומקיס

מרתה ברת ליש וסימב ויבזון מרתה כי אתי מרתה - נצרים ב חס וסימב - השמיעו עליהון שלם נצרים כי יום קראו

ולא נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו ארי אפסשו עמי
מפע חלתי לא אילפו בנין טפשי
אנון ולא סכלתינו אנון חכימין אנון
לאבאשא ולא יטבא לית אנון ידעין
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אדם חזיתי ית ארעא
והא צדיא ורוקנא ואסתכלית בשמא
והא לא מזהרין ניהורוין וראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו
חזיתי טורי א והא זיעין וכל רמתא
אתפרקא וראיתי והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו חזיתי והא לית
עמא שרי עלה וכל עופא דשמא
איטלסלו וראיתי והנה הכרמלה מבו
וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרוץ
אפיו חזיתי והא ארעא דישא דהות
מנצבא ככרמלא תצת למחוי כמדבא
וכל קרוהא צדיא מהז קדם שי מז קדם
תקין רוגזיה כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כלה ארץ וכלה
לא אעשה ארי כדנ אמר ש צדו תלי
כל ארעא וגמירא לא אעביד על
זאת תאכל הארץ וקדרו השמים

ל

ב

ג

ל

י

ח

ו

מ

ב

והצורים

י

בט

בט

ממעל על כדברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנה על דא תחוב ארעא
ויקבלון ניהורי שמא מלעילא על
דגזרית צמימרי חשיבית בעי צתי
אעביד ינה ולא אתי בינה מקול פרש
ורמה קשת ברחת בלה עיר באובעים
ובכפים עלו בלה עיר עזובה ואין ישב
בהן איש מקל פרשי ודגדין בקשתא
גלו כליתבי קרתא עלו למעק בחרשא
סליקו לא יטמא כפיא כל קרויהון
שביקן זלית דיתב בהון אנשי ואתי
שדור מהתעשי כיתלכשי שני כי
תעדי עריזהב כיתקרעי בפוך עינך
לשואת תיפי מאסובך עגבים נפשך
יבקשו והא את מתבצא מא איתכך
חיל למעבד אריאת רחיצת על לבשי
צבענין ועל דמיתקנין בתיקונין דדהב
ארי תכלין בצדידא עינך לא להנאה
תיתקנין קצו כיך רחמך מקטליך בעין
כי קול כחולה שמעתי צרה כמכירה
קול בת ציון תתפח תפרש כפיה אויב
לי כי עיפה נפשי להרגים ארי קל כמעלא
שמעית עקא כאיתא דמשרא למלך
כבור קל כנשתא דציון דמשתטחא

י

ח

ב

ב

ד

ית

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

היו איש אל אשת רעהו ויצהלו סוסון
אגריסין אהדין הווגבר על איתת
חבריה מצווחין העלאלה לא אפקד
נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא
תתקס נפשי העלאלין לא אסער
לאיתאח בישא אחר ש ואסמן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון
כדעותי עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אלתעשו וסורו נטיותיה
כי לוא ליתוה המה סקו בקרוא אחילו
וגמירא לאתעבדון פגדו בירנתהא
ארי לא רעזא קדם ש כהון כי בגור
בגדו כי בית ישראל לבית יהודה נאם
יהוה ארי שקרא שקרו במימרי בית
ישראל לבית יהודה אמר ש כי כחשו
ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה
כדינו במימרא דיש ואמרו לא מז
קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף לא
תיתי עלנא בשתא ודקטלין בחרבא
וכפנא לא נחזי והנביאים יהיו לרוח
והדבר איז בהם כה יעשה להם אנביי
שקרא יהון ללמא אנבואת שקרהון
לא תתקיים דא פורענותא תתעביר

והנה
והנה

ג
ה

הויה
לדוח
בזפי
והנביאים
לרוח
שקר

מנהון לכן כה אמר יהוה אלו
עבאות יען דברכם את הדבר הזה הנ
נתן דברי כפיך לאש והעם הזה עני
ואכלתם כלן כדנן אמר ש אהי צבאו
חלק ראיתנביתון יתפתגמא הדין האע
יהיב פתגמי נבואתי בפומך תקיפין
כאישתא אעמא הדין חלשין כאעמא
ויקטלונון הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל נאם יהוה גויאית
הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשון
ולא תשמע מה ידבר האנא מיתי עליך
עם מרחיק בית ישראל אמר ש עם תקין
הוא עמא דמעלמא הוא עמא דלא
תידע לישניה ולא תשמע מא דמלך
אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים כיו
אזיניה כקברא פתוח כללון גיבורין
ואכל קצירך ולחמך ואכלו בער ובנות
יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנת
ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטון
בהנה בחרב יבז חצרך ומיכלך יקטלו
בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבז פיר
גפנך ותניך יפגר קרוי ארעך כריכתו
דאת רחיש לא שתזבא כהון מז קד
דקטלין בחרבא וגם בנימין ההמה נא

טו
בעע
בסג

ג
ליער

והנה

ג
והנה

והנה

והנה

והנה

והנה

ולא תשמעו וסימנתי לא תאבה לו ואם יפנה לבבך הנני מביא עליכם גוי עד אנה יש אשפתו ג וסימנתי כקבר פתוח בכלי ימי אשר

יהוה לא עשה אתכם בלתי זרקה ביום ההוא
 אמר כי לא אעביר עמכון גמולא ויהיה כי
 תאמרו תחת מה עשה יהוה אליהנו לנו את
 כל אלה ואמרתי אליהם באשר עזבתם אותי
 ותעבדו אלהי גל בארצכם כן תעבדו
 זרים בארץ לא לכם ויהי ארתי תימרון חלק
 מא עבד כי אלה נא לצאת כל אליץ ותומר
 לחון כמאד שבקתון בלחני ופלחתי לטעות
 עממא בארעכון כי תשתעבדון לעממא
 פלחי טעותא בארע לא די לכון

הָגִידוּ זֹאת כִּבְּיֹת יַעֲקֹב וְהַשְׁמִיעוּהָ בִּיהוּדָה
לֵאמֹר חֲנוּ דָא בְּדִבְיֹת יַעֲקֹב וּבְסֻלּוּהָ בְּדִבְיֹת
יְהוּדָה לְמִימְרֵי שְׁמַעְנָא זֹאת עִם סְבָל וְאִין
לֵב עֵינִים לְהֵם וְלֹא יִרְאוּ אֲזַנִּים לְהֵם וְלֹא יִשְׁמְעוּ
שְׁמַעוּ כַּעַן דָּא עֲמָא טַפְשָׁא זִלִּית לִיהָ לֵב
דְּעֵינִין לְהוֹן וְלֹא חֲזַן אֹדְעִין לְהוֹן וְלֹא שְׁמַעִין
הָאוּתִי לֹא תִירָאוּ נָא מִיהוּדָה אִם מִפְּנֵי לֹא תַחֲלִילוּ
אֲשֶׁר שְׁמַתִּי חוּל גְּבוּל לֵים חֶק עוֹלָם וְלֹא
יַעֲבֹדְנָהּ וַיִּתְּגַעְשׂוּ וְלֹא יִבְלוּ וְהַמּוֹגְלִין וְלֹא
יַעֲבֹדְנָהּ וְהָאֵל מִן קָדְמִי לֹא תִדְחִלִין אֲמַר שִׁי
אִם מִן קָדָם מִימְרֵי לֹא תִזְעוּן דְּשׁוּיֹתִי הָלֹא
תַחֲזוּמָא לִימָא קִים עֲלֵם וְלֹא עָדִי לִיהָ וּמִטְרַפִּין
וְלֹא עָדִי לִיהָ וּמִטְרַפִּין וְלֹא אֲכַלִּין וְהָמָן גְּלוּדִי
וְלֹא עָדִין לִיהָ וְלֵעַם הָאֵל הִיָּה לֵב סוֹדֵר וּמִזְרָה

סרו וילכו וילעמא חדין הזה לבסטי ומרו דעל
 דסטו מבתר פולחני גלוי וזא אמרו כלבכם
 נירא נא אתי הוה אלהינו הנתן גשם וירח ומלקוש
 בעתו שבעת חקות קציר ישמר לנו וזלא אמרו
 בליבאון נדחל בעץ מן קדם שיאה נא דמחית
 מסר בכיר זלקיש בעידניה דבזמץ קום שבעא
 חצא נטר לנא עונותיכם הטואלה וחטאותיכם
 מענו הטוב מכם חזיכו דגרמו אליך לבון
 זחטאיכו מענו טובא מנכו בית מצאנו בעמי
 רשעים ישור בשך יקושים דציבו משיחית
 אנשים ילכו דארי אשתכחו בעמי חייביך
 בנכליך אשריך דם זפי כלבוש צידיך דמחי
 זקטיל מתעשתיך לחבלא נפשך קטלין כללג
 מלא עוקבך בתיהם מלאים מרמה עלבן גלוי
 ויעשירו פכית פטמא דמלי עופא נון בתיחון
 מלך נכליך על ביץ סגראו זעתרו שמונו עשתו
 גם עברו דבריך עדין לא דנו דינ יתום ויאליו
 ומשפטא ביונים לא שפטו עתרו אקסנו נכמן
 אק עבדו על פתגמי אורייתא עבדו דבישריך
 דקשוט לא דינין ואילו חו דינין דינ יתמא חו
 מצלחיך דינ חשיבא בקושטא לית אינון
 דינין דעל אלה לא אפקר נחם הוה אם בכור
 אשר בזה לא תתנקם נפשיה על אליך לא
 אסער לא יתאה בישא אמר עיואס מן עמא

חֶק עוֹלָם ה' וְסִימָגָה וְרַחֲמֵי יְיָ וְגַלִּיּוֹתָם כָּל זֶכֶר בְּבֶן אֲדָרָךְ יֹאכֶלֶנָּה וְהִכָּה הַמַּעֲשִׂיחַ וְהִיטֵן לְאֲדָרָךְ הָאוֹרֵי לֹא תִירָאוּ אֶהֱיֶה וְאֶכְלָתֶם ה' וְסִימָגָה

בבית עבדוהי לא אתה פדע מסחן ברעותי

שמה ושעלונה נתיחד בארץ תימה ושגורוה
בארץ הנבאים נבא בשקר והכהנים ידדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתך ונבי
שקרא מתנבץ שרר וכהנא מסיעיץ על ידיו
ועמי דחימו כין ומא תעבדוץ לסופא העזו
בני בנימין מקרב ירושלם ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שאומשא את בני רעה
נשקפה מצפון ושבר גדול גלו בני בנימין
מגוד יושלם אדי קל ציוחת קרנא אשתמעת
בארעהוץ ועל בית בקעת כרמא זקפו סימחון
אדי בשתא אסתכיאת מצפנא ותכלא רבא
הגור והמענגה דמית יבת ציוץ ואשתא
ומפמקתא איכדיץ חלקי לית אורחתך דביץ
בה יתת בנשתא דציוץ אלה יבארעים ועדריו
תקעו עליה אחלים סביב רעו איש אתירו לה
ייתון מלביץ ומשריתחון יגדוץ עלה משבניץ
סחור סחור יסיעון גברית חבדיה קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצחרים
אוי לנו כי פנתה היום כי ינטו צלליה
ערב צמינו עלה עבדי קרבא קומו ונעם
בטיהרא זי לנא אדי פנא יומא אדי
נגדו טולד רמשא קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה קומו

זניסן בליליא ונחפיל ביר גיטתא

כִּי בָּא מַלְאָכָה עֲבָאוֹת כְּרָתוּ
עֲצָה וּשְׁפָכוּ עַל יְרוּשָׁלַם סִלְלָה רַחֵם
הַעִיר הַפְּקֹד כִּלָּה עֲשֵׂק בְּקֹדֶכָּה יֵאָרִי
בְּדָג אֲמַר שִׁי עֲבָאוֹת קִוְּצוּ אֶתְּוֹ אֲבָדוּ
עַל יְרוּשָׁלַם מִלֵּיתָא הִיא קָדְשָׁא דְאֵתְּפִקִּידוּ
לָהּ חֻבְרָא בִּלְהֻזְן אֲנוּסִין בְּגֹוֹה יִבְחָקִיר
בֹּר מִימִיחַ בֶּן הַקֶּלֶה רַעְתָּה חֲמִסָּה שִׁיר
יִשְׁמַע בָּהּ עַל פְּנֵי תָמִיד חֲלִי וּמִבְּרָה
כְּגֹוֹד מִקְּיָיִם מוֹדֵי כִּי אֲוִירֵינוּ וְאֵתְּמִקְיָיִמוּ
בְּגֹוֹה עֲבָדֵי בִשְׁתָּה קֶלֶח טוֹפִין וְכִזְזִין
מִשְׁתַּמְעֵבָה קָדְמֵי תִדְיָא עַל כִּי
אֵיתִיתִי עֲלָה מִדְּעָה וּמִחֵא חֻסְרֵי יְרוּשָׁלַם
פֶּן תִּקַּע גִּפְשֵׁי מִמֶּךָ פֶּן אֲשִׁימְךָ שְׂמִמָּה
אֶרֶץ לֹא נוֹשְׁבָה אֵתְּרָא יְרוּשָׁלַם דְּלֵמָּא
יִרְחִיק מִימְרֵי יִתֵּךְ דְּלֵמָּא אֲשׁוּיָךְ צִדָּא
כֹּאדָע סָדָם דְּלֵא אֵתְּתַכֵּת פֶּן
אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת עוֹלָלִי עוֹלָלִי בְּגֶפֶךָ
שְׂאֵרִיתִי יִשְׂרָאֵל הִשְׁבִּי יָדְךָ בְּבוֹצֵר עַל
סִלְלָתְךָ בְּדָג אֲמַר שִׁי עֲבָאוֹת אֵתְּבַצֵּא
יִתְּבַצֵּזוּן כִּמָּא דְּמַחֲלִכִין עַל שׁוּלֵי גֶפֶךָ
לִמְקֻטָּה שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד תִּתּוּב
מִחֲתָךְ עֲלֵיהוֹן בִּיד קִטּוֹן עַל סִלְסָלִין
עַל מֵי אֲבָרָה וְאֵתְּרָא וְיִשְׁמַעוּ הַעִיר

ישמעו וסימנתי תשמעו באדניך וגלתי כהקיד ביד מימיה בעקום בסוגר כנויך מלאכתך וגם נביאים יעקבם וסימנתי פניה לה
זרו תמיד חלי ומכה

עַרְלָה אֲנִי וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה
דְּבַר יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֹרֶפֶה לֹא יִחַפְּצוּ
עַל מִן אִמְלִיל וְאִסְהִיד וְיִקְבְּלוּן אֶלֶּפֶן
הָאִטְפָּשֶׁת אֲדַנְחוּן וְלֹא יִכְלִין לִמְצֹת
הָאִפְתָּגִמָּא רִישׁ הָזֶה לְהוֹן לְחִסּוּדֵי מִדְּלָא
עֶבֶן בֵּיהּ וְאֵת חֲמַת יְהוָה מִלְּאֵתִי נִלְאִיתִי
הֲלִיל שֶׁפֶךְ עַל עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוּר
בַּחוּרִים יִחַדּוּ כִּי גִסְאִישׁ עִסְאִישׁ יִלְכְּדוּ
זָקֵן עִסְ מִלֵּא יָמִים וְיֵת נִבְוָאָה בְּתַקּוּמָן
חָדָם שׁ אֶת מִלִּיתִי לֵאמֹר לִסְבָּרָא וְלֹא
יִכְלִית לִמְשַׁכּ עַל יִצְקִין בְּשׁוֹחָא וְעַל
סִיעֵת עוֹלִימִין כַּחֲדָא אֲרִיאֵן גְּבַר עִם
אֵיתָא יִתְאַחַדּוּן סֶבַע עִם דְּסֶבַע יוֹמֵי
וְנִסְבּוּ בְּתֵיהֶם לְאַחֲרִים שׁוֹדוֹת וְנָשִׁים
יִחַדּוּ כִּי אִפְּהָ אֶת־יָדַי עַל יִשְׁכֵּי הָאָרֶץ
נִאֲסִי הוּוּ וְיִסְתַּחֲרוּן בְּתִיחוּן לְאַחֲרֵי
חֻקֵּי וְנָשִׁין כַּחֲדָא אֲרִיאֵי יֵת מַחַת
גְּבוּרָתִי עַל יֵת בִּי אֲרֵעָא אֲמַר יִשׁ כִּי
מִקְטָנִס וְעַד גְּדוֹלִם כְּלוּ בּוֹ יַעַבְדֵּי
וּמִנְבִּיא וְעַד כֹּהֵן כְּלוּ עָשָׂה שְׁקָרֵי אֲרִי
מִזְעִיר הוּוּ וְעַד רַב הוּוּ כְּלוּ הוּוּ אֲנָסִי
מִמּוֹן וּמִסְפָּר וְעַד כֹּהֵן כְּלוּ הוּוּ עֲבָדִי
שְׁקָר וְיִרְפָּאוּ אֶת שְׁבַר עַמִּי עַל נַקְלָה
לֵאמֹר שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְאִפְּסֵאוּ

יתחבר כנשתא דעמי במלי שחרהון
 למימר שלמא שלמא אולית שלם הנישו
 כי תועבה עשו גם כוש לא יבשו גם
 הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
 פקדתיים יבשלו אמר יהוה עליהון
 למכהת ארי תיעוצא עבדו מכהת
 לית אינון כהתיז אף את כנענו לית אנון
 ודעין בכין ותרמון קטיילין בעידן
 דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר
 יי' כה אמר יהוה עמדן על
 דרכים וראו ושאלו לנתכות עולם אי
 זה דרך הטוב ולכובה ומצאו מרגוע
 לנפשכם ויאמרו לא נלך בדגן אמר יי'
 קומו על אורחן וזחזו ושאילו לשכילין
 דמן עלמא באידא אורחא דתקנא
 זה ליבו זה דאשכחו ניהל לנפשכון ואמרו
 לא ניזילו והקמתי עליכם צפנים הקשיבו
 לקל שפר ויאמרו לא נקשיב ואקימית
 עליכון מלפין קבילו למלי נביא ואמרו
 לא נקבילו וכן שמעו הגוים
 ודעו עדה את אשר בם בכין שמעו
 עממיא ודעו כנשתא דישראלית
 חוביהון שמעי הארץ הנה אנכי מקא
 רעה אלהים הזה פרי מחשבותם כי

סימן קדמא ומנביא וירפאן שבר עמי גם הכלים פקדתי • ואעגיי סימן • בתיא ומנביא וירפאן שבר בת עמי והכלם פקדתי • • עולל ב קמא
להכרית עולל שפך על עולל • •

תחלת

עצמ

תשעה

3K5

על דברי לא הקשיבו ותורת יומאסו
בה שמעי ארעא דישורא האנא מיתי
בשתא על עמא דדיז תשלמת עובדיו
ארי לפתגמי עבדי נביא לא כבילו
ואוריתי וקצו בה למחזה לי לבונה
משכא תכוא וקנה הפוטב מארץ
מרחק עלותיכם לא לרעון וזכריכם
לא ערבו לי למא רנן קרמי לבונתא
דמשכא תיתי וקני טובא מארע
דחיקא עלותכון לא לרעא ונכסת
קרשיכון לאיתקבלון קרמי
לכך בה אמר יהוה הנני נתן אלהים
הזה מכשלים וכשלוכם אבותיכם
יחדו שכן ורעו ואבדו וכיז כדנן אמר
יש האנא מיתי על עמא דדיז תקלן
דיתקלון בהון אבהז ובניז כחלא מגיר
וקריביה יבדון
יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגו' ודלו
יעור מירכתי ארץ כדנן אמר שיהא
עמא אתי מארע צפונא ועממין
רברבין ייתון בגלאי מסיפי ארעא
קשת וכידון יחזיקו אפזרי הוא ולא
ירחמו קולס כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך באישל למלחמה עליך

ב
באישון

ב
כת
כ
198

ואבדו
כ

קדמא
אכזרי
הוא
בתג
אכזרי
המה

בתציון קשתן ותריסין אחידין אנזאין
אנון ולית להון רחמין קלהון כזמא
באתרגושתיה ועל סוסותא רכביז
מסדדין אנון כגדר עבד קרביז עלך
כנשתא דציון שמענו את שמענו ופנו
ידינו צרה חזקתנו חיל כיל ליד
שמענו את שמעיה אתר שלא ידנא
עקא אחתנא הא כחבלין לולידתא
אלתנא ליהודה ובדרך אלתלכו כי
חרב לאיב מגור מסביב לא תפקון
לחקלא ובאורחא לא תהבון ארי חרבא
דסנאה מקטלא לרמת פנשיז מסחור
סחור בפתעמי חגרי שק וחת פלשי באמר
אבליחיד עשי לך מספד תמרורים כי
פתאסיכא השודד עלינו כנשתא דעמי
איסלון סקין וחופו רישיכון כקטמא
איכל כזחיד עבדיו לכון מספד במרר
ארי בתכין ייתון כזיז עלנא ברהון
נתתיד בעמי מבצר ותלע ובחנת את
דרךם ובחיר יהבתך ככרך תקום ותהודע
ותחגי להון ית אורחון כלססרי סוררים
הלכי רכיל נחשת וברזל כלס משחיתים
המה כלרברביהון מרדיז מדרוכיז
בנכילו כמאד מערב נחשעם ברזל

מל

א
כ
ל
ח

י

י
בל

י
ח

כס

ל
ומל

ב
ומשכ

ל
כת

ס

שך ד קמית וסימנא יפל בחלתס והעליתי בת עמי וכל בשק כות וכל אתמה וסוף כסין בנות - מספד בליל וסימנא תמרוריא ספרו עלמא פ

כלהוץ מחפליץ אנוץ נחר מפח מאשתם
 עפרת לשוא צרף צרף ורעים לא נתקו
 הא כמשב דנפחין דחרר בגו נורא כין
 חשק להוץ דנכיא דמתנכין להוץ תוכו
 לאוריתא דלא תבו וכאכרא דמתמס בגו
 כורא כין האזה כטיילן כענינהוץ מילי
 נכיא דמתנכין להוץ לא להנאה ארופונו
 מלפיהוץ ועובדיהוץ כישאלא שבחין
 כסמנמאס קראו להם כימאס יהוה בהם
 הא ככסמפסולא מרחקין קרו להוץ ארי
 רחיק יסיהוץ הדבר אשר
 היה אלהיהו מאת יהוה לאמר פתגם
 נבואה דהוה עם ירמיה מן קשי למימר
 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את
 הדבר הזה ואמרת שמעו דברי יהוה כל
 יהודה הבאים בשערים האלה להשתחוות
 ליתוה יקום בתרע בית מקדשא יי
 ותתנכיתמן יתפתגמא הדין ותימר
 קבילו פתגמא דיש כל בית יהודה דעלין
 בתרעיא האלין למסגד קדם יי
 כהאמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל היטיבו דרכיכם ומעל לייכם
 ואשכנח אתכם במקום הזה וכדנאמר
 יי צבאות אלהי ישראל אתקינו אורח תלן

מאש
 תם
 ק ג

ב
 נבזה

ז

ב
 ויקד
 יהושפט

ח
 בטע
 בספ

ועובדי כון ואשרי יתכון כאתרא הדין
 אלתכטחו לכם אל דברי השקר לאמר
 היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה קמה
 לא תתרחצו לכון על פתגמי נבי שקרא
 דאמרין קדם היכלא דיש אתון פלהוץ
 קדם היכלא דיש אתון דכחין קדם היכלא
 דיש אתון סגדין תלת זמני בשתא אתון
 מתחין קדמוהי כי אס היטב תיטיבו את
 דרכיכם ואת מעל לייכם אס עשו תעשו
 משפט כין אישובין רעהו ארי אם
 אתקנא תתקנו ית אורח תכון דיד
 עובדי כון אס מעבד תעבדו דין דקשוט
 כין גברא ובין חברה גר יתוס ואלמנה
 לא תעשקו ורם נקיאלת שפכו במקום
 הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע
 לכם גיור יתסזארמלא לא תינסון ורם
 זכי לא תישדון כאתרא הדין ובתר
 טעות עממיא לא תהכון לאכאשא
 לכון ושבנתי אתכם במקום הזה בארץ
 אשר נתתי לאבותיכם למקדש ועד
 עולם ואשרי יתכון כאתרא הדין
 בארעא דיהבית לאכא תכון למן עלמא
 ועד עלמא הנה אתם כטחיס לייכם על
 דברי השקר לבלתי הועיל הא אתון

ב
 כח
 כן
 וגם
 היטב
 11

ב
 בלג
 ב
 לבן
 ב
 נח
 ב
 וישב
 ישבן

מחלל

ורעים ג וסימכד מעט ורעים גדלים ורעים במצרים ורעים לא נתקו יי עשו ד כהן יי התועבות צ מל וסימכד ובאתם וכו

עשים בערי יהודה ובחוצות ירושלים
הלית את חזי מאדאנין עבדין בקרוא
רבית יהודה ובשוקי ירושלים הכנים
מלקטים עצים והאבות מערים את
האש והנשים לשות בצק לעשות כנעם
למלכת השמים והסך נסכים לאלהים
אחרים למען הכעסני כנא מלקטין
אניא וארצה אתא מרדקי ית נורא אנשא
לשון לשון למען כד כדוטיין לנוללת
שומא ולנסכא נסכין לטעות עממא
כדיל לארגא קדמי האתי הם מכעיסם
נאם יהוה הלא אתם למען בשות פניהם
המדמן דקדמיאנון מרגזין אמרש
הלא לאבא שא להון כדיל דיבהתון
בעובדיהון
לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתבת אל
המקום הזה על הארס ועל הבמה
ועל עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה כנין כדנן אמרש
אזים הא דוגזי וחמתי חלצאת לא חזין
על אנשא ועל בעירא ועל אילן חקלא
ועל איבא אדעא וישעיאל לא ידעי
חיס
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם

ו
ל
ו
מ

ב
ח
ח
ו
מ

כ
י
פ
ב
א
ע
ו
ע

ו
ב
ב

ואכלו בשר בדנן אמרש צבאות אלה
ירשדא עלות כון אוסיפו על נכסת
קדשי כון זאכלו בשוא כי לא צדתי
את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על דברי עולה
וזבח ארי לא מלילית עם אבהת כון
זלא פקידתיו כון כון מאדאפיקית יתהון
מארעא דמצרים על עסקי עלון ונכסת
קדשי כי אסאת הדבר הזה צויתני
אתם לאמר שמעו בקולי והייתו לכם
לאהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם
בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען
יוכב לכם אלהי ית פתגמא דודין
פקידת יתהון למימר קבילו למימר
ואהוי לכן לאלה ואתון תהון קדמי לעם
ותהלון בכל אורחא דאפקיד ית כון כדיל
דייטב לכון ולא שמעו ולא חטו את
אזנם וילכו במעצות בשריות לנסחור
ויהיו לאחור ולא לפנים ולא קבילו ולא
ארבינו ית אדנהון והליכו בעי צתהון
בהרהור לכהון בישא ואחזרו כפלחני
קדל לא שויאו דחלתי לקביל אפיהון
למזחזים אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם

א
ק

ו

ב
ח
ח
ו
ד
ק
ו
מ
ו
ח
ד
מ
ב

ו פסו בספר דמיין וסימכ נתבת ונהרו העבים מנא - ספן ב וסימכ ספן על זבחיכם שנה על שנה - ל שות לא ומר

את כל עבדי הנביאים וזם השכם ושלח
למן יומא דנפקון אבהתכון מארעא
דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותנן
ית כל עבדי נביא בכל יום מקדשים
ומשלח ואלא שמעו אלי ולא הסוואת
אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבתם
ולא קבילו למימרי ולא ארפכו ית
אדנהון ואקשיאו ית קד להון אבאישו
מאבהתהון ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא ישמעו אלי
וקראת אליהם ולא יענוכה ואתמלול
עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא
יקבילון מנך ואתנבי להון ולא יתנוגד
ואמרת אליהם זה הגויל אשר לא שמעו
בקולי יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבה
האמונה ונכרתה מפיהם ותימר להון
דין עמא דלא שמעו למימרא דיש
אלההון ולא קבילו אלפן פסקדת
הימנותא ואתמנעת מפומהון
גדי מחר והשליכי ושאי
על שפיים קינה בי מאס יהוה ויטש
את דור עברתו ותלישי על רכבך
דגלוי זטולי על נגדין אליא אדי דחיק
יש ורטש ית עם דרא דעבריו על

מל

ל

מימדיה כי עשו בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עלי לטמאן ארי עבדו
בני יהודה דביש קדמיאמרש שויאו
שקוציהון בבית אדאתקרי שמי עלוהי
לפאבותיה וכלנו במות התפת אשר
בגיא בזהננס לשרף את בניהם ואת בנותיהם
באש אשר לא צויתו ולא עלתה על לב
לכלנו במת תופת דבחיילת ברהננס לאוקרא
ית בניהון וית בנתהון בנורא דלא פקידת
באורייתו ולא רעא קדמי
לכך הנהימים באים נאם יהוה ולא יאמר
עוד התפת וגיא בזהננס כי אסגיא ההדגה
וקברו בתפת מאין מקום בכי הא יומא
אתן אמרש ולא יתאמר עוד תופת
זחילת ברהננס אלהין חילת קטילא
ויקברון בתופת מדלא יהי אתר ויהי
גבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד ויהי גבולת
דעמא הדין משגרא לעופא דשמיא
ולבעירא דארעא ולית דמניד וזה שבת
מערי יהודה ומחצות ירושלם קור
ששון וקורל שמחה קול חתן וקול בלה
כי לחרבה תהיה הארץ ואבטיל מקרא

חם

בטע

בטע

בטע

סליק

י

ולא ישמעו ד וס ימנע ויען משה לקל האת לקול אביהם ודברת אלהם - וזה שבת יי וס ימנע ונתתי שלום ופקידת מערי
למלות והבאתי זמתיך וזה המון שדיך והאבדתיך והמיתו ממלכות כל משושה -

בבית יהודה ומשוקי ירושלם כל צע
 זקל אחד ואקל חתני זקל כל ארץ לארץ
 תהי ארעא בעת ההיא נאסיהו ויצאו
 את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
 שרי ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
 הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם
 מקבריהם בעידנא ההוא אמר ש יפקון
 ית גרמי מלכא בבית יהודה וית גרמי
 לכלביו וית גרמי כהנאי וית גרמי נבי
 שקרא וית גרמי יתבי ירושלם מקבריהון
 ושיטחום לשמש וליח וכל צבא
 השמים אשר אהבים ואשר עבדום
 ואשר חלכו אחריהם ואשר דרשום
 ואשר השתחוו להם לא יאספון ולא יקברו
 לדמן על פני האדמה יהיו וישטחו ויגזון
 וקביל שמשא וסיהרא ולכל חילי שמא
 דרחימונו ודפלאונו ודטעי בתריהון
 ודתכלונו ודסגידו להון לא יתכעשון
 ולא יתקברון לזיכל מצדד על אפי
 ארעא יהון ונבחר מות מחיים לכל
 השארית הנשארים מזה משפחה
 הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים
 אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות
 ויתרעון במוותא מדבחיא לכל שארא

יוצאו

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

וישתארו מן זרעיתא כשתא הלא כל
 אתרא וישתארו דאגלי תינון לתמן
 אמר י צבאות
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא
 יקומו אם ישוב ולא ישוב ותימר להון
 כדנן אמר י היפלו ולא יקומו אם
 למתב גלי קדמי ולא יתנוון מדוע
 שובבה העם הזה ירושלם משכה
 נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב
 מדין מתחשני למתב לפלחי עמא הדין
 יתבי ירושלם תבו לממרד מן אוריתא
 ולא צבן למתב את קיפיו בנכלין מסרבין
 למתב הקשבת ואשמע לואכן ידברו
 אין איש נחם על דעתו לאמר מה עשית
 כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה
 אציתית וגלי קדמי לא כיד פשר ממללין
 לית גבר דמתב מבשיתיה למימר מא
 עבדית כולהון מסגן ברעות נפשון
 כלסוסא דגזר בקרבא גס חסידה בשמים
 ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו
 את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
 יהוה אף חזיתא בשמאי ידעא זמנא
 דשפנא זכורכא וסנוניתא נכרין וית
 עידן מיתיהון ועמי לא היו ידעין

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

ירושלם חקמל וסימב אדום אשכח סביבות בחצרות יוצאו ממלא וילינו וכל אתנא וסוף פסו כות במא אם לא אעלה את ירושלם
 באנה גב מל אחד חס וסימב את עת באנה ותלכנה שותיהן ב כו קדמא חס -

כלו במרוצתם
 ק ג
 ונצה
 ברושים
 ודין

וסים
 ק
 ג
 מל
 וחד
 חס

למעבד יתדינא דרשי איכה תאמר
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אבל
הנה לשקר עשה עמי שקר ספרים
איכדין תימלוצ חכימין אנחנו ועל
אורייתא דרשי אנחנו רחיצין בכין הא
לשקרא עבדי ספר קולמס דשקר
למזנא והבשו חכמים חתו וילכדו
הנה בדברי תורה מאסו וחכמת מה
להם בהיתו חכימא איתכדו ואת אחיו
הא בפתגמא דרשי קצו וחולק בחכמתא
לית להוץ לכך אתן את נשיהם לאחרים
שרותיהם ליורשים כי מקטין ועד
גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן
כלה עשה שקר בכין אתין יתנשיהו
לאחרנין חקלתהוץ לירותין ארי מעניא
ועד רבא כולהוץ אנסי ממון מספר
ועד כהין כולהוץ עבדי שקר וירפו
את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום ואפיאית
תבר כנשתא דעמי כמלי שקרהוץ
למימר שלמא שלמא זלית שלם
הבשו כיתו עבד עשו גם כוש לא
יבשו והכלם לא ידעו לכך יפרו
בנפלים בעת פקדתם יבשלו אמר

יתן עליהן למכחית ארי תועבא
 עבדו אף מכחית לית אנון בדתין
 זאת כנעא לית אנון ידעין ככין
 יתמוז קטילין בעידן אסער עליהן
 חוביהן יתקלון אמרין

אֶסָף אֶסִּיפָם נֶאֱמַר יְהוָה אֵיךְ עֲנִיִּים
בְּגֶפֶץ וְאֵיךְ תִּתְּנֵם בְּתֹאנֶה וְהַעֲלֵה גִּבּוֹר
וְאַתָּה לֶהֱסִיעֵכֶם וְשִׁיעָאָה אֲשִׁיעֲנוּן
אֲמַר שׁוֹי סוּפוֹן כַּמֶּסֶף עֲנִיִּים מִגֶּפֶץ
וְכִנְבֵּלָה מִתֵּינָא וְכִטְרָף מֵאֵילָן עַל
דִּיהֲבִית לַהֲוִי אוֹרִיתִי מִסִּיעַ זַעֲבָדוֹ
עֲלֵה עֲלֵמָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵי הָאָסָפוֹ
וְנִבְּרָא אֶל־עֲרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְמָה שֵׁם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִי
רֹאשׁ כִּי חֲסָאנוּ לִיתְהוּהִי עֲלֵמָה אֲנַחְנָא
יִתְבִּין אֶתְכַנְשׂוּ וְנִיעוֹל לִקְרוֹיִן כְּרִיכָן
זְנִשְׁתּוֹק תִּמָּן אֲרִי שׁוֹאֵנָא אִיתִי עֲלֵנָא
תִּבְרָא אֲבַהֲתָנָא וְאֶשְׁקִינָא כֹּס דְּלוֹטִי
כִּישׁ כְּרִישֵׁי חֲוִיז אֲרִי חֲבָנָא קָדָם יִי
קוּה לְשָׁלוֹם וְאֵיךְ טוֹב לַעֲת מִרְפָּה
וְהִנֵּה בַעֲתָה סִבְרָנָא לְשָׁלוֹם זִלִּית טוֹב
לַעֲיֹדֵן סְלִיחוֹת חוֹבִין זֵהָא פּוֹרְעֵנוֹת
חֲטָאִין מִדִּין נִשְׁמַע נַחֲרַת סוּסִין מִקּוֹל
מִצְחָלוֹת אֲבִירֵי רַעֲשָׁה כִּלְהָאֲרֵין

אמר יי' בסוף מלכותו בסוף ימי מלכותו יקדש שמיך שבת עמי קול ששון מונה העב נשבעתי וברא שולד והשמעתי כמהפכת קול

44

三

708

٢٤

ושלמה

• ח

321

۷۷

1

...

4

٢٢٢

33

五

242

מחיה

1

...

2

197

...

2

;

ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר
 וישביבה על פרחו לעגלא וברך
 מלך במשריתיה יסק עליהן זיגלי
 יתחזן מקל מפסועית גברווי ילוען
 כליתכי אדעא וייתון ויפלוז אדעא
 ומלאה קרזיא ודיתכין בחוזן

כִּי הִגַּנִּי מִשׁוּלַח בְּכֶסֶד נְחֻשִׁים
 צַפְעֵנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לֶחֶשׁ וְנִשְׁכּוּ
 אֶת כֶּסֶם נֶאֱסִיחוּ וְאֵין לָהֶם אֶנְא מִגְדִּי
 בְּכֹון עַמִּי מִן קְטוֹלִין כַּחַיִּיזִין חֲרָמֵנִץ
 דְּלִית לָהֹן לֶחֶשׁ אֵין קְטוֹלִין יִתְכּוֹן אֲמֹר
 מִבְּלִיגִיתִי עַל יִגְזֹן עַלִּי
 לְכִי דְּיִי עַל דָּהֹן מִלְּעִגִין לְקַבִּיל נְבִיא
 דְּמִתְנַכֵּן לָהֹן דְּוֹנָא זִתִּינְחָתָא אִיתִי לָהֹן
 מִן קָדָם חוֹבִיחוֹן עַלִּיחוֹן אֲמֹר נְבִיא
 לְכִי דְּיִי הִנֵּה קוֹל שׁוֹעֵת בַּת עַמִּי
 מֵאֶרֶץ מַחֲחִים הִיחֹה אֵין בְּצִיזִין
 אִם מִלְכָּה אֵין בָּהּ מְדוּעָה בְּעַסְוִי
 בְּפִסִּילִיהֶם בָּהּ בְּלִיגְכִי וְהָאֵין קִלְצוּחַת
 כְּנִשְׁתָּא דְּעַמִּי מֵאֶרֶץ רַחֵי קָא נְבִיא
 אוֹכַח יִתְהוֹן הִשְׁכִּינְתָּא דְּיִשׁ לִית בְּצִיזִין
 אִם מִלְכָּה לִית בָּהּ מְדִין מִרְגָּזִין
 קָדָם בְּצִלְמֵהוֹן בְּפִלְחִין טַעוּתָא
 עַבְדִּי קִצִּיר בְּלֵא קִי אֶנְחָנוּ לֵא

וַשָּׁעֵנוּ אִמְרַת כְּנִשְׁתָּא דִישׁוּרָא עֲדָא
זְמַנָּא שְׁלִים קִיצָא וְאַנְחָא אִמְתַּפְלִיגִין
עַל שְׁכַר בֵּת עַמִּי הַשְּׁכַרְתִּי קִדְרִית שְׁמָה
הַחֲזַקְתִּנִּי אִמְרַת יְרוּשָׁלַם עַל תְּכַר כְּנִשְׁתָּא
דְּעַמִּי אֲזִדְעָנִית אֶתְחַפִּיאוּ אֲפִי אֲכֻלֹם
אוֹכְמִין כְּקִדְרָא אֲשַׁתְּמָמוּ אֶחָדְתִּנִּי
הַעֲרִיאִין בְּגִלְעָד אֲסַדְפָּא אִין שֵׁם כִּי
מְדֻעָא עֲלֵתָהּ אֲרַכְתָּ בֵּת עַמִּי אִמְרַת
יִרְמְיָה נְבִיא דְלָמָּא לֹא אִיתְּ לִי עֹבְדִין
טְבִיין לְמַבְעֵי עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל הָרָא
מַחֲמִיד הָיִיתִי לְאַלְפֹנְהָ דְאַלְיָה נְבִיא
דְּמַגְלֵעַד דְּפִתְגְמוּהִי אֲנוּךְ אֲסֻתָּא אֲרִי
עַל דְּלֹא תְּבוּ כְּכִין לֹא סְלִיקְתָּ אֲסֻתָּא מִחַת
כְּנִשְׁתָּא דְּעַמִּי מִיִּתְּנָן רֵאשִׁי
מִיָּם וְעֵינִי מִקּוֹר דְּמַעַה וְאַכְכָּה יוֹמָם
וְלַיְלָה אֶתְחַלֵּל בֵּת עַמִּי מִן וְתִין דִּישׁוּ
כְּנַחֲלֵדְמִיין וְעֵינִי כְּמַבְעֵי דְּמַעַן וְאַכְכָּה
יוֹמָם וְלַיְלָה עַל קִטְיֹלִי כְּנִשְׁתָּא דְּעַמִּי
מִיִּתְּנִי בְּמַדְבַּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאַעֲזֹב
אֶת עַמִּי וְאַלְכָּה מֵאַתָּם כִּי כֻלָּם מִנְּאֻפִּים
עֲזַרְתָּ בְּגָדִים מִן יִתְּנֵנִי בְּמַדְבַּר בֵּית
מִבְתּוֹת עֲדִי אֲוַרְחִין וְאַשְׁבוּק יֵת כְּנִשְׁתָּא
דְּעַמִּי וְאַחֲרֵךְ מְלוֹתְהוֹן אֲרִי כֻלְהוֹן זְנָאִין
סִיעַת שְׁקָרִין וְיִדְרֵכוּ אֶת לְשׁוֹנֵם קִשְׁתָּם

וַיָּבֹאוּ בְּמִלְכּוֹסֵימֶכָּדֶדֶד דֶּרֶךְ שַׁעַר הָעֵלִיּוֹן וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ וַיִּבְּאוּ מִנְּמָה אֶל־הַיָּגִי וְסִימֶנֶת וְכָל לֶחֶב עָלָיו לֵבִי כִּי רְבוּתִי אֶרְכָּז בֵּית עַמִּי

וחד
וידרכו
ויעשו

שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרע
אלהי עמנו ואני לא ידענו אסיהוה
ואליפו ית לי שנהון פתגמי שקר דמן
אנון כקשת נכילא ולא להימנות אתקפו
בארעא ארי מבשתא לבשתא נפלו
ומדע דחלתי לא אליפו אמר שי
איש מרעהו השמרנו על כל
אח אלה בטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל דער כלי יהלך גבר מחבריה
אסתמדו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים
בנכילו מהלך ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה נלאו וגבר בחבריה משקין
זקשטא לא ממללין אליפו לי שנהון
פתגמי שקר איטפשו סעו שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעתאנו
נאסיהוה יתבין בבית כעשתהון ומשתע
על עויתיהון בנכלין מסרבין למידע
דחלתי אמר שי
יהוה צבאות הנג צורפס ובחנתים כי
אך אעשה מפני בתעמי בכין כדנן
אמר שי צבאות האנא מיתי עליהון
עקאוצרין להון ובחר להון ארי

שחוט
ק
ג
ל

ב

בספ

קדמ

גדל

הלכו

בתל

גזן

הלכו

ג
בליט
יעקב
הלכו
והיה
קדמ
מיר
ושא
חם

פא
בכא
בספ

דקמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

האמ

איכדין אעכיד מן קדם חובי כנשתא
דעמי יחץ שוחט לשונם מרמה דבר
בפיו שלום אתדעהו ידבר ובקובו ישים
ארכו פגיר דמחדק לי שנהון נכר לין
מחשיב כפומהון שלמא גבר עם
חבריה ממללין ובמעוהי משוי כמעוהו
העלילה לא אפקר בם נאסיהוה אם
בגוי אשר בזה לא תתנקם נפשי העל
אלין לא אסער לאיתאח בישא אמר
יש אסמן עמא דכדין עובדוהי לא
אתפרע מנהון ברעותי
החרים אשא בכי ונהי ועלנאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש עבר ורוא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
בהמה גדדו הלכו על טורא אנא מרים
קלי בני אמצוח ועל דירות מדברא אלא
ארי צדיאן מבלי אנש דעדי ולא אשתמע
קל בעירא בארעהון מעופא דשמאי
עד בעירא אטלסלו גליו וגתתי את
ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה מבלי יושב ואתן
ית ירושלם ליגריז מדור ירוזין וית
קרויא בבית יהודה אתן לעדיו מבלי
מיהאיש החכם ויכין

ג

יעק צחנן סימק - ח לכן טא בטע בספ וסימק אריב דברכם מכשלים צורפס מאכילים יוכלו ענתות הבחורים שעבודית משלחך רכב יהודה אשור
אשור איים מקוה -

משוקא עולימין מרחובין דבב כח
נאם יהוה ונפלה גבלת הארץ כדמין על
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר
ואין מאסף את נבי כדנן אמר יי
ותתרמי גבלתא דאנשא כזיבל מבור
עלא פי חקלא וכעמירא מבתר חצווא
זלית דמכנישי כח אמר
יהוה אלי תהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בגבורתו אלי תהלל
עשיר בעשרו כדנן אמר יי לא
ישתכח חכימא כחכמתיה ולא ישתכח
גיבורא בגבורתיה לא ישתכח עתירא
בעתותיה כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אתני כי אני יהוה עשה חסד
משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה אלהיך בדא ישתכח דמשתכח
דחכים ואוליך למידע דחלתי ארי אלא
יי עבירנא חסדא ודין דק שוט וזכו
בארעא ארי באלין רעזא קדמי אמר
יי הנה ימים באים נאם
יהוה ופקדתי על כל מול בעל חיה
יום יא אתן אמר יי ואסער על כל
עממיא ערליא ועל בית ישראל דמין
עובדיהוץ לעובדי ערליא על מצרים

مذبح

5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528

סליק

ما
رف

וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֲדָוָם וְעַל־בְּנֵי עַמּוּז
וְעַל־מוֹאָב וְעַל־כָּל־קְצוֹצֵי פְאֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּמִדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עָרְלִים וְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל עָרְלִיל לְבַי עַל־מִצְרַיִם וְעַל־
יְהוּדָה וְעַל־אֲדָוָם וְעַל־בְּנֵי עַמּוּז וְעַל־
מוֹאָב וְעַל־כָּל־מִקְפֵי פֶתַח דְּשַׁרְץ בְּשֹׁנֶן
בְּמִדְבַּר אֲרִי כָל־עַמֵּי־אֵל עָרְלִין בְּבִטְחוֹן
וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עָרְלִין בְּלִי־בְחוּץ
שָׁמָּה וְאֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
עָלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ יָת פֶּתַח־מֶמֶת
דְּמִלִּיל שְׁ עָלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הַגּוֹיִם אֵלֶּיךָ מִדָּו וּמֵאֲתֹת
הַשָּׁמַיִם אֵלֶּיךָ כִּי־יַחַתּוּ הַגּוֹיִם מִמֶּךָ
כְּדָנָן אָמַר שְׁ מְאֹרְחָת עַמֵּי־אֵל לֹא
תִלְפֹן וּמֵאֲתֹן דְּמִשְׁתַּנֵּץ בְּשִׁמְאֵל לֹא
תִתְבַּדֹּן אֲרִי מִתְּכַרִּין עַמֵּי־אֵל מִנְּדֹון
כִּי־חֲקוֹת־הָעַמִּים הַכֹּל הוּא כִּיעֵן מִיַּעַר
כֶּרֶתוֹ מִעֲשֵׂה יָדֵי־חָרֶשׁ כְּמַעֲצֵי אֲרִי
גְזִירַת עַמֵּי־אֵל לֹא אֲנִי אֲרִי אֵלֹהִים
מִחוּר־שֵׁא קֵאִין לִיה עוֹבֵד־יָדֵי נֶגֶר
בַּחֲצִינָא בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב יִפְהוּ בְּמַסְמְרוֹת
וּבְמַקְבּוֹת יַחֲזִקוּם וְלֹא יִפִּיק בְּכֶסֶף
וּבַזָּהָב מִחֲפִי לִיה בְּמַסְמְרִין וּבְמַקְבּוֹת
מִתְקִין לִיה דִּלֹּא יַעֲטִילֵי כְּתֹמֵר מִקְשָׁה

הקוצר קוצר במל' וסימנ' מאחרי הקוצר שלא מלא כמן קוצר' - בכסף טון וסימנ' מלא בנכסים מרבים כי קנו אקנה וחברו ואבנה
בו מנרת את כרמך אשר מאן הנה צרפת'ך חנם גמברתם יפהו בכסף תרשיש סחרתך בכסף וקסמו ויציאם בכסף שתנו מימינו בכסף וכל
הנשאר ולא לה מעמים ושל' בכסף דג' -

הַמַּחֲוֹלָא יִדְבְּרוּ נִשְׁוֹא יִנְשְׁוֹא כִּי לֹא
 יַעֲבֹדוּ אֶל־תִּירָאוּ מִהֶם כִּי לֹא יִדְעוּ וְגַם
 הֵיטֵב אֵין אוֹתָם יַעֲבֹד נְגִיד זְקִיפִין
 אֲנוֹן וְלֹא מַמְלִיךְ אֶת־נִטְלָא יִתְנַטְלוֹן
 אֲרִי לִית כְּהוֹן רוּחָא לֹהֲלָא לֹא תִדְחִלוֹן
 מִנְהוֹן אֲרִי לֹא מִבְּאִשִּׁין וְאִם לֹא יִטְבֹּא
 לִית אֲנוֹן יִדְעִין
 מֵאֵין כְּמוֹךְ
 יְהוָה גְּדוֹלֵא תְּהוּ וְגְדוֹל שְׁמֶךְ בְּגִבְרָה
 לִית כֹּר מֶנֶךְ שֶׁ רַב אֶת וְרַב שְׁמֶךְ בְּגִבְרָתָא
 מִי לֹא יִרְאֶךְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יֵאֲתָה
 כִּי בְּכָל־חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם
 מֵאֵין כְּמוֹךְ מֶן לֹא יִדְחֹל מֶן קִדְמֶךְ
 מֶלֶךְ כָּל־עַלְמֵי־אֲרִי דִילֶךְ הֵיא מַלְכוּתָא
 אֲרִי בְּכָל־חֲכָמֵי עַמְמֵי־אֻנְכֵל מַלְכוּתָהוֹן
 לִית כֹּר מֶנֶךְ וּבִאֲחַת יַבְעֶהוּ וַיִּכְסְרוּ
 מוֹסֵר הַבָּלִים עֵץ הוּא וְזַחְדָּא יַחֲבֹז
 עַמְמֵי־עַלְמֵי־טַפְשׁוֹ עַל־פְּלָחוֹ
 לְטַעֲוֹתָא דְלֹמָא אֵנִין כְּסָף מִרְקָע
 מִתְּרִישֵׁי שׁוֹבָא וְזַהֲב מֵאוּפִז מַעֲשֵׂה
 חֲרָשׁ וַיִּדִּי צוּרָה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוֹשֶׁם
 מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כָּל־כְּסָפָא דְמַחְפֵּן
 מֵאִפְרָקָא מִיתָן וְזַהֲבָא מֵאוּפִיר עוֹבֵד
 נְגִיד וַיִּדִּי קוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוֹשֶׁהוֹן
 עוֹבֵד חֲכָמִים כוֹלְהוֹן וַיְהוָה אֱלֹהִים

אֶת־הוא־אלֹהִים־חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם
מִקֶּצֶף וְתִרְעָשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יָכֹל גּוֹיִם
זַעֲמוֹ וַיֵּשׂ אֱלֹהִים קְשׁוּט הוּא אֱלֹהֵי קַיִים
וּמֶלֶךְ עֲלָמִין מְרוֹגִיָּה תִזְוַע אֶרֶץ
וְלֹא יִכְלֹץ עַמ־מִיָּא לִסְבָּא רֹגִיָּה
כִּדְנָה תִּמְרוֹן לְהוֹס־אֱלֹהִים
דִּישְׁמִיָּא וְאֶרְקָא לֹא עֲבָדוּ יִבְדּוּ
מֵאֶרֶץ וּמִן־תַּחֲוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהֵי דְנָא
פֶּרֶשְׁגִּין אִגְרָתָא דִּי שְׁלַח יִרְמְיָה נְבִיָּא
לְהַת שְׂאֵרֵסֵי גְלוּתָא וְכָכֹל דְּאִם
יִימְרוּן לִכּוֹן עַמ־מִיָּא דְּאִתּוֹן בִּינֵהוּן
פְּלִחוּ לְטַעֲנוּתָא בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּדִין תִּתְּנוּן
וְכִדִּין תִּימְרוּן לְהוֹן טַעֲנוֹן דְּאִתּוֹן פְּלִחוּן
לְהוֹן טַעֲנוֹן דְּלִית בְּהוֹן צְרוּךְ אֵינֶן מִן
שְׁמִיָּא לֹא יִכְלֹץ לֹאחֲתָא מִטְּרָא וּמִן
אֶרֶץ לֹא יִכְלֹץ לְעַמֻּחָא פִּירִין אֵינֶן
וּפְלִחֵיהוֹן יִיבְדּוּ מֵאֶרֶץ וַיֵּשְׁתִּיצוּן
מִן תַּחֲוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהִין עֲשֵׂה
אֶרֶץ בְּכַחוֹ מִכִּין תַּכֵּל בְּחִכְמָא דְּנֹ
וּבִתְבוּנָתוֹ נִטָּה שְׁמַיִם כִּדְנֵן תִּימְרוּן
לְהוֹן אֲנַחְנָא פְּלִחוּן לְדַעְבָּד אֶרֶץ
בְּחִילִיהָ שְׂכָלִיל תַּכֵּל בְּחִכְמָתֶיהָ
וּבִסְכֻלָּתָהּ נֹתִיהָ תִּלָּא שְׁמִיָּא לְקוֹל
תַּתְּוֹ הַמּוֹן מִיִּם בְּשְׁמַיִם וַיַּעֲלֵה נִשְׁאִים

三
二
一

ח
וכי
אמר
ותקע
בזר
בזר
בז

5
 4
 3
 2
 1
 0

שנים עשר נשיאם יוליד לאמתם תריוהן נשיאם כת בתלד דין קריבו ותעמדה הנשיאם כת תביתן והנשיאם כת חם דחם ואם באחת ונביג וכתוב:
מל דמל ושג אורי ועשרה מעלה נשיאם כת - הוא אלהים ד וסימנא ונשמע וימס וי אלהים אמת ויאמר יד דעו כי י - א וי יד ד משה

והפין את צעדיו ידענאיש ארדי לא
לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל לומתקין
יתפס עתיה יסרני יהוה אך במשפט
אלבאפך פךתמעטני איתא עליהון
וסורין שפרם בדין חסוך לא יתקף
דגך בהון דלמא יזערוך שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות
אשר בשמר לא קראו כיאכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו ואת גוהו השמו
שפוך חמתך על עממא דלא אילפו
למידע דחלתך ועל מלכותא דבפלחן
שמך לא תבעא ארדי שליטו בדבית
יעקב ובזו ית נכסיהון ושיציאונן וית
מדוריהון אצריאו

הדבר
אשר היה אלירמיהו מאת יהוה לאמר
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קיש
למימר שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אלאישי יהודה ועלי שכי
ירושלם קבילו ית פתגמי קימא הדין
ותמללון עם אנשי יהודה ועל יתבי
ירושלם ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
ישמע את דברי הברית הזאת ויתמר
להון כדנן אמר שאלהא דישלל ליט

ז

ל

וחס

סימן

ג

וחס

במקום

איבד

ויכלהו

א

י

בטע

בטפ

גברא דלא יקבילו ית פתגמי קימא
הדין אשר צויתי את אבותיכם ביום
הוציא אותם מארץ מצרים מבור
הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם
לילעם ואנכי אהיה לכם לאלהים
דפקידית ית אבהתכון ביום אפיקית
יתרון מארעא דמצרים מבור
הברזל לא למימר קבילו למימר
ותעבדון יתרון ככל דאפקיד יתכון
ותרון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה למען חקים את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כזס הזה ואען ואמר
אמן יהוה בדיל לקימא ית קימא
דקימית לאבהתכון למיתק להון ארע
עבדא חלב ודבש כזס מא הדין ואתנית
ואמר ית אמץ ש ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים האלה בערי
יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם
ואמר ש לי אתנבי ית כל פתגמי האל
בקריא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
למימר קבילו ית פתגמי קימא הדין

ל

ל

חס

חס

חס

חס

חס

ו

י

בטע

בטפ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

ותעבדון יתהווי כהן העד העדני
באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ
מצרים עד היום הזה השכם והעד
לאמר שמעו בקולי ארי אסהר
אסהרית בארצות כן ביום מאדאסיקת
יתהווי מארעא דמצרים ועד יומא
הדין מקדים ומסהיר למימר קבילו
למימרי ולא שמעו ולא הפכו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע
ואביא עליהם את כל דברי הכרית
הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו
ולא קבילו ולא ארכינו ית ארצות
זאזלו בצר בהרהור לבחון בישא
ואיתיתי עליהן פורענותא דער
דלא קבילו לפתגמי קימא הדין דפקידות
למעבד ולא עבדו ויאמר
יהוה אלי נמצאקשר באיש יהודה
ובישבי ירושלים ואמר יש לי אשתכח
דמרדו אנש יהודה ויתבי ירושלים שבו
על עונות אבותם הראשונים אשר
מאנו לשמע את דברי והמה חלבו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה את דברי
אשר כרתי את אבותם וילכו לחוב אלהתו

ל
מ

ג
מ

ג
י

קדמאי דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנו
טענו בחר טעות עממא למפלחון
אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית
קימי דגזרית עם אלהתו
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אלהם
רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו
אלי ולא אשמע אליהם בכל כדנאמר
יש האנא מיתי עליהן בשתא דלא
יכלין לאשתיתבא מנה ויעלו קדמי ולא
אקביל עלותהו ויהלכו ערי יהודה
וישבי ירושלים וזעקו אלהת אשר
הם מקטרים להם והושע לא ישיע
להם בעת רעתם ויהלכו אנש קרויא
דבית יהודה ויתבי ירושלים ויבעו
מן טעותא דאינון מסקין בוסמין להו
האם יכלין למפרקוהו בעידן בישתחון
כי מספר עריה היו אלהי יהודה ומספר
חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל ארי מעז קרויכו
הוא דחלתכו דבית יהודה ומעז שוקי
ירושלים שויתו איגורין לבשתא איגורין
לרסקא בסמין לבעלא
ואתה אלתתפלל בעד העם הזה ואל
תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע

בשרירות ב מל וסימנא ולא שמעו דקרא ואשלחון ושג שררות בל ו ובישבי ג וסימנא קשר ושלחת וכלהו בתנא גל ו-ס מספר ו
פתח וסימנא חוצות ירושלים שנים נצפכו כי מה חפצו ימים רבים וחד קמנא ומספר את רבע ו-ס

בעת קראם אלי בעד רעתם זאת לא
 תצלי עלי עמא הדין ולא תתחנן עליהון
 כבעו וצלו ארי לא דעו א קדמי לקבל
 צלותהון בעידן דאת מצלי עליהון
 קדמי בעידן בישתהון
 לירידי בביתי עשותה המזמלת הרבים
 ובשר קדשי יעברו מעליך כי רעתכי
 אז תעליי מא לעמא דהוה חבב קדמי
 שבקו פלחן בית מקדשי ועבדו עיצא
 לחטא סגיאין מערבין בסר שקו צין
 עם בסר קדשא ויגלו מנך מן קדם
 בשותיך בכין הוית תקיפא זית רענן
 יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקור
 המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
 דליותיו הא כאילו זיתא דשפיר
 בריויה ואי בחזויה וסוכיה מטלן
 באילנא כין רבי ש שמך בעממא
 וצדו דעברת על אורייתא משרית
 עממין דתקיפין כאישתא ויתון עלך
 ויתחברון להון סמכוין ויהוה צבאות
 הנוטע אתך דבר עליך רעה בגלל
 רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
 עשו להם להכעיסו לקטר לבשר
 ויש צבאות דקייס יתך גזר לאיתאח

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

עלך בישא כדיל בישת בית ישראל
 ובית יהודה דעבדו להון לארצא קדמי
 לאסקא בוסמין לבשר לא ויהוה הוה יעני
 וארעה אז הראיתני מעלליהם ויני
 אלפני ואליפית בכין אחזיתני עובדיהון
 ואני ככש אלון יובל לטבוח ולא
 ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתת
 עץ בלחמו ונבלתנו מארץ חיים ושמו
 לא יזכר עוד ואנא כאימר בחיר די
 לנכסתא מתובר למכס ולא ידעית
 ארי עלי חשיבו עשותוני בישין אמרין
 נרמי סמא דמותא כמי כלהו ונשי צינה
 מארעא דישראל שמייה לא ידבר עוד
 ויהוה צבאות שפט צדק
 בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם
 כי אליך גלית את דיכ ויש צבאות
 דיון קשוט גליון קדמוהי כולין ולב
 אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך
 אמרית ית עלבני
 יהוה על אנשי ענתות המבקשים
 את נפשך לאמר לא תנכא בשם יהוה
 ולא תמות בידנו בכין כדנן אמר יצ
 על אנשי ענתות דבען למקטלך למימר
 לא תתנכי בשמא דיש ולא תמות בידנו

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ולב וסמגד בוחן כליות דאה ולעדר שפת חלקות - בלחמו ג וסמגד - הם יאכלו בלחמו קדמו וידוד נשחיתתה עץ בלחמו פ

לכך כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימותו בחורב
בניהם ובנותיהם ימותו ברעב בכך כדע
אמרש צבאות האנא מסער עליהן
עולמי יהוה יתקטלו בחורבא בניהן
ובנותיהן ימותו בצפנא ושאלית לא
תהיה להם כי אביא רעה אלא נשי
ענתות שנת פקדתי ושאלתי לא יהי
להן ארי איתי בשתא על אנשי ענתות
שנת סעור חוביהן צדיק
אתה יהוה כי אריב אליך משפטים
אבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה
שלו כלבדי בגד זכאי אתש מלמד
לקביל פתגמך ברם שאילת דיני
אנא שאילמן קדמך מדין אורחת
רשיעיא מצלחא שלן שלי ואכל
משקרי שקר נטעתם גס שרשו ילכו
גס עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם קיימת עונן אף תקיפו
עתלו אף קנו נכסין קריבין פתגמי
אורייתך בפומיהן זרחיקא דחלתך
מכוליתיהן ואתה יהוה ידעת תלא
ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבח
והקדשם ליום הרגה ואתש כולא

טו
בטנ
בש

יב

יג

יד

טז

יז

יח

יט
אגוע

כ
כא

כב
כג

ידוע וגלו קדמך דאת בחר לבא דע
בדחלתך רשיעיא אתקנינון בענא
לנכסתא זמנינון ליום קטול
עד מת תאכל הארץ ועשב
כל השדה יבש מרעת יבשי ברה
ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחרי יתנו עד אמת תחלו
ארעא ועסבא דכל חקלא יבש
מחובי רשיעיא דיתבין בה סף נעו
זעופא ארי אמרו לא גלי קדמוהי
סופנא כי את דגליס דצתה וילאוך
ואיך תתחרה אתה סוסים ובארץ
שלוס אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון תירדן דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי לגבא
דרהט עם רגלאנא זלאי ואיכדין את
מדמי למרהט כקביל סוסותא נכמעת
ובארעא שלמא את מתבטח זנפיר
ואיכדין את מדמי למעבד כקביל
חיות ברא בלוי ידנא ואם ער
טבוון דנא מוטיב לנבוכדנצר מלא
דכל רגלאה נביא את חזי ומתמה
ומן פון דאחזיק ומא דנא עתיד
למעבד לרבהתך צדיקא דמן עלמא

לא

לב

לד

לה

לו

לז

לח

בצאן זרפי וסימכיה התקם במועליה צבא אספה והושיעם נח שבנו תתכנו - בבוטח צמח וסימכיה ובארץ שלום ואלו שיאך דישעה

וְהָטוּ כְּסוּסוֹתָא לְמַעַבְדֵּי עֹבְדֵי צִיִּן
 קִדְמֵי זֶרְאֶק אֲמִית לְהוֹן דְּאִיתִי עַל בְּנֵינֹן
 בְּדִכּוֹן זִנְחָמֵן הָא כְּמֵיא דְנַחֲתִין שְׁטוֹף
 בְּיִרְדְּנָא כִּי גַם אֲחִיד וּבֵית אֲבִיד גַּם
 הֵמָּה בְּגִדוֹ בְּךָ גַּם הֵמָּה קָרְאוּ אֲחִירֵךְ
 מִלֵּא אֱלֹתָא מִן בָּם כִּי יִדְבְּרוּ אֵלֶיךָ
 טוֹבוֹת וּדְרֹת בְּעֵי עֲלִיהוֹן רַחֲמֵי אֱלִי
 אֶק אֲחִיד וּבֵית אֲבוֹךְ אֶק אֵינוֹן שְׁקִדוֹ
 בְּךָ אֶק אֵינוֹן אֲמִדוֹ עֲלֶךְ מִלִּין בִּישְׁעִי
 לֹא תִהְיֶימִין בְּהוֹן אֲרִי יִמְלִלִין עֲלֶךְ
 פִּתְגָמִין תִּקְנִין עֲזַבְתִּי אֶת
 בֵּיתִי נָטַשְׁתִּי אֶת נַחֲלָתִי נָתַתִּי אֶת־יְדֹתַי
 נָפְשִׁי בְּכַף אִיבָהּ שִׁבְקִית יֹת בֵּית
 מִקְדָּשִׁי רָטַשְׁתִּי יֹת אֲחַסְנָתִי מִסָּרִית
 יֹת עַמִּי אֲרַחֵה חֲבִיב קִדְמֵי בִיד סְנַאוּהִי
 הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כִּאֲרִיָּה בִיעַר נָתַתָּה עָלַי
 בְּקוֹלָהּ עֲלֶיךָ שֶׁנֶּאֱתַנָּה הֹוֹת קִדְמֵי
 אֲחַסְנָתִי כִּאֲרִיא בְּחֹרֶשׁ אֶסְלִיקֶת לִקְדָּמִי
 אֲתַרְגִּישׁתָּה עַל כִּיִּן רַחֵם קִתָּהּ הָעֵיט
 עֲבֹעַ נַחֲלָתִי לִי הָעֵיט סָבִיב עָלֶיהָ לָבוֹ
 אֶסְפּוּ כָל־חַיֵּת הַשָּׂדֶה תִּתֵּנוּ לֹאכְלֶיהָ
 כַּעֲפֹאֲדִמַת בְּדָד כִּיִּן אֲתַבְּרֶת אֲחַסְנָתִי
 קִדְמֵי וְכַעֲפֹאֲדִמַת שֶׁתִּי־כִיִּן יִתְכַנְשׁוּן
 עָלֶיהָ דִּקְטָלִין בְּחֹרֶב אֲמַסְחֹר סְחֹר

מלכי עממיא ומשרית הון ייתון עליה
למיצה דרעים רבים שחתו ברמי בססו
את חלקתי נתנו את חלקת חמדותי ומזכר
שממה מלכין דסגיאין קטילין עמי
דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת
חמדותי למדבר צדי שממה לשממה
אכלה עלי שממה נשממה כלה ארץ
כי אין איש שם על לב שויוהא לצדון
את אכלת קדמי חרובת צדיאת כל
ארעא ארי לית אנש דמשוני דחלתי
על לב על כל שפים במדבר באו שודים
כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ אין שלום לכל בשור על
כל נגדין במדברא אתו בזוזין ארי
חרבא קדם ש מקטלא לדמת כלנשי
מסיפי ארעא לית שלמא לכל בסלא
זרעו חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועילו וכלשו מתבואתיכם מחרון
אף יהוה לא תהון דמן לזרעי חטין
על ציר ולא משכחין למכנש אלהין
כובין ומי עללת הון לית להון הנאור
זתבה תון בעובדיכון במיתי עליכון
תקוה רוגזא רצי
בהאמר
יהוה על כל שכל הרעים הנגעים בעולה

אִיבִיב וְסִימֵנִי בְּכַף אִיבִיב הִיוּ צִדִּי — שְׁמֵהּ גְּוִסִּימֵנִי לְמַפְלָה לְשִׁמְמָה לְצִלְמוֹת — הִתְיַדְגְּ לְאֹכְלָה לְקִרְאוֹת צִמָּה קָדֵם מִלְכָּה בְּתוֹלָה מִלְּוֹ וְכָל אֲתֵינִי חָסֵם —

מל וכל אתי חס

אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
אתו שמתוכם כדנך אמר יש על כל
מגיד נא כי ישא רמזקין באחסנתא
דאחסנית ית עמי ית ישראל האנא
מטלטי להון מעל ארעהון ית דבית
יהודה מטלטי להון מבינהון ויהי אחרי
נתשי אותם אשוב ורחמתיים ורשתיים
איש לנחלתו ואיש לארצו ויהי בחר
דאטלטי לית הון אתוב כמימרי וארתי
עליהון ואתיבנון גבר לאחסנתיה וגבר
לארעיה ויהי אסלמד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חיה יהוה כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל ונבכו
בתוך עמי ויהי אם מילך ילפון מאורחת
פנשתא דעמי להנמא בשמי קים הוא
יש כמא דאליפו ית עמי להנמא בשום
טענתא ויתקיימו בגו עמי ואם לא
ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואכר נאם יהוה ואם לא יקבלו אלפן
ואטלטי ית עמא ההוא טלטי ונאכרן
אמר יש כה אמר יהוה אלי
הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו
על מתניך ובמים לא תבאחני כדנך

ע

ב
בת
גש
ל
ירושלם

ב
בט
בס
ל
וחס

אמר יש איזיל ותזכון לך זרז דכיתך
ותשוינה על חרצך ובמא לא תעלינה
ואקנה את האזור כדנך יהוה ואשם
על מתני וזכנת ית זרזא כפתגמא דיש
דשוינה על חרציו ויהי דבר
יהוה אלי שנית לאמר יהוה פתגם נבואה
מן קדם יש עמי תנינות למימר יקח את
האזור אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק דסוע
סב ית זרזא דזכנתא דעל חרצך וקום
איזיל לפרת וטמנהו תמן בשעיעות
כיה גלי ואליך ואטמנהו בפרת כאשר
צנה יהוה אותי ואזלית וטמרתיה בפרת
כמא דפקיד יש יתי ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתך לטמנו שם
זהו מסוף יומי סגיאין ואמר יש
לוי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית זרזא
דפקידתך למטמנהו תמן ואליך פרתה
ואחפר ואקח את האזור מן המקום
אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל ואזלית לפרת וחפרית
וגסיבית ית זרזא מן אתלא דטמרתיה
תמן והא אתחבל זרזא לית כיה צורך

ה
חס

ג

ל

ז

ח
וחס

וקח יג וסימב גוי עזים פדנה מעמיה עבר מאתם קטר בן ישי בטה לך משענתי מל האזור טוב אמרי ה ורחמתיים ג טעשי גש זרע וג

לכל מדעם ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם
 עמי למימר כה אמר יהוה ככה אשחית
 את גאון יהודה ואת גאון ירושלים
 הרב כדנן אמר ש כדנן אחזקת תמון
 אנש יהודה וית תמון יתבי ירושלים
 דהוה סגי העם הזה חרע המאנים
 לשמע את דברי ההלכים בשררות
 לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
 ולהשתחוות להם ויהי באזור הזה אשר
 לא יצלה לכל עמא הדין דענוב דיהוה
 בישין דסריבו לקבל את פתגמי דאזלין
 בהרהור לבוהן וטענו בחרטות עממא
 למפלח הוה ולמסגד להוה ויהוה כזרזא
 הדין דלית ביה צדק לכל מדעם כי
 כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן
 הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת
 כל בית יהודה נאסיהוה להיות לו לעם
 ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו
 ארי כמא דמיד ביקרזא כחרצא
 דגבר כין קריבית לפלחני ית כל בית
 ישראל וית כל בית יהודה אמר ש למחוי
 קדמי לעם ולשום ולתושבא ולרבו
 ולא קבילו ואמרת אליהם את הדבר

ה
 בטע
 בטר
 יעקב

ל

ל

י

ב
 בט
 בט

הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל
 כל נכלי מלאיין ואמרו אליך הידוע
 לא נדע כי כל נכלי מלאיין ויתמר להוה
 ית פתגמא הדין כדנן אמר ש אלהא
 דישורא כל גרב יתמלי חמר ויתמר להוה
 חמר דע לא הוה ינא ידעין ארי כל גרב
 יתמלי חמר ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה הנני ממלא את כל ישיבי הארץ
 הזאת ואת המלכים הישבים להוה על
 כסאן ואת הכהנים ואת הנביאים ואת
 כל ישיבי ירושלים שפרוץ ויתמר להוה
 כדנן אמר ש הרנא ממלי ית כל יתבי
 ארעא הדין וית מלכא דיתביין להוה
 על כורסוהי וית כהנא וית נבי שיקרא
 וית כל יתבי ירושלים עקא ויהוה דמז
 לדניא ונפצתים איש אל אחיו והאבות
 והבנים יחדו נאסיהוה לא אחמול ולא
 אחוס ולא ארחם מה שחיתם ואגלינון
 גבר באחוהי ואכחז ובני כחדא אמר
 ש לא אחמול ולא ארחם מלח כלותוהו
 שמעו והאזינו אל תגבחו
 כי יהוה דבר שמעו ואציתו לא תלכו
 ארי כמימלא דיש גזיר כין תגזיר ליהוה
 אלהיכם כבוד בטרם יחשך וטרם יתגנפו

ה

ב
 ויהא
 בטע

ה
 ח

ב

ה
 ח

אחזק

ב
 ח
 ח
 ח

אחמול מל וסמכ ונפצתים אגרע דכר אגרע כי דרכך כדרכך ממציא והוא מל וסמכ ממלא וסמכ והוא ממלא אחר כל

רגליכם עלהרי נשף וקויתם לאור
ושמה לצלמות ישית לערפלי הבו
קדם שאלה כון יקרא עד לא תיתי
עלי כון עקאותהו דמן לדמתהכין
כיד בקבלא ועד לא יתגפן רגלי כון
על טורי קבל ותסכרין לניחור ויהי
חשון לניחור והא כיד בקבלא תהון
מהכין אתון ואם לא תשמעו
במסתרים תככה נפשי מפני גוה
ודמע תדמע ותדע עיני דמעה כי
נשפה עדר יהוה ואם לא תקבלון אלמן
כיד פסתרא תככה נפשי מן קדם דיעדי
מנכון יקר כון ומדמע תדמע ותשגור
עיני דמעין ארי אשתבי עמא דשני
אמר למלך ולגבירה השפילו
שבכי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם אימר למלכא ולמלכתא
אמאיכו תיבו ארי גלא יקר כון מנכון
נפל כלי ליתו שבחת כון עדי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת יהודה בלה הגלת
שולמים קרוי דרומא את אחידא
ולית דפתח גלו דבית יהודה בלהו
גלו שלמא אתקבלו תשלמת עובדיהו
שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה

ושית
ק

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

שאו וראו
ק

העדר נתקלך צאן תפארתך זקופו
עיני כון וחזו דאתן מצפונא אין עמא
דאתמסר לך עם תשבחתך מר
תאמרי כייפקר עליך זאת למדתך
אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים
יאחזוך כמו אשת לדה מא תימרון
ארי יסער עלך חובך זאת אליפת
יתהון למעבד בישן עלך הו רבדין
כיד מן אולא הלא עקא וחבלין יחזונו
הא כחבלין לוליתא וכי תאמרי
כלבך מדוע קראני אלה ברב עונך
נגלו שוריד נחמסו עקביך וארי תמרון
כלביך מדין ערעני כל אלין על דסגיא
חובך אתגליא את בחתך אתחזי קלניך
היהפך כושי עורו ונמר חבר ברותו
גס אתם תוכלו להיטיב למדי הרע
האפשר דישני הידאח משכחא נמלא
שלטי רקמתיה אף אתון תכלון לאטעא
דהויתון אלו פין למעבד בישן ואפיצם
מקשעובד לרוח מדבר זאב דרינון
מקשא דעדי מן קדם לוחא למדברא
זה גורלך מנת מדיך מאת גאס יהוה
אשר שבחת אותי ותכטחי בשקר
דין עדביך וחולק אחסנתך אמר

יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

במסתרים גרף וסימכ ודמע תדמע דב ארוב דמיון באריה וסימכ אחרקם ביעקב ואפיצם כקש עובר

וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶלְתִּנְחֵנוּ לְמַא
יְחֹל לְרֹגֶזְךָ עֲלֵנָא וְאַנְחֵנָא מִטְּרִילִין
וְשִׁבְיָקִין אֶתְגַּבְּרִי כִּי לְמַפְרִק וְאֶת
שְׂכִינְתְךָ בִּינְנָא שְׁוֹשְׁמֶךָ עֲלֵנָא
אֶתְקִרִי לֹא תִשְׁכַּח בְּקִינְנָא

כֹּה אָמַר יְהוָה לַעֲסֵה הַזֶּה בְּנֵי אֲהָבָה
לְנוֹעַ רְגִלֵיהֶם לֹא חֲשָׁבוּ וַיְהוֹה לֹא
רָצָם עֲתִיד יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חַטֹּאתֵם
כִּדְנֵן אִמְרֵי שְׁוֹשְׁמֵי אֲדִין כִּמְאֵר וְדִחְמוּ
כִּי אֶתְפָּרַע מִנְּהוֹן לֹא גִלְיֹת הוֹן מֵאֲרַע
בֵּית שְׂכִינְתִּי וּכְמֵאֲדִחוּ מֵעַרְבִין
כְּפִלְחֵן טַעֲזֹתָא וּמִבֵּית מִקְדָּשִׁי רְגִלֵיהוֹן
לֹא מִנְעוּ וְקִדְּשׁ שְׁוֹשְׁמֵי אֲדִין כִּי
יִסְעֵר חֹבֵי הוֹן וַיִּתְפָּרַע עַל יְהוֹנָדָן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֶלְתִּנְחֵנוּ לְמַא
בְּעַד הָעַם הַזֶּה לְטֹבָה וְאִמְרֵי שְׁוֹשְׁמֵי
לֹא תִצְרִי עַל עַמִּי אֲדִין לְטֹבָה כִּי
יִצְמוּ אֵינֶנִּי שִׁמְךָ אֶלְדִּנְתָם וְכִי
יַעֲלוּ עֲלֵה וּמִנְחָה אֵינֶנִּי רָצָם כִּי
בְּחֶרֶב וּבְרֵעַל וּבְדִבְרֵי אֲנִי מְכֻלָּה
אֲוֹתֵם אֲרִי יִצְוִמוּן לֹא דַעֲזֹא קִדְּמִי
לִקְבֹּלָא עַל יְהוֹנָדָן וְאִרִי יִסְקֹן עַל תֵּא
וּמִנְחָתָא לֹא דַעֲזֹא קִדְּמִי בְּהוֹן אֲרִי
כְּחֶרֶב וּבְרֵעַל וּבְדִבְרֵי אֲנִי מְכֻלָּה

ל
והס
י
ב
והס
זכאי
הבהבי

ל
והס
ל
והס
ה

יְהוֹנָדָן וַיֹּאמֶר אֶלְהָא אֲדִין
יְהוָה הִנֵּה הִנְבָּאִים אִמְרִים לְהֵם לֹא
תִרְאוּ חֶרֶב וּרְעַב לֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי שְׁוֹשְׁמֵי
אֶתְנֵן אֶתְנֵן לָכֶם בְּמִקְוֹס הַזֶּה וְאִמְרִית
קְבִיל בְּעוֹתֵי יְשׁוּעָה הֵם אֲנִי שְׁוֹשְׁמֵי
אִמְרִין לְהוֹן לֹא תִחְזֹן דְּקִטְלִין בְּחֶרֶב
וְכַפְנָא לֹא יִהְיֶה לְכֹון אֲרִי שְׁוֹשְׁמֵי דְּקִטְלִין
אֶתְנֵן לְכֹון בְּאֶתְרָא אֲדִין

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי שְׁוֹשְׁמֵי הִנְבָּאִים
נְבָאִים בְּשִׁמְיָי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא
צוֹיִתִּים וְלֹא דְּבִרְתִּי אֵלֵיהֶם חֲזֹון שְׁוֹשְׁמֵי
וְקִסְם וְאֵלֹל וְתִרְמֹות לָכֶם הִמָּה
מִתְנַבְּאִים לְהֵם וְאִמְרֵי שְׁוֹשְׁמֵי
אִמְרִין נְבִי שְׁוֹשְׁמֵי דְּמִתְנַבְּן בְּשִׁמְיָי
לֹא שְׁלַחְתִּינוּן לֹא פְקִידְתִּנוּן וְלֹא
מְלִילִית עַמְּהוֹן נְבִי אֶת שְׁוֹשְׁמֵי וְאִלְפִין
וְכַדְבִּין וְרִשְׁעֵי לְבָחוּן אֲנוּן מִתְנַבְּן
לְהוֹן לְכֹון כֹּה אָמַר יְהוָה עַל

הִנְבָּאִים הִנְבָּאִים בְּשִׁמְיָי וְאִנִּי קִדְּמִי
שְׁלַחְתִּים וְהִמָּה אִמְרִים חֶרֶב וּרְעַב
לֹא יִהְיֶה בְּאֶרֶץ תְּזַאֲת בְּחֶרֶב וּבְרֵעַל
יִתְמוּ הִנְבָּאִים הִמָּה יִכְבִּין כְּדִנְן
אִמְרֵי שְׁוֹשְׁמֵי שְׁוֹשְׁמֵי דְּמִתְנַבְּן בְּשִׁמְיָי
וְאִנִּי לֹא שְׁלַחְתִּינוּן וְאִנִּי אִמְרִין

בחרב וברעב ובדבר ה' וסימכ' יצאו היושב קדמ' ד'מקו' הנה הסוללות והיה הגוי ועתה לבן ה' כ'מ'ש' וסימכ' אמת כ'מ'ש' נ'ה'ס

חרבא וכפנא לא יהי בארעא הא
 בארעא ובכפנא יסופין נבי שוקלא
 האינון וזהעם אשר המה נבאים להם
 יהיו משלבים בחצות ירושלם מפני
 הרעב והחרב ואין מקבר להמה חמה
 נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכדי
 עליהם את דעתם ועמא ואנון מתען
 להון יהון מיטרפיז רמז בשוקי ירושלם
 מן קדם כפנא וחרבא ולית דקבר
 להון אינון נשיהון ובניהון ובנותהון
 ואשפור עליהון יתבישתהון ואמות
 אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני
 דמעה לילה ויומם ואלתדמינה כי
 שבר גדול נשברה בתולת בת עמי
 מכה גדולה מאד ותימר להון ית
 פתגמא הדין ישגרין עיני דמעין לולי
 דיימם זלא ישתקן ארי תבא תבא אתנות
 מלכות כנשתא דעמי מחא ממרעא
 לחדא אסי צאתי השדה והנה חללי
 חרב ואם באתי העיר והנה תחלו אינע
 כי גסגביא גם כהן סחרו אלארץ וזא
 ירעו ואם נפקית לחקלא זא קטיל
 חרבא ואם עלית לקרית זא ממרע
 כפנא ארי אקספר אק כהין אתפנאו

מועבים

בדין ומל

הי פיז ומל

ב חנפו

לסחורתא על דבארעא זלא כקרו
 המאס מאסת את יהודה אסכנין
 געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו
 מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
 מרפא והנה בעתה המרטיש רטשתא
 יתדבית יהודה אסית יתבי עיני דחיק
 מימרך מדין אלקי תנא ולית דנא אלו
 סכרנא לשלם ולית טב לעידן סליחות
 חובין זא פורענות חטאין ירענו
 יהודה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
 לך ידענא יש חובנא וחובי אבהתנא
 ארי חבנא קדמך אלתנאן למען שמך
 אלתנבל כסא כבודך זכר אלתפר ברוך
 אתנו לא תרחקנא בדיל שמך לא
 תנפיל את רבית כורסי יקרך ייעול
 דכרין קיס אבהתנא קדמך לא תשני
 קימך עמנא היש בהכלי הגוים מגשמים
 ואס השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
 יהודה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
 את כל אלה הלא לית צדוק בטעות
 עממא לאחתא מסר א ואם שמיא
 לא יתנון רסיסין אלהין על מימרך
 הלא אתה הוא אלהנא ונספר קדמך ארי
 את עבדתית כל אלהין

ל

וחס

ב

איש

א

ו

ב

חס

בספ

טו בטר בספ

ולא ידעו כי וסימבד אלארץ ולא ידעו המעתיק הרים - ובעיהם ובניהם ג' וסימבד' ואנשי יהודה נשיהם ולהתחש - הלא ז' חס
 בספ וסימבד' היש בהכלי הגוים הקמת -

יהוה אלי אמי עמד משה ושמואל
 לפני איז נפשי אלהים הזה שיהיה
 מעלפני ויצאני ואמר יש לי אס יקום
 משה ושמואל למבועי מן קדמי לא
 רעוא קדמי בעמא חדין שלח מארע
 בית שכינתי ויגלוז ויהיה כיראמר
 אליב אנה נצא ואמרת אליהם כה
 אמר יהוה אשר למות למות ואשר
 לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר
 לשכי לשכי ויהי ארי וימרוז לך לאן
 נגלוז ותימר להון כדנן אמר שדלמותא
 למותא ודלחרבא לחרבא ודלרעבא
 לרעבא ודלשכיא לשכיא ופקדתי עליוס
 ארבע משפחות נאם יהוה אתה חרב
 להרג ואתה כלבים לסחב ואת עז
 השמים ואת בהמת הארץ לאכל
 ולהשחית ואסער עליהון ארבע
 פורענות כישן אמר יש ית דקטלין
 בחרבא למקטל וית כלביא לגררא
 וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא
 למיכל ולחרבא ונתתים לזועה לכל
 ממלכות הארץ בגלל מנשה בן חמון
 מלך יהודה על אשר עשה בירושלם
 ואת בנינון לזיע לכל מלכות ארעא על

ל

מחורש
סימ

ל
וחס

לזעודה
ק
ג
וכל
דבר
יג
כוח
בג
ח

דלא תבנו כמנשה בן חמון מלך
 שבטא דבית יהודה על דאסגי למעבד
 בירושלם כי מי חמל עליך ירושלם
 ומי ינוד לך ומי יסגר לשאל לישלם לך
 ארי מן יחוס עלך ירושלם ומן יד
 עלך ומן יזור למשאל לשרמא לך
 את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי
 ואט אתידי עליך ואשחיתך נלאיתי
 הנחם את שבקת פלחני אמר שדלאחרא
 אסתחרית וארים ית מחת גבורתי עלך
 ואחבלניך על דהוית וכלא למתב ולא
 תבתי ואזרם כמזרה בשערי הארץ
 שכלתי אפרתי את עמי מדרביתם לוא
 שבו וכמא דדן כמדריא כין כדריית
 ית עמי בקרוזי ארעא תכילית אכידית
 ית עמי מאורחתהון כישתא לא תבוי
 עצמולי אלמנותו מחולימים הבאתי
 להם עלאם בחור שודד בצעהרים חפלי
 עליה פתאם עיר ובהלות סגיא חקדמי
 ארמלתהון מחל יחמיז איתתי עליהון
 עלסיעת עולימיהון כזוזין כודבטיהא
 איתתי עליהון משריז בתכין וחסילא
 קרויהון אמר לה ילדתה שבעה
 נפחה נפשה באה שמשנה בעד יומם

ח
ח
ח
ח

ל

ל

ל

ח
ח

ח
ח
ח

לשלם ח חס בליש וסימבדי ולא יכלו ומי יסור חכמה חזון בן שיבתו בוקר ויהרגם - למות למות לחרב לחרב לרעב לרעב לשכי לשכי מחורש

בִּישָׁה וּחִפְרָה וְשָׂאֲרֵיתָם לְחָרֵב אֶתְּךָ
לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם גַּאֲסִיתָוּ צַדִּיק אֶת אֲרֻעֶיךָ
מִבְּלִי עֲמָהֶם וְלִמְפָּחַת נַפְשִׁיךָ יִקְדָּחוּ
בְּחַיֵּיךָ וְעַד רֵאִינוֹךָ קִיִּימִיז בְּהִילָלוֹ
וְאֶת כָּלֵנוּ וְשָׂאֲרֵיךָ לְחָרֵב אֶת מִסֵּר
קָדָם עֲלֵי רֵבְבֵיךָ אֶת מִרְשֵׁי

אִי לִי אֲמִי כִּי יִלְדַּתֶּנִּי אִישׁ רֵב
וְאִישׁ מִדּוֹן לְכַלֵּה אֶרֶץ לֹא נִשְׁתִּי וְלֹא
נִשְׁוֹבִי כִּלְהַם מִקְדָּלוֹנִי וְיִלְדִי אֲמִי אֲרִי
יִלְדַתֶּנִּי לְמַהוּי גִבּוֹר דִּין וְאִנֶּשׁ מִצּוֹ
לְכַלֵּיתִי כִּי אֲרַע אֲלֵא רֶשֶׁן כִּי זֶלֶא מֵא
דְּאֲנֵא רִשִּׁי אֲנֵא תִכַּע מִנְהוֹן כּוֹרֵהוֹן
מִלִּסְטִיז לִי אֲמַר יִתְּוֹה אִסְלֵא שְׂוֹתֵךְ
לְטוֹב אִסְלֵא הַפְּגַעְתִּי בְּךָ בַּעַת רַעָה
וּבַעַת צָרָה אֶתְּהַאֲבִי אֲמַר יִשְׂאֵל לֵא
סוֹפֵךְ יִהְיִי לְטוֹב אִילֵא אִסְלֵא יִיִתְּוֹן
יִיבְעוֹן מִנֶּךָ כְּעִידָן דְּרִיתִי עַל־יִתְּוֹן
סְנֵא הוּא וְעֵיק לֵהוֹן כְּעִיר־כְּבֵא יִתְּרַע
כְּרִיזֵה בְּרִיזֵה לְמַצְפּוֹן וּנְחִישֵׁת מִלֶּךְ דְּתַקִּיף
כְּבִרִיזֵה לֵא יִסְק לִסְעִיד מִלֶּךְ דְּתַקִּיף כְּבִרִיזֵה
זְכַנְחָשׂא יִיתִי מִצִּיפּוֹנֵא עֲלֵה לְמַת כְּבִרִי
חִילֵךְ וְאוֹ צְרוּתֵיךְ לְכַז אֶתְּךָ לֹא כְּמַחִיר
וּבְכַל חֲפֹא וְתִיךְ וּבְכַל גְּבוּלֵיךְ נִכְסֵיכֹן
וּבֵית גְּנֻזֵיכֹן לְכַז אֲמַסֵּר לֹא כְּדַמִּין

בְּחוּבֵיךָ רַחֵם יְהוָה יִתְּנֵךָ פְּלִיטָה לְטַעֲמוֹת אֲבֹנִים
תְּחַוֵּמְכוֹן וְיַהַעֲבִרְתָּ אֶת אֲנִיכֶךָ בְּאֶרֶץ
לֹא יִדְעֶתָ כִּי אִשׁ קָדְחָהּ בְּאֶפֶי עֲלִיכֶם
תִּיקָר וְזֹת שֶׁתֵּעַבְדוּן לְבַעֲלֵי רַב־כֹּחַ
בְּאַרְעֵאדְלָא יִדְעֶתוּן אֲדִי קִיּוּסֵתִקִּיף
כִּאִישׁ אֲנִי מִן קִדְמֵי בְּרִגְתִּי עֲלִיכֶם
יְחֹוּל אֲתָה יִדְעֶת יְהוָה זְכַרְנִי
וּפְקֹדֹנִי וְהִנֵּקְסָ לִי מִרְדִּפִּי אֶל־לֶאֱרֹךְ אֶפֶר
תִּקְחֵנִי לֵעֵשׂ אֲתִי עֲלִיךָ חֲרָפָה אֲתִי גִלִּי
קִדְמָךָ שֶׁ יִיעוֹל לְבַרְנִי קִדְמָךְ וּפְקוּדֵי
לֹא יִטְבֹּא לִי וְאִסְעֵךְ עַל־בַּעֲלֵי רַב־כֹּחַ
וְאֲתִפְרַע לִי מִן רִדְפֵי זֶלָא תִתֵּן אֶרְבָּא
לְעַלְבָנֵי גִלִּי קִדְמָךְ וּפְקוּדֵי חֵיסוּדִין
עַל־מִימָרְךָ נִמְצָאוּ דְּבָרֶיךָ וְאִכְלָסוּ וְיָהּ
דְּבָרֶיךָ לִי לִשְׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לְבָבִי כִּי
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צַבָאוֹת
קָבִילִית לְפָתְגָמְךָ וְקִיּוּמִתִּינוֹן וְהִזְוָה
מִימָרְךָ לִי לְבִיעַ וְלִחְדוֹת לְבִי אֲדִי
אֲתִקְרִי שִׁמְךָ עָלַי שֶׁ אֱלֹהֵי צַבָאוֹת
לֹא יִשְׁכַּחְתִּי בְּסוּר מִשְׁחָקִים
וְאֶעֱלֶה מִפְּנֵי יֶדְךָ בְּדָד יִשְׁכַּחְתִּי כִּי זַעַם
מִלֵּאֲתִנִּי וְלֹא יִתְּנִי בֵּית צַסִּיעַת מִשְׁכַּחֲתִי
זֶלְא חֲדִיתִי מִן קִדְמֵי מִימָרְךָ פְּרִישׁ
יִתְּנִי בֵּית אֲדִי נְבוֹאֵן דְּלוּט מִלֵּאֲתִנִּי וְלִמָּחָה

קדמ'
 והעברה
 בתל'
 והעבדתיך
 ה'
 סימ'

ז
ה
פ
ב

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841

25113.77

האוב"ה וסימנ"ה המגעת חס ושכוס שביהם וחב' לשיר למלך תמוז חרבות י"ה נשית"ה וסימנ"ה לא נשית"ה ולא נשית"ה נשית"ה טובה

היה כאילו נצח ומכתי אנושה מאנה
 תרפא היותה לך כמו אכזב מים
 לא נאמנו ולא הוזה כיכי לאפרש
 ומחתי תקיפא מסרבא לאיתסאח
 לא יהי מימרך לי כדכין כמצוע דמין
 דפסקין מוהדין לכן כדאמר
 יהוה אסתשוב ואשיבך לפע תעמר
 ואסתו ציא יקר מאלל כפי תתה ישבו
 חמה אליך ואתה לא תשוב אליהם
 ככין כדנן אמר ש אסתוב ואסתניך
 קדמי תשמייש ואסתת כיכר שיעי
 למחוי צדיקא רעות מימרי תקיים
 יתנהון אינון לפתגמך זאת לא תלוב
 למטעי בתר יהוה ועתתך לעס הזה
 לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך
 ולא יוכלו לך כיאתר אנן להו שיער
 ולהצילך נאסיהוה ואתניך לעמא
 הדין כשור דנחש כדיר ויגיוון לקנך
 ולא יכלו לך ארי כסעך מימרי
 למפרקך ולשיצבותך אמר ל ויהציתך
 מין רעים ופדתך מקף ער צים
 ואשיצביןך מיד מבאשין ואפרקנך
 מיד תקיפין ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר וזהו פתגם נבואה מן קש

ל

יג
 בסע
 בסע
 ל
 ח

ג
 בסע
 ומר

יג
 ח
 ח
 ח
 ח
 ח

עמי למימר לא תקח לך אשה ולא
 יהיו לך בנים ובנות במקום הזה לא
 תיסב לך איתתא ולא יהיו לך בנים
 ובנות כאתרא הדין כיכר
 אמר יהוה עלהבנים ועלהבנות
 הילודים במקום הזה ועלאתם הילודות
 אתם ועלאתם המולדים אותם בארץ
 הזאת ארי כדנן אמר ש עלכין ועל
 כנן דמתילדין כאתרא הדין ועל
 אימהתהון דילדין יתהון ועלאתהון
 דמולדין יתהון בארעא חדא וממותי
 תחל לאיסימתו לא יספדו ולא יקברו
 לדמן עלפני הארמה יהיו ובחרב
 וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל
 לעוף השמים ולבהמת הארץ וממתי
 ממרעי כפן ימותון לא יסתפדון ולא
 יתקברון וזיכל מצדד עלאפי ארעא
 יהיו ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי
 נבילתהון משגרא למיכל לעופא
 דשמיא ולבעירא דארעא
 כיכר אמר יהוה אל תבוא בית
 מרזח ואלתלך לספור ואלתנך להם
 כיאספת את שולמי מאת העם הזה
 נאסיהוה את החסר ואת הרחמים

ב
 בסע
 בסע
 ל
 ח

ג
 ח
 ח
 ח
 ח

ג
 ח
 ח
 ח
 ח

יוכלו יא וסימב ל קום אמחיס ויהונתן צפן ונלחמו ונלחמו אדברה מביא זנח מניש נעו ספור ג מל בליש וסימ ואל אליך לספור צמח ער
 ספור ח תנב ג חס בליש וסימב ואלתנך אל תבכין תנב חיותא ס

ג' כור
 וח' מז'
 אפטרותא
 דבהר
 סיני
 י' ט' י'
 ד' רמ'

נחל ו' וסימנה כי בנות מנשה ואלה אשר נחלו אך שקר נחלו פראים וחל ונחלו לעולם וסימנה ו' יצרי וסימנה וכתב לו ושלמתי ויהיה זכרי
אורי י' מל בס' וסימנה כי איל עזבתי האורי שבתך השכל ואטמנה עכרת שבו כגבור הצעסן בולם ליראה כי נתת מז מנה האורי ו'.

וַיַּעֲבֹד לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי וְאֵינִי טֹעֵן
 וְלִית פֶּהוּן צְדִיק לְכָל הַנֶּעֱמָדִים
 בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי עִם אֲתִירִי וְאֵת
 גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ כִּי שָׁמִי יְהוָה בְּכִי
 הָאֵל מִחַיִּי לְהוֹן בְּזִמְנָא הָאֲחֵינוּ
 יֵת פֹּרַעֲנוּתִי וְיֵת מַחַת גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ
 אֲדִי שָׁמִי שִׁי חֲטָאת יְהוָה
 כְּתוּבָה בְּעֵט בְּרָזָל בְּצַפְרֵי שְׁמִירָה וְשֹׁה
 עַל לֹחַ לִבָּם וְלִקְרָנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
 חֹבֵי בֵּית יְהוָה כְּתִיב בְּעֵיט בְּרָזָל
 בְּטַפְרֵי שְׁמִירָה יֵת עַל לֹחַ לִבָּם
 וְלִקְרָנוֹת אִיגוּרֵיכֶם בְּזִמְנָא הָאֲחֵינוּ
 וְאֲשִׁירֵיהֶם עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבוּעוֹת
 הַגְּבוּעוֹת כְּאֵל בְּנֵהוּן אִיגוּרֵיהוֹן
 וְאֲשִׁירֵיהוֹן תַּחֲוֹת כָּל אֵילָן עֲבוֹקָה
 רַמָּתָא מְטַלְתָּא הָרִי בְּשִׁיחַ חֵילָךְ
 כְּלָאוּ צִרְתֵּיכֶם לְבֹא אֲתָן בְּמַתֵּיבָה
 בְּגִבּוֹלֵיכֶם עַל פְּלֹחֹתוֹן עַל טוֹרֵי
 פֶּחָלָא נִכְסֵיכֶם וְכָל בֵּית גְּנִיכֶם רַבִּי
 אֲמַסְרֵיכֶם וְכִי הָיוּ תוֹן פְּלֹחֵי לִטְעוֹתָא
 בְּכָל תַּחֲוֹמֵיכֶם וְשִׁמְטוֹתָא וּבְדָמֵי חַלְלָה
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת אֱלֹהֵי
 בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ כִּי אֲשֶׁר קָדְחָתָם
 בְּאִפִּי עַיְנֵי עוֹלָם תוֹמָךְ וְאֵתִי סֵנְאָה

על ארע כוז ואתי צריא בשמיסתא
 זכין ארע כוז פורענות דינין עד
 דאגלי יתכין מאחסנת כוז דיהבית
 לכוז וזשתע כוז לזעלי דכזי כוז
 בארעא דלא ידעלון ארי קידוס תקיף
 פאישא נפך מן קדמי כוז עד ערמא
 יחול כחאמר יהוה ארור
 הגבר אשר יבטח באדם וישם בשור
 זרעו ומזיתו יסור לבו כדנן אמר
 יש ליטגברא דיתרחיק באנשא וישוי
 בסרא דוחצניה ומן מימרא דש יעדי
 לביה והיה כערער בערבה ולא יראה
 בייצא טוב ושכן חררים במדבר
 ארץ מלחה ולא תשבו ויהי כעכו כחא
 במישלא אלא יחזי ארי ויתי טובא וישוי
 דלא אלה במדברא פארעס דוס דלא
 אתחבת ברור הגבר אשר
 יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו ופריך
 גברא דיתרחיק במימרא דש ויהי
 מימרא דש דוחצניה והיה כעכו שחור
 עלמים ועליו בר ישראל שרשיו ולא
 ירא בייצא חסו והיה עליו רענן
 ובענת בצרת לא ירא גולא ומיש
 מעשות פרי ויהי כאילן דשתיל

ח
ג
יסור
יסור
אס
עליהם
טוב

ישראל
חזק
בספ
מלחמה

יבא ל' חס בקל וסימנ' פתחם יבא חס ועליו יחזיקו ואיהב ביאכס --- ולא תשוב ל' וסימנ' בית תבנה וזהו כענין ער לכן ישבו צינים לא תעבר

על מצוע דמיך זעלנדיך יעלה
שור שוהי זלא יחזי ארי ויתחומא
ויהוה סר פוהי עזוק ובעת בצורתא
לא יתיר זלא יפסוק מלמעבד פיריך
עקב חלב מכל וצנש הוא מי ידענו
נכיל ליבא מכולא זתקיף הוא מקי ידענו
אני יהוה חקר לבבך כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי מעלליו אנא יש
חקר ליבא בחד כוליתא זלמיהתק
לאנשי כאורחתיה כפירי עובדוהי
קרא דגל זלא ילד עשה עשר זלא
במשפט ברחמי ימיו יעזבונו וצאחורית
יהיה נבל זלא כקורא וזמנש בעין
דלא דיליה זמשחין אפוחין דבתלוהי
לא זחלון כין כלגבר רשיע דקע נכסין
בלא כדילא בפלגות יומוהי שביק
להוץ ובסופיה מתקרי רשיעא כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
פורענותא תתעבד מעה מן קדם
דשכינתיה על כורסי יקרא בשמי
מרוםא עילמן אולא מקביל אתר
בית מקדשנא מקוה ישראל יהוה
כלעמך יבשו וסורו בארץ יפתבו
כי עזבו מקור מים חיים את יהוה

ח
ב
בס
כ
אעשה
ימיו
ח
וסורי
ח

סיפור ישראל יש כל שצקו פלחנק
יבחתו זרשי עינא דעבדו על מימרך
בגיהנם אנון עתידין למיפל ארי שכן
פלחנק יש דבדיליה את מיתי עליהוץ
יקרא כמצוע דמיך דלא פסקין מוהי
רפאנו יהוה וארפאנו שיעני
ואושעה כיתחלת אתה אסיני יש
זאתסי פלוקני זאת פריק ארי תושבתי
את הנה המה אמרים אלי איה דבר
יהוה יבאנא זלא אינון אמדין ליאן
זאתנכיתא כשמא דיש ותקיים כעני
ואני לא אצתי מרעה אחריב ויוס אנש
לא חתאניתי אתה ידעת מוצא שפתי
נכח פניך בנה זאנא לא עכבית על
מימרך מראתנכא עליוהוץ לאתבותהוץ
לדחלתך וליוס ביש זאת מיתי עליוהוץ
לא חמירית את גלי קדמך אפקות ספוחי
גלי קדמך הוה אלתהייה לי למחתה
מחסי אתה ביוס רעה לא יחזי מימרך
לי לתבר לוחצני את בעידן עקא יבשו
דפלי ואולא כשה אני יחתימה ואר
אחתה אני הבא עליהם נס רעה ומשנה
שכרון שברם יבחתו דפלי זלא
איבחת אנא יתכלמון אנון זלא אתפלימי

ח
ב
בס
כ
אעשה
ימיו
ח
וסורי
ח

ולתת ח וסימנך ולתת איביך לפניך ולתת להם צדה ולתת עליהם היום ברכה ולתת שקון המקום הזה צדפת גדר ולתת לאיש כדרכו יתן

אנא איתא עליהון יום בישוע עלה דתלין
 תכרא תכרינון כה אמר יהוה
 אלי הדר ועמדת בשער בני עמ אשר
 יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו
 ובכל שיערי ירושלם כדנן אמר יי
 לי איזיל ותקום בתרע בני עמא דעלון
 ביה מלכא דבית יהודה ודיפקון ביה
 ובכל תרעי ירושלם ואמרתי אליהם
 שמעו דברי יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
 וכל ישיבי ירושלם הבאים בשערים
 האלה ותימרו להון קבילו פתגמא דיש
 מלכא דבית יהודה וכל דבית יהודה
 וכל יתבי ירושלם דעלון בחד עמא
 האלין כה אמר יהוה השמרו
 בנפשותיכם ואלתשאו משא בנים
 השבת והבאתם בשערי ירושלם
 כדנן אמר ישאם תמרו בנפשות כון
 ולא תסלון מטול ביומא דשבתא
 ותעלון בחדעי ירושלם ולא תצאו
 משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
 לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
 צויתי את אבותיכם ולא תפקון מטול
 מבתיכון ביומא דשבתא וכל עבידא
 לא תעבדון ותקדשו יום יומא דשבתא

העם

מל

א

כמא דפקידי ית אבהת כון ולא שמעו
 ולא חסו את צונם ויקשו את ערפם
 לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר ולא
 קבילו ולא ארכו ית אדנהון ואקשו
 ית קדלהון כדיל לא למשמע וכדיל
 דלא לקבלא אלפן וזהו אם שמע
 תשמעון אלי נאס יהוה לבלתי הביא
 משא בשערי העיר הזאת כיום השבת
 ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
 בה כל מלאכה ויהאם קבלא תקבלון
 למימרי אמר ש כדיל לא לא ער לא
 מטול בחדעי קרתא דא ביומא דשבתא
 ולקדש ית יומא דשבתא כדיל לא
 למעבד בה כל עבידא ובא בשערי העיר
 הזאת מלכים ושלים ישיבים על לבם
 וירכבים ברכב ובסוסים חמה ושירים
 איש יהודה וישיבי ירושלם וישבדו
 העיר הזאת לעולם ויועלון בחדעי קרתא
 דא מלכין ורבבין יתבין על כרסי דין
 רבבין ברתין וכל סוסין אנן ורבבין
 אנשי יהודה ויתבי ירושלם ותתב קרתא
 דא לעולם ובא מערי יהודה ומסבנות
 ירושלם ומארץ בנימן ומזה שפלה
 ומזה הר ומזה הגב מבאים עולה וצב

שמעו

ב

ב

והיה כיום השבת
 וכל ישראל
 וכל יהודה
 וכל בני ישראל
 וכל בני יהודה
 וכל בני ישראל
 וכל בני יהודה
 וכל בני ישראל
 וכל בני יהודה
 וכל בני ישראל

וכל יהודה וישראל ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה ויהושפט שמעו ויעשו חללים ויעבדוהו הפסח וכל דיש פסח כותה בנפשות

ל
ח

ומנחה ולבונה ומכאן תורה בית יהודה
דייתון מקדש בית יהודה ומסחרני
ידושלם ומרע שיכט בנימין ומן
שפילתא ומן טורא ומן דרומא מיתן
עליון זככת קודשין וקרננין ולבנותא
ומעלי תורה בית מקדש ארץ ואם
לא תשמעו אלי לקדש אתיוס השבת
ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בשערי ירו
ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה
זאם לא תקבלו למימרי לקדש את
יומא דשבתא ובדיל דלא למיפול
מטול ומיפל בחרעי ירושלם ביומא
דשבתא וארליקא שיתא בקרדיהא
ותשיצי בידנית ירושלם ולא תטפוי
הדבר אשר היה אליהם
מאת יהוה לאמר פתגם נבואה דהזה
עם ירמיה מן קיש למימר קום וירדת
בית היוצר ושמה אשמי עבא דבריו
קום ותיחות לבית פחדא ותמן אשמען
ית פתגמי וארך בית היוצר והנה עשה
מלאכה על האבנים ונחתית לבית
פחדא דהוא עביר עבדתא על
סדנא ונשחת הכלי אשר הוא עשה

ב
לש
ביאה
וחס
עם
המלך

יח

פ
רש
פס
וחי
ואשמיע
הוא
והנה הוא
ק

ב
בא

ג

ג
מל

ויברכס
הכין צר
תס
תפלו ומר

ג

ג
מל
דאח
רגע
והיה

ג

ית
ה

בחר ביוצר ושב ויעשה הכלי
אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות
ואתחבל מנא דהוא עביר דטינא צד
פחדא זכת לעבדיה מן אחרין כמא
דכשר בעיני פחדא למעבד
ויהי דבר יהוה אלי לאמור
זהה פתגם נבואה מן קיש עמי למימר
הכין צר הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישאל נאם יהוה הנה בחר ביוצר היוצר
בן אתם בירי בית ישראל האפחדא
הדין הלא יוכלא קדמי למעבד לבון
בית ישראל אחר כי הא כמא דטינא צד
פחדא כין אתון השיכין קדמי בית ישראל
רגע אביר עלגוי ועל מלכה לגתוש
ולנתון ולהאביר זמן אמר ליל על עמא
ועל מלכותא למעקר ולתעא ולכא
ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי
עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתני
לעשות לו ויתוב עמא ההוא מבשותיה
רגזית עלוהי זאתיב מן כשרא
דחשיבית למעבד ליה
אביר עלגוי ועל מלכה לבנות ולטוש
וזמן אמר ליל על עמא ועל מלכותא
למכני ולקמא ויעשה הרעה בעיני

קוס טריש פסקי וסימבית התהלך מנה קדש דד לקראת ירפתה וירדת אלביבה וחברו כי עליך הדבר ה- זלכותין ג וסימבית נאה
רגע והיה ה-

לכלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה
 אשר אמרתי להיטיב אותי ויעביר
 רביש קדמי כדיל ולא להכלא למימי
 ואתיב מן טבתא דאמרית לאיטבא ליה
 ועתה אמרנא אלאי שיהיה ועל
 יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה
 הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
 עליכם מחשבה שובו נא איש מדרך
 הרעה והיטיבו דרכים ומעלליכם
 ובען אימר כען ראש יהודה ולתכי
 ירושלים למימר כדנן אמר ישהא אנא
 כדי עליכון בישא ומחשיב עליכון
 מחשבא תובו כען גבר מאורחיה
 בשתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון
 ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
 נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה
 ואמרו תבנא מבתר פלאנך אדי בתר
 עשתוננא נהך וגבר הרחור לביה
 בישא נעביר
 לכן כה אמר
 יהוה שאלנא בגוים מי שמע כאלה
 שערדית עשתה מאד בתולת ישראל
 ככין כדנן אמר ששאל נען בעממא
 מן שמע כאלין שגו עבדת לחורא

שמוח

מל ימים

מל בספ

מל

וכן

כנשתא דישאל להי עזב מצור שדי
 שלג לבנון אם ינחשו מים זרים קרים
 נוזלים כמאד לית אפשר דיפסוק תלג
 נחית על חקלי לבנון כין לא יפסקון מי
 מטר נחתין ומי מבווע נבעין כישכחני
 עמי לשוא יקטרוני כשלום בדרך כהם
 שכלי עולם ללכת נתיבות דרך לא
 סלולה אדי שבקו פלחני עמי לא להנחה
 אסיקו בוסמין זאטע יאונן באורחתון
 בישתא משבילין תקנין דמן עדמא
 למיזל באורחין ולא תקנן בשבילין ולא
 מצבשיין לשום ארצם לשמה שדוקת
 עולם כל עובר עליה ישם ויניד בדאשו
 לשואה ארעהון לצדו אשתממות עלם
 כל דיעבר עלה יכלי ויניד כדי שיה
 כרוח קדים אפיצם לפני אויב עקמולא
 פנים אראם ביום איהם ככידור רוח
 קדומא כין אכדי רנון קדם בעלי דנכחון
 קדל לא אפיז אחזינון ביום תברחון
 ויאמרו לכו ונחשבה על דמיה מחשבות
 כי לא תאבד תורה מפהן ועצה מחכם
 ודבר מנביא לכו ונכחו בשון ואר
 נקשיבה אל כל דבריו ואמרו איתו

ל חס

מל

ל חס

ל מל

ל חס מל חס

שריקת

ל מל

ל

ל

ל

פרי מחשבותם אחרי מחשבותינו אדום ובכר כי לא מחשבות מל בעלם י- שמוח בדי על הטובה כ וסימנא ונחמתי שמחיס פ

ונחשיב עליה מיה מחשבך ארי לא
תפסוק אורא מכהין ומילך מחכים
ואולפן מספר איתי זנסהדניה סהדון
דשקר ולא נצית לכל פתגמוה וקשיבה
יהוה אלי ושמע לקולי ריבי גלי קדמך
יש דיני ושמיע קדמך עלבני הישרים
תחת טובה דעה כי ברו שוהה לנפשי
זכר עמדי לפניך לזכר עליהם טובה
להשיב את חמתך מהם האפשר
לשלמא חלף טבתא בשתא ארי כרו
פחית למקסלי ויעורל דברן מקמי
קדמך למלא עליהן פתגמין תקנין
לא תבא ית חמתך מנהון לבן תנאת
בניהם לרעב והגרם עליהם יחרב
ותהינה נשיהם שכולות ואלמנות
ואנשיהם יהיו חרגי מות בחוריהם
מכיחרב במלחמה בכיזת פנהון
לפנא ותבינון עליהם קטורלי
חרבא ויהו יק נשיהון תכלין וארמון
וגיבדיהון יהון קטילי מותא עולימיהון
מטעני חרבא בקרבא תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם גדר פתאם
כי ברו שיחה ללכדני ופחים טמנו

ל

והם

ל

ח

ב

ח

כ

ו

כ

ה

ז

ו

ק

לרגלי תשתמע צוחתא מבתיהון ארי
תיתי עליהון משריק בתכין ארי כרו
פחית למקסלי וקוליין צלו לפרסת דגלי
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם על
למות אלתכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אלתמחי והיו משלים לפניך
בעת אפך עשה בהם ואת שידיע וגלי
קדמך ית כל אתמלוי כיהון עלי למקסל
לא תכפר על חוביהון וחטאיהון מן
קדמך לא יתמחון ויהון מתקלין דמן
קדמך בעידין רוגזך את פרע מנהון
בהאמר יהוה הלך וקניית
בקבוק יצר חרש ומאקני העם ומאקני
הכהנים כדנאמר יש איזיל ותזכין
זלוע דחסף פחר ותדבר עמך מסבי
עמא ומסבי כהנא ויצאת ארצא
בדהנא אשר פתח שער החרסות
וקראת שם את הדברים אשר אדבר
אליהם ותיפוק לחילת כד הנום דקום
תרע קרקלתא ותתנבי תמן יתפתגמא
דאמליל עימך ואמרת שמעו דבר
יהוה מלכי יהודה וישיבי ירושלם
כהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל

ויהיו
לפני
ל

י

ק

ויהיו יא רפ וסימנ ויהיו דם ויהיו תאמים קדמיה ויהיו לאות בבני ישראל ויהיו על מדיו דבלי האנשים מבשלים נדלים חיים שדין
ויהיו כמכר 4-8

הגלי מביארעה עלה מקום הזה אשר
 כל שמעה תצלה מזנו ותימר קבול
 פתגמא ריש מלכא דבית יהודה ויתני
 ירושלם כדנא אמר יש צבאות אלהא
 דישאלהא רנא מיתי בשתא על אתרא
 הדין דכל דישמע עינה וצולן אדנוהו
 יען אשר עזבני וינכרו את המקום
 הזה ויקטרוכו לאלהים אחרים אשר
 לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה
 וקלאו את המקום האחדם נקיים חלף
 דשבקו פלחני וסאיכו ית אתלא הדין
 ואסיקו ביה בוסמין לטעות עממא
 דלא ידעניז אנז ואבה תהון ומלכא
 דבית יהודה ומלוי ית אתלא הדין דם
 זכאיז וזכנו אתבמות הפער לשרף
 אתבניהם באש עלות לבער אשר
 לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על
 לבי וזכנו ית במת בעלא לאוקרא ית
 בעהון בנורא עלון לבערלא דלא
 פקידית באוריית ואלא שרלית בידי
 עבדי צדיא ואלא דעזא קדמי
 לכן הנהימם באים נאם
 יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת
 וגיא צהנם כי אסגיא ההרקה בכיז

ג
 ובר
 ער
 המקום
 הזה
 ועל
 יושבי
 כול
 צד
 א

ה
 מל
 בנדי

ב
 לא
 צוית

ה
 בטע
 בספ
 אברם

הא יומא אתק אמר יש אלא יתקרי
 לאתלא הדין עוד תופת זחילת כר
 חנוס אלהיז חילת קטיילא וצבאותי
 את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
 והפלתים כחרב לפני איביהם ובידי
 מבקשי נפשם ונתתי את נבליהם
 למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
 ואקליל ית מילך אנש יהודה ויתני
 ירושלם כאתלא הדין וארמיון כחנא
 קדם בעלי דצביון ובידי צען למקטלוהו
 ואתיז ית נבילת חזן משגרא למיכל
 לעופא דשמא זלבעירא דארעא
 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
 כל עבר עליה ישם וישרק על כל
 מכתייה ואשוי ית קרתא דלא דעיו
 ולא שתממו כל דיעבר עלה וכלי וינוח
 על כל מחתהא וזהא כלתים אתבשר
 בניהם ואתבשר בנתיהם ואישבשר
 רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר
 יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם
 ואוכלונו ית בסר בניהון וית בסר
 בנתהון וגבר נכסי קר ביה יצון בעזא
 ובעשתא דיעיקון להון בעלי דצביון
 ודבען למקטלוהון וישברת הבקבוק

ל
 חס

סימ

ל

ה
 חס

וכר
 עזר

דכופ

ל

חס

עלה מקום ג' וסימנא אספך דמלך תצלה וכל ועל יושבין כוונת במא א- סימ ושמותי מכתה כח והיתה אדום מכתה כח מענין
 מכותה כח אנושה ומכותה כח מל דמל א-

לעיני האנשים ההלכים אותך ותתנח
 זלועא לעיני גברא דאזלין עמך
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
 בכה אשכנא את העם הזה ואת העיר
 הזאת כאשר ישב לאת כלי היוצר
 אשר לא יוכל לתקן עוד ובתפת
 יקברו מאין מקום לקבור ותימרחון
 כדנ אמר יש צבאות כדנ את כר
 ית עמא חדין וית קרתא חדא כמא
 דמתבר ית מנא דפחלא דלא אפשר
 לאתפאה ליה עוד ובתפת יקברון
 מבלי אתר למקבר כן אעשה למקום
 הזה נאס יהוה וליושביו ולתת את
 העיר הזאת כתפת כי אעביר לאתא
 חדין אמר יש ולית כוהי ולמיתן וית
 קרתא חדא כתופת ויהיבתי ירושלם
 ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
 הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
 על אגתיהם לכל צבא השמים והסך
 נסכים לאלהים אחרים ויהיו בתי
 ירושלם ובתי מלכא דבית יהודה
 פאתר תופת דמסאב לכל בדתא
 דאסיקו בוסמין על איגורי יהוה לכל
 חילי שמא נאסכו נסכין לטעות

ג
בטע
בספ

ל
כת
הי
מל

ג
מל
הכתובות

ל

הי
חט
11

עממא
 ויבא ירמיהו
 מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
 ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
 כל העם זאת אירמיה מתופת שלוח
 יש תמן לאתנבאה זקם בדרת בית
 מקדשא דיש ואמר לכל עמא
 כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מכי אלה העיר הזאת
 ועל כל עריה את כל הרעה אשר
 דברתי עליה כי הקשול את ערפס ולבתי
 שמוע את דברי כדנ אמר יש צבאות
 אלהא וישא ארנא מיתי על קרתא
 חדא דכל קרתא וית כל בישתא
 דגזרית עליה ארי אקשיאו וית קרדלון
 כדילא לא לקבלא וית פתגמין וישמע
 פשחור כדאמר הכהן והוא פקיד
 נגיד בבית יהוה את ירמיה ונבא את
 הדברים האלה ושמע פשחור כר
 אמר כהנא זהו ממנא סגן כהנא
 בבית מקדשא דיש וירמיה מתנכי
 וית פתגמא חדין ויכה פשחור את
 ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפת
 אשר בשער בנימן העליון אשר
 בבית יהוה ואלקי פשחור יתירמיה

מביא
ק

א

ס

פקידה
בבית
ש
ב
מקד
המקד
בגל
י

ואמרת אליהם בטע בספ וסימנ נבל ממלא אשכר ו- ולתת ח וסימנ יוסף ויאמר משה מתהלך אבי ש כתפת יתד גר ווער

נבוא ויהי כיתיה לכפתא רב תרע שיכט
 בנמן עילאה רבית מקרשא רשיוהי
 ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן
 המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא
 פשחור קרא יהוה שמך כי אסמגור
 מסכיב וזהו כי אפלתוהי ואפיק
 פשחור ית ירמיהו מן כיפתא ואמר ליה
 ירמיהו לא פשחור רבי ש שמך אלהי
 יתכנשון עלך דקטלין בחדא מסחור
 סחור כי כה אמר יהוה הנני
 בתגל למגור לך ולכל אחיך ונפלו
 בחרב איביהם ועינך ראות ואת כל
 יהודה אתל ביך מלך בכל והגלם נפלו
 וחכס בחרב ארי כדנן אמר ש האנא
 מסר לך לתבר לך ולכל רחמך דיתקטון
 פחב בעלי רב כיהון ועינך חזין וית
 כל רבית יהודה אמסר ביד מר לא
 רב כל יגליון לכל יקטילון פחבא
 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל
 יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות
 מלכי יהודה אתל ביך איביהם ובזזום
 ולקחום והביאום בכלה ואתיין ית כל
 עותר קרתא הא וית כל עמלה וית
 כל ליאותה וית כל אוצרי מלכא רבית

והביאום ג' מל' וחד חס' וסימב' והביאם ליש' ולקחום עמים והביאום בבבלה קד' מ' הביאם כה' ושאר מל' - א' אזעק לק' ו

יהודה אמסר ביד בעלי רב כיהון וצ' ונפלו
 וישכיון ויוכליון לכל ואתה פשחור
 וכל ישיב ביתך תלכו בשכי ובכר
 תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל
 אחיך אשר נכאת להם בשקר ואת
 פשחור וכל יתבי ביתך תהלון בשכא
 ולכל תיתובל ותמין תמות ותמין תתקבר
 את וכל רחמך ואת נביתא להון בשקרא
 פתיתני יהוה ואפתח קרתי
 ותוכל הייתי לשחוק כל היום כה
 לעג לי שכישתני ש ואשת בשית
 תקיפתני ויכילת לי חזיתי ללעוב כל
 יומא כולהון מחיכי בי כי מדי אפול
 אזעק חמסן שר אקרא כי היה דבר
 יהוה לי לחרפה ולקלם כל היום ארי
 בזמן ראנא מתנבי ראנא מרים קלי בלי
 ומצוח על חטופין ובזזין אנא מתנבי
 ארי הזה פתגמא רש' לי להיסודין וילעב
 כל יומא ואמרתי לא אזכרנו ולא אנבר
 עוד בשמו והיה כלבי כאש בערת
 עזר בעצמתי ונלאתי כלכל לא אפול
 ואמרית לא אדכריניה ולא אמריל עוד
 בשמיה זהון פתגמוהי בלבי כאישא
 בערא שטפי' ית גרמי ולאיתי לסוברא

ש' ויהי כיתיה

ח

ל

ל

ל

ל

ל

בל

פחד

ל

ל

ל

ל

ולא יכיל לית כי שמעתי דבת רביסמנור
 מסביב חגורו ונגידנו כל אנשי שולמי
 שמרי צלעי אולי יפתחו ונכילה לו
 ונקחה נקמתנו ממנו ארי שמעית
 מילי סגיא לא דמתפנשי מסחור סחור
 חונו ונחויניה אמריז כל אנשי שולמי
 כמנין לאכאשא לי מא אם יטעי ונכיל
 ליה ונתפרע פורענו לא מניה ויהוה
 אותי כגבור עליך עלבן דפי יכשלו
 ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת
 עולם לא תשכח ושי דמימר יהי בסעדי
 כגבור תקיף עלבן דפי יתקלון ולא
 יכלון למקם יכחלון לחלא ארי לא
 יצלחון ותחפיון את כלנעות עלם לא
 תפסוק ויהוה צבאות בחן צדיקראה
 כליות ולב אראה נקמתך מהם כי
 אליך גלית את דבי ויש צבאות בחר
 קשוט גליון קדמוהי פולין ולב אחזי
 פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרת
 ית עלבני שירי ויתוה הללו
 את יהוה כיה ציל את נפש אביון מן
 מדעים שפחו קדם יש אידו קדם יש
 ארי שיזיב ית נפש מסבין מד מבאשין
 ארור היום אשר ילדתיו בן יום אשר

ג
ח

ה
ח
ב

קדמ
שפט
צדק
בחן
שעצ
סימ
בתל
בחן
צדק
ראה
בצל
סימ

ג
נפש
ה

ג
בחרץ
עין

ג
ומל
ה

ג
מן
החמות
בבשת
באפס
תקוה
חד
בת
וחד
בנב
וחד
בכר

ילדתני אמי אליה ברוך ליט יומא
 דאתילידית כיה יומא דילדתני אמי
 לא יהי בריך ארור האיש אשר בשר
 אתאכל לאמר ילד לך בן זכר שמם
 שמחהו ליט גברא דבשר יתאפא למימר
 אתיליד לך בר דכר חראה חרייה ויהי
 האיש הזהו כערים אשר חפך יהוה
 ולא נחם ושמע זעקה בכקר ותרועה
 בעת צהרים ויהי גברא חראה כקרויא
 דהפך יש ברוגזיה ולא אתיתכא וישמע
 צוהתא בעפרא ויבא בעידן טיהלא
 אשר לא מותתני מרחם ותהילי אמי
 קבדי ורחמה הרת עולם לוי דלא אמר
 עלי דמיתית ממעייך זהות לי פון אמי
 קבדי זהות כד לא הוית למא זה מרחם
 יצאתי לראות עמל ויגיון ויכלו בכשת
 ימי למא דנן מבטנא נפקית למחזי עמל
 ודיון זספן בכהתא יומי
 אשר תניה אלי רמיהו מאת יהוה בשולח
 אליו המלך צדקיהו את פשחור כל
 מלכיה ואת צפניה כל מעשיה הכהן
 לאמר פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
 מן קדם שי כד שלח לותיה מלכא צדקיהו
 ית פשחור בר מלכיה וית צפניה בר

ולא אוכל ג' סימנטי פניתי פי ונלאיתי מלאתי גדולה - יפתה ג' וחס' וסימנטי אולי יפתה והנביא יפתה קצין - - - שמח ב' שמחהו

מעשיה כהנא למימר דרשנא בעלנו
אתיהוה כי נבוכדנצר מלך בבל
גלחם עלינו אנלי יעשה יהוה אותנו
ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו שלי פען
עלנא קדם ש ארי נבוכדנצר מלכא
רב כל מגיח קרבא כנא מאמס יעביד
יש עינא ככל פרישתיה ויסתלק
מנא ויאמר ירמיהו אליהם כה
תאמרו אל צדקיהו ואמרו ירמיהו
להוין פריץ תימלון לצדקיה כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר אתם
גלחמים במלך בבל ואת חכשדים
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספת
אותם אלתוך העיר הזאת וכדנן אמר
יש אלהי ישראל האנא מסחר ית מני
קרבא ביד כוז ואמרו מגיחין קרבא
בהוין עם מלכא בבל ועם כסדאי
דעדיין עליכון מברא לשורא ואנעש
יתכון לגו קרתא הדא ונלחמתי אני
אתכם ביר נטויה וכדנן עזקה ובאח
ובחמה ובקצף גדול ואגיח אנא עמכון
ביד תקיפא וכדנן עמדם וברגז
ובחמא ובתקוף רב והכיתו אתיו שבי

ג
מל
בנש
הוציא
יעשה
מיראם

6

2

העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה
בבבל גדול ימותו ואמחי ית ירמיה
קרתא הדא ואת אנשא וית בעירא נמוחא
סגיא ימותו ואחרי כן נאס ירמיה
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו
ואת העלם ואת הנשארים בעיר הזאת
מזחצח מזחצח ומהרעב ביד
נבוכדנצר מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכס לפי חרב
לא יחוס עליהם ולא יחמלו ולא ירחם
וצתר כין אמר ש אמסר ית צדקיה
מלך שבטא רבית יהודה וית עבדוהי
וית עמא ראשתארו בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד
נבוכדנצר מלכא בבל וביד בעלי
דבביותו וביד רבעין למקטלהו ונחמנו
לפתגם דחרב לא יחוס עליהו ולא יחמלו
ולא ירחם ואלה עם הזהל תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות ולעמא הדין תימר
כדנן אמר ש האנא זהב קרמיון ית
אורח חיי וית אורח מותא הישב
בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
ובדבר והייצא ונפל על הכשדים

ג
871

4

4
פס
מן
מן
ומן

1

4
ג
מל
אנעש
נפל

ו פיסוקי אית בהוין מן מן ומן וסימנא וייצר ש אדם כי יקריב ממחצית ואחרי כן נאס ש - ואת עבדיו וסימנא ויהי לתשובת
וישקף ארונה ואחרי כן נאס ש אחר מרעה -

ב
מ
כס
ק

4
כח
11

ולבית שאול מקטע מסלות ולבית מלך יהודה ולבית הדרכים והיה לאב ולבית יעקב חטאתם
 וזמל ומענותיו טרפה חס דחס ירבעון תשבון מענותם כח ושה מענות כח ולבית וסימכ ויפקד משה ופקודי בע גרשון כל הפקדים

חדר הנה נבא פשערי הבית הזה
 מלכים ישבים לרוד על כסאן רבכם
 ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו ארי
 אם מעבד תעבדו וזאת פתגמא הדין
 וייעלו בפתר עינתא הדין מלכין
 ופתגין לרוד על כסאן רבכין
 ברתכין ובסוסין הוא ועבדו ורוד
 ופמיה ואם לא תשמעו את הדין
 האלהי נשבעתי נאם יהוה כי יחנה
 יהיה הבית הזה ואם לא תקבלו את
 פתגמא האלין במימרי קיומית
 אמר ש ארי לחרבא יהי פתגמא הדין
 כי כה אמר יהוה על בית
 מלך יהודה גלעד אתה לי ראשי
 חרבנו ואם לא אשיתל מחבר עדים
 לאנוש בזה ארי כדנן אמר ש על בית
 שבטא דבית יהודה אילו את חביב
 קדמי בבית מקדשא דרם כד ישי
 טורא אם לא אשוינך מדברא
 קרוין ולא אתחכא וקדשתי עליך
 משחתים איש וכליו וברתו מבחר
 ארץ וזכירו על האש וזאמין
 על מתכלין גבר וזיגה ויקטלו
 שפר גיכך כמא דקציין אעיהרשא

דין ק

בטוב בסם

מלך בן ק

וזמן לנו רא ועבדו גויים רבים על
 העיר הזאת ואמרנא ש אלה עתה
 עלמה עשה יהוה בכח לעיר הגדולה
 הזאת ויעבדו עממין סגיאין על
 קרתא הזאת ויימרו גבר לחברה עלמא
 עבד ש כדן לקרתא רבתא הזאת
 ואמרו על אשר עזבו את ברת יהוה
 אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
 ויעבדום ויימרו על אשר שכלו ית
 קימא רשע אלההון וסגידו לטעות
 עממא ופלחונין אלתככו למת ואל
 תגדו לו בכובכו להלך כי לא ישוב
 עוד וזאת ארץ מולדתו לא תכנן
 עלמית ולא תדון עלוהי ככו מככא
 לגלו ארי לא יתוב עוד ויחזי ית ארע
 ללוייתה כי כה אמר יהוה
 אל שלם כד יאשיהו מלך יהודה ומוך
 תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
 המקום הזה לא ישוב שם עוד ארי
 כדנן אמר ש על שלום כד יאשיהו
 מלך שבטא דבית יהודה דמלך תחות
 יאשיהו אביו דגלא מן אתא הדין
 לא יתוב לתמן עוד כי במקום אשר
 הגלו אתו שם ימות ואתה ארץ הזאת

דין

מלך

ב בטוב בסם

ב וחס מהלך

ה וכל חס השם ואת הארץ בן

ואמר ארץ וסמך - תפחדו מפני גבר נעמה ואת הארץ הזאת לא ילמה עוד - חס המלך תחת יאשיהו המלך מהלך ועל

ז
לניצוח

١٢١

והם

5. 2. 10. 2. 5.

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

ג
ל
כח
כ
וש
כח
הור
ומל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וְגַם דָּם הֵנָּה יֵי אִין עֲנִיךָ ח-ח הֶלֶא הֵיאֵל וְסִימָנֵי בְרִצָּת כְּתוּבָה הִדְעָה ח-ח צְחוּת ג' וְלֹא בִשְׁלוֹם זְהוּ אֲמוֹת קְטוּעָה ח-ח וְזֶעֱקָן ח-ח וְאַלְמָנוֹת ח-ח

אֲדֹנָי לֹא קִבִּילָתָהּ לְמִימְרֵי בְלִדְעָתָהּ
רוּחַ וּמֵאֲהַבְךָ בְּשִׁבְי יִלְכּוּ כִּי אֲזַתְכֶּנּוּ
וְנִכְלַמְתָּ מִכָּל דַּעְתְּךָ כֹּל פֶּדֶסְךָ יִתְבַּדֵּן
לִכְלֹלָהּ וְרַחֲמֶךָ בְּשִׁבְיָהּ יִהְיוּ אֲדִיבִינָן
תִּכְהַתֵּן וְתִתְכַנַּעְיָן מִכָּל בְּשִׁיתֶךָ יִשְׁכַּתִּי
בְּלִבִּי מִקְנֵנִי בְּאֲרָזִים מִהֲנַחְתָּ בְּכַח
לֶךְ חֲבִלִים חִיל כִּלְדָהּ וְיִתְכַּח בְּבֵית
מִקְדָּשָׁא בִּינִי מִלְכָּא מִרְכָּא בְּנִדָּא
מֵאֲתַעְבְּדִין בְּמִיתִי לִיךְ עֵקֶא וְזִיעַ
הָא כֹּחַ בְּלִין לִדְלִיחָתָא חֲסִינִי נִאֲסִיחָהּ
כִּי אִם יִהְיֶה בְּנִיחָהּ בְּהִינִיקִים מֶלֶךְ
יְהוָה חֹתֶם עֲלֵיךְ יִמִּינִי כִּי מִשְׁמִי
אֶתְקַנְךָ קִיָּם אֲנִי אֲמַר שִׁאֲרִי אִם יִהְיֶה
כְּנִיחָה בְּהִינִיקִים מֶלֶךְ שִׁכְטָא בְּבֵית
יְהוָה כְּגֹלָהּ דַּעְזָקָא עֲלֵיךְ יִמִּינִי אֲדִי
מִתְמַן בְּמִימְרֵי אֲגִלְיָךְ וְגִתְתִּיךָ בִּיד
מִבְּקָשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבִיד אֲשִׁירָא תִּהְיֶה יְגֹר
מִפְּנֵיהֶם וּבִיד נְבוֹכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וּבִיד הַבְּשָׁדִים וְאֲמַסְרִינֶךָ כִּיד דְּבָעֵן
לְמִקְסָלְךָ וּבִיד דַּאֲתָהּ דְּחִיל מִן קִדְמִיחָן
וּבִיד נְבוֹכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ אֲבָל וּבִידָא
דְּכַסְדָּא וְהִטְלִיתִי אֶתְךָ וְאֶת אֲמֶךָ
אֲשִׁירָא לִדְתְּךָ עַל הָאֲרֶץ אַחֲרֵת אֲשֶׁר
לֹא יִלְדָּתָם שְׁמוֹ שְׁמוֹ תִּמְוָתִי וְאֲטִלְטִיל

יב
יג
יד
טו
טז

יז

יח
יט
כ
כא
כב
כג

יִתְךָ וְיִתְ אֲמֶךָ דִּילִידְתְּךָ לֹא רַע אֲחֵרִי
דִּלְאִי אֲתִילִידְתּוֹן תְּמַן וְתִמַּן תְּמִוּתוֹן
וְעַל הָאֲרֶץ אֲשֶׁר הֵם מְנַשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם
לְשׁוֹב שֵׁם שְׁמָהּ לֹא יִשׁוּבוּ וְלֹא רַעֲנָא
דִּאִינוֹן מִטְעֵן יִתְכַּפְּשִׁיחָן לְמִתְכָּ לְתִמַּן
לְתִמַּן לֹא יִתְכַּבֵּן הַעֲצָנִיכָה
נִפְוִץ הָאִישׁ תִּהְיֶה כְּנִיחָה אִם כֹּלִי אִין חֲמַן
כֹּן מִדְּעַהּ הוֹטְלוּ הוּא וְזִרְעוֹ וְהַשְׁלִיכוּ
עַל הָאֲרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ בְּסִירָא
חֲלֵשָׁא מִסְלָסְלָא גְבִירָא הָדִין כְּנִיחָה
כְּמִנְאִי דְּלִית בִּיהּ צִדִּיק מִדִּין אִיפְסָלוּ
הוּא וּבְנֵיהּ וְאֶתְגַּלְיָאוּ לֹא רַעֲנָא דִּלְאִי
יִדְעוּ אֲרֶץ אֲרֶץ אֲרֶץ שְׁמַעֵי דְּכִרָּה
יְהוָה מֵאֲרַעֲיָה אֲגִלְיָהּ לֹא רַעֲנָא אֲחֵרִי
אֲרַעֲנָא וְיִשְׁרָאֵל קִבִּילִי פִתְגָמָא דִּי שִׁי
כֹּחַ אֲמַר יְהוָה כִּתְּבוּ אֶת הָאִישׁ
הָאֵל עֲרִירִי גִבֹּר לֹא יִצְלַח בִּימִין כִּי לֹא
יִצְלַח מִזְרְעוֹ אִישׁ יִשְׁכַּע עַל בְּסָא דְּדוֹד
וּמִשְׁלָעוֹר בִּיהּ הוּדָה בְּדָנָן אֲמַר יְיָ
כִּתְּבוּ יִתְ גְּבִירָא הָדִין דִּלְאִי אֲזַל גְּבִירָא
לֹא יִצְלַח בִּימֵיהּ אֲדִי לֹא יִצְלַח מִזְרְעוֹ
גִּבֹּר יִתְ עַל כּוֹרְסֵי דְּוִיד וְעַבְדֵּי שְׁלֹטָן
עַל בְּיַת יְהוָה הוּי רַעֲנִים
מֵאֲבָרִים וּמִפְּעִים אֶת צֶאֱזַן מִרְעִיתִי

יב
יג
יד
טו
טז

יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג

כד
כה
כו
כז
כח
כט

תמונתו ז' מל' וסימכ' ויאמנו דבר כס' ומתח' אהל מועד לא תחללו וקטלתי ידעו תדעו שובו שבו דייחזק' למע' תמונתו ריש פסוק
כניהו וסימכ' חי מע' נחם ש' אם יהיה העצב נכזה וימלך מלך

נאסיהוה יי פרנס יא דמאכדין ומכדין
ית עס דא תקרי שמי עלוה אמר שי
לכין כה אמר יהוה אל לי
ישראל על הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את
רע מעלליכם נאסיהוה בכין כדנן
אמר שי אלהא דישראל על פרנס יא
דמפרנסין ית עמי אתון כדחתון ית
עמי זטל טילתונון ולא תבעתון
יתחון דאנא מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר שי ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר
הדחתני אתם שם והשבתני אתחון על
נוהן ופרו ורבו ואנא אכניש ית
שאר ארעמי מכל מדינתא דאגלית
יתחון לתמן ואתיב יתחון לאתרחון
ויפשוז ויסגון והקמתי עליהם רעים
ורעים ולא יראו עוד ולא יחתו ולא
יפקדו נאסיהוה ואקים להון פלגסין
ויפרנסונון לא ירחלון עוד ולא
יתבדון ולא יזועון אמר שי

ב
בטע
בספ
ל
ח

ט
פ
ולא
ולא
ולא

הנה ימים באים נאסיהוה והקמתי
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל

ל

ועשה משפט וצדקה בארץ יהא
יומא אתן אמר שי ואקים לדוד
משיח וצדקא וימלך מלכא וינצח
ויעביד דיין דקשוט וזכו בארעא
בימיו תושע יהודה וישראל ושכנ
לכטח וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו ויומוהי יתפרקון ובית יהוה
וישראל ושרי לדוחצין ודין שמיה
דיחון קרן ליה יתעבדן לנא זכון קש
ביומוהי לכין הנה ימים
באים נאסיהוה ולא אמרו עוד ח
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים בכין הא יומא אתן
אמר שי ולא יחון משתען עוד
בגבורתא דשי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים כי אסח יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על אדמתם לאין
יחון משתען בגבורתא דשי דאסיק
ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע
צפונא ומכל מדינתא דאגלית וינון
לתמן ויתבון על ארעיהון
לגבאים נשבר לבי בקרב דחפ

ואשר הביא לו ואשר ימלא לו ואשר יגאל לו ואשר תצא לו ואשר תאמרו לו ואשר תלכו לו ואשר יתן לו ואשר העלה לו כול

בַּעַל וַיִּתְּנוּ אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
שִׁמְרוֹן חֲזִיתִי רָשָׁע מִתְנַכֵּן בְּשׁוֹם
טַעוֹתָא וּמַטְעֵן יֵת עַמִּי יֵת יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יְרוּשָׁלַם רָאִיתִי שְׁעֵרֹהָ נֶאֱחָץ
וְהַלֵּךְ בְּשִׁקְלָא וְחֶזְקוֹ יְדֵי מְרַעִים לְבָלִיתִי
שָׁבוּ אִישׁ מִרַעְתּוֹ חֵיּוֹלִי כֹלָם כְּסֻדָם
וַיִּשְׁכְּחֵהּ כַּעֲמֻדָהּ וּבְנֵי יְרוּשָׁלַם חֲזִיתִי
שָׁנוּ זָנְאִין וּמַהֲלָכִין בְּשִׁקְרָא וּמִתְקַפִּין יְדֵי
מִבְּרָשִׁין כְּדִילְדָלָא לְמַתְּבַּר גִּבּוֹר מִבְּשִׁתָּהּ
הָיוּ קָדְמִי כְּלִהוֹן כְּסֻדָם וַיִּתְּבֵהָא כַּעֲמֻדָהּ
לִכְן כְּהָאֵמֶר יְהוָה עֲבָאוֹת
עַל הַנְּבָאִים הַנִּגְמָא כִּיל אוֹתָם לַעֲנֵה
וְהַשְׁקָתִים מִיִּרְאֵשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי
יְרוּשָׁלַם יֵצְאוּ חֲנֻפָּה לְכַלֵּה אֶרֶץ כְּכִין
כְּדִנְךָ אִמֵּר שׁ עֲבָאוֹת עַל־בְּנֵי שִׁקְרָא
הָאֵנָּה מִיתִי עַל־יְהוָה עֲקָא מִדָּר כְּגִירִין
זֶאֱשִׁיקִינוּן כֹּס דְּלוֹט בִּישׁ כְּדִישׁ חֲיוֹנִין
אֲרִי מִן נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם נִפְקֵת חֲנוּפָתָא
לְכַלֵּי־תְבִיאָרֵעָא כְּהָאֵמֶר
יְהוָה עֲבָאוֹת אֶל־תְּשַׁמְעוּ עַל־דְּבָרֵי
הַנְּבָאִים הַנְּבָאִים לְכֹס מִהַבְלִים הֵמָּה
אֶתְכֶם חֲזִין לְכֹס יִרְבְּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה
כְּדִנְךָ אִמֵּר שׁ עֲבָאוֹת לֹא תִקְבְּלוּן לְפָתְגָמִי
נְבִיאֵי שִׁקְרָא דְּמִתְנַכֵּן לְכוּן מַטְעֵן אֲנִי

מרוצתם בלילה וסימב הקשבת וזה קדמך במדעותם כח תנן מלה- באפלה וסימב ימשש בחלקלקות מהבלים ואנ-

ז
 וכל
 קמ
 מז
 בת
 ח

五

ספר

۱۵۷

三

יתכן רשע לכהן ממלך לא למימא
יש אמרים אמור למנאצי דבר יהוה
שלוס יהיה לכם וכל הלך בשרות לבו
אמרו לא תבא עליכם רעה אמרי
בנבואת שקר הון לדמדגין קדמי
מלילי שלמא יהי לכוז וכל האזיל
בחרדור לביה אמרי לא תיתי עליכו
בשתא כי מי עמד בסור יהוה וירא
וישמע את דברו מיהקשיב דברי
וישמעו ארי לא קמו דיתגלי להון רז
מן קדם ש ולא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי לא רציתו למימיה ולא
קבילו הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל על ראש דשעם
יחוליהא מזופיתא מן קדם ש ברגז
נפקא זעלעול משתגש על ריש
רשיעני יחול לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בנה לא
יתוב דוגאד ש עד דיעביד זעד דיקום
מחשבת רעותיה בסוף יומא תסתכלון
בה אסתכלא לא שלחתי את הנבאים
והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו
לא שלחתי ית נביי שקרא ואנון דהטין

ג
מ

ג

רו
ק

ג
ומ
כל
ימי
רשע

ג
חס
כס
ואית
בהו
עד
ועד

לאבא שא לא מלילית עמהון ואנון מתנבן
שקר ואם עמדו בסורי וישמעו דברי
את עמי וישכום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם ואילו קמו אתגלי להון רז
מן קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי
זאתיבונן מאורחת הון בישתא ומכשות
עובדי הון האלהי מקרבאני נאם יהוה
ולא אלהי מרחק אנא אלהא ברית
עלמא מכרא שית אמר ש אנא אלהא
עתדנא לחדתא עלמא לצדיקא אם
יסתר איש במסתרים ואני לא אדאנו
נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם יהוה אם ידמי גברא
לאיטמרא כד בסתרא וקדמי הלא גלי
אמר ש הלא ית שמא ית ארעא
דקרי מלי אמר ש שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי שמיע קדמי
ית דאמרינן נביי שקרא דמתנבן בשמי
שקרא למימר פתגם נבואה בחלמא
אתחזא לי עד מתי היש כלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תדמת לבם עד
אמתי אית בליבהון דנביי שקרא
דמתנבן שקר ומתנבן רשע לכהון

ו
חס

ג
חס
ו
חס

ג
דג
אם
יסתר
יהרג
נקי
לירות
באם

ג

ג

ג
חס
בלע
החזיקו

וירא ג וסימכ ג וירב את ריבי וישמע על שקר וירא ג - מנביאים ג מלבע וסימכ ג ומי יתן בהכרית וגם נביאים ג ויפשיט ולא ענה
הלקחים לשונם נביאם כל ושג נביאים כל חס יוד קדמו ג -

ב
אשכנז
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט

לזעוה
ק

ב
הנני
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט

כד

י

אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ מצרים וכל
בשר אשר לא מתאכלץ מבישו ארץ
כדן אמר יש פני אתי ית צדקיה מלך
שבטא רבית יהודה וית רבבוה וית
שאר ארץ ירושלם ואשתארו בארע
האז ודית כין בארעא דמצרים ונתתם
לזועה לרעה לכל מלכות הארץ
לחרפה ולמשול לשנינה ולקללה בכל
המקומות אשר בארץ חם שם ואתינינו
לזיע לבישא לכל מלכות ארעא לחסודין
ולמתל לשועי וללוטא בכל אתר
דאגלינון לתמן ושלחתי כס את החורב
את הרעב ואת הדבר עתתם מעל
האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם
ואגרי כהן ית דקטלין בארעא כפנא
ומותא עד דיסופין מעל ארעא דיהבית
להון ולאבחתהון ו
אשר תיה על ידמיהו על כל עמ יהודה
בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדנאצר מלך בבל ופתגם נבואה
דהוה עם ירמיה על כל עמא דבית

תינא טבתא טבן לחדא ודכישן כישן
לחדא דלא מתאכלץ מבישו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
זהוה פתגם נבואה מן קדם י עמי לממדי
כה אמר יהוה אלי ישראל כתאנעם
הטובת האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים לטובת כדן אמר יש אלהא
דישרא פתינא טבתא אלין כין
אשתמוע ית גלות יהודה דאגלית
מן אתרא הדין לארע כסדאי לטבא
ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים
עלה ארץ הזאת ובנותים ולא אהרם
ונטעתיים ולא אתושי ואשוי מימרי
עליהון לטבא ואתינינו לארעא חא
ואבנינון ולא אפגד ואקיימינון ולא
אטלטייל ונתתי להם לב לדעת אתי
כי אני יהוה ודידלי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כישבו אלי בכל לבם
ואתין להון לב למידע דחלתי ארציאנא
ש ויהון קדמי לעם ואנא אחוי להון
לאלה ארי יתובון לפלחני בכל לבבון
ובתאנעם הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כיה אמר יהוה

ס

ובנותים ב וסימנתי שני כבדא שנה תנב ובנותים כח ס ונטעתיים ג וסימנתי ושמותי ושמותי על אדמתם ו וסימנתי שני ג
מל וחד חס וסימנתי בארץ מצרים ביהודה הראשנים קדמא חס ו ונתתי להם ולאבותיהם ב וסימנתי מעל האדמה והשיבותים פ

יהודה בשתא רבי עיתא ליה זיקים כד
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה הוא
שתא קדמיתא לנכד נצר מלכא
דבבל אשר דבר ירמיהו הנביא על
כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלים
לאמר זאת נבי ירמיה נביא על כל
עמא דבית יהודה ועל כל ירמיה
דירושלים למימר מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועדה היום הזה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכים ודבר ולא שמעתם מן תלת
עשרי שנין ליאשיה בן אמון מלך
שבטא דבית יהודה ועד יומא הדין
דנן עשרין ותלת שנין הזה פתגם
נבואה מן קדם ש עמי ומלילית עמכון
מקדים וממליל לא קבילתון ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים
השכים ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמע ושלח ש
לזת כון ית כל עבדוהי נביא מקדים
ומשלח ולא קבילתון ולא ארכינתון
ית אדנכון לקבל לאמר שוב נא
איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם

ל

ל
ומל

ל
מל

ל
ומל

ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולא כותיכם למזעולם ועד עולם
למימר טובו כעז גבר מאורחיה בשתא
ומכישות עובדי כוז אתיבו על אדמא
דיהביש לכוז ולא כהתכוז למזעלמא
ועד עלמא ואלתלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולא
תבעיסו אותי במעשה ידיכם ולא
ארע לכם ולא תהכוז בתר טעות
עממא למפלח הון ולמסגד להון
ולא תרגזון קדמי בעובדי יד יכוז
ולא רבאיש לכוז ולא שמעתם ארי
נאם יהוה למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם ולא קבילתון למימרי
אמר ש כדיל לארגזא קדמי בעובדי
ידיכוז לאבאשא לכוז
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי ככין
כדנן אמר ש צבאות חלף לא קבילתון
ית פתגמי הנני שלח ולקחת את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואלנכד נצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועלי שביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמיתים לשמן

ל

ל
ומל

ל
ומל

ל
ומל

ל
ומל

אשכים השכים ג מל בליש וסימנכ מן שלש עשרה ומשלח דאל נא חברך - ארע ב וסימנכ ולא ארע לכם ארע לך -

דשלהני יץ עליהון את ירושלם ואת
ערי יהודה ואת מלכיה את שריה
לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה
ולקללה כיום הזה ית ירושלם וית
קרוא דבית יהודה וית מלכא וית
דבכא דמיתן ותהון לחרבא לעזו
ולאשת ממון וללוטא כיומא הדין
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
ואת שריו ואת כל עמו וית פרעה
מלכא דמצרים וית עבדיו וית
רעביו וית כל עמיה ואת כל הערב
ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד וית כל סמכותא וית כל מלכי
ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי
וית אשקלון וית עזה וית עקרון וית
שאר דאשדוד ואת אדום ואת מואב
ואת בני עמון וית אדום וית מואב
וית בני עמון ואת כל מלכי ער ואת
כל מלכי צידון ואת כל מלכי האי
אשר בעברתים וית כל מלכי צור
וית כל מלכי צידון וית כל מלכי נמא
דבעברא דימא ואת דדן ואת תנמא

ז
ופחות
הארץ

ז

ז
את
שפיר

ז
ולגבעות
בפלו
עלינו

ז
ואמר
ישב

ואת כוז ואת כל קצו צי פאה וית דדן
וית תימא וית כוז וית כל מקפי פתא
ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר וית כל מלכי ערב
וית כל מלכי ערבאי דשרן בשכונן
במדברא ואת כל מלכי זמרי ואת כל
מלכי עילם ואת כל מלכי מדי וית
כל מלכי זמרי וית כל מלכי עילם וית
כל מלכי מדי ואת כל מלכי הצפון
הקרבים והרחקים איש אלאחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על פני
האדמה ומלך ששך ושתה אחריהם
וית כל מלכי צפונא דקריבין ורחיקין
גבר לאחיה וית כל מלכות עממא
דעלאפי ארעא ומלכא דבבל ושת
בת דיהון ואמרת אלהם כהאמר
יהוה צבאות אלהי ישראל שיתו ושכחו
וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר
אנכי שלח ביניכם ותימר להון כדן
אמר יץ צבאות אלהא דישרא שיתו
ורו ושתגישו ופילו ולא תקומו
מן קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח
ביניכון והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה

הקרבים והרחקים ז וסימכ ז מאלהי ששך דנא מבלה ז מלכי ערב ז וסימכ ז ואת מלכי ערב ז ופחות הארץ ז ז
ירושלם שריה פרעה אדום ארבעה קרחי את יושל סימן ז

אמר יהוה צבאות שתו תשתו וידי
 ארזי וסרבוץ לקבלא כסא מן ידך למשתי
 ותימר להוץ כדנן אמר ש צבאות משתא
 תשתו כי חנה בעיר אשר נקרא שמי
 עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה
 תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל
 ישיבי הארץ נאם יהוה צבאות ארזי
 הא בקרתא דאתקרי שמי עליה אנא
 משרי לאכאשא ואתו מרמן דמזנא
 תזכון לא תזכון ארזי דקטלין בחרבא
 אנא מכלי על כל יתבי ארעא אמר
 יש צבאות ואתה תנבא אליהם את כל
 הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
 ממרסם ישאג וממעון קדשו יתקן
 קולו שאג ישאג על גוהו הידל כדדנט
 יענה אל כל ישיבי הארץ ואתה תנבי
 להוץ ואת כל פתגמיא האלין ותימר
 להוץ יש ממומא יכלי וממדור קדשו
 ירים מימריה אכלא יכלי דיייתון
 בזוזין על ארע בית שכינתיה הא
 כנחתי מעצרתא דמרימין קלהוץ
 כי ייתי זיעא לכל יתבי ארעא בא
 שאון עד קצה הארץ כי רב ליהוה
 בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים

ל
 חרב
 על
 בק

השגח

נתנם לחרב נאם יהוה מטא את גושא
 עד סיפי ארעא ארזי דינא קש בעממא
 מתפרע הוא לכל בסרא רשיעא זכרון
 מסדינון לקטלא אמר ש כה אמר
 יהוה צבאות הנקה רעה יצאת מגוי
 אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ
 כדנן אמר ש צבאות הא כשורא
 נפקא מעס לעס ועממין רברבין
 ייתון בגלי מסיפי ארעא והיו חללי
 יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד
 קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא
 יקברו לדמן על פני האדמה יהיו
 ויהוץ קטיליא רמן קדם ש ביום ההוא
 מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לא
 יסתפדון ולא יתכשוזן ולא יתקברון
 לזיכל מצדד על אפי ארעא יהיו חללי
 הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן
 כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצו תינם
 וגפלתם בכלי חמדה אילול מלכא
 וצווחו וזופו רישיון בקטמא תקיפי
 עמא ארזי שלימו יומיכון לקטלא
 ואת כדדון ותיפלון ויהו יתון רגיגין
 כמני חמדתא ואבד מנוס מן הרעים
 ופליטה מאדירי הצאן וייכד בית

י
 בטע
 בספ

ז
 ז
 ז

עידוקי מן מלכא ושינא מתקיפי
עמא קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי שרד יהוה את מרעיתם קל
צוחת מלכא ויללת תקיפי עמא אדירי
אכזש ש ית עמהון ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה ויצדון מדורי
שלמהון מן קדם תקוף לוגזא דשי
עזב כפכיר סכו כי היתה ארעם לשמה
מפני חרון הינה ומפני חרון אפן גלא
מלך מכרכיה אדירי הות ארעהון לציו
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרוא
ומן קדם תקוף לוגזיה

בראשית ממלכות יהויקים בן
נאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר בריש מלכות
יהויקים בר נאשיה מלך שבטא בית
יהודה הזה פתגמא הדין מן קדם ש
למימר כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחוות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתך לדבר אליהם
אלתגרע דבר בדמך אמר ש קום
בדרת בית מקדשא דיש ונתת נכי על
כל קרואי בית יהודה דעלין למסגד

ל

ל

א
ומשנ

א
הינה
פס

ב
פ
נחמת

בבית מקדשא דיש ית כל פתגמא
דפקידתך לאתנבאה להון לאתמנע
פתגם אדירי ושמעו וישבו איש מדורו
הרעה ונחמתי אלהרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם
מא אם ישמעון זיתובין גבר מאורחיה
בשתא זאתיב מן בשתא דאנא מחשב
למעבד להון מן קדם בישות עובדיהון
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם ותימר להון בדמך אמר
ש אם לא תקבלו למימרי למחך
באוריתי דיהבית קדם יכונן לשמע
על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם ושרח ולא
שמעתם לקבלא לפתגמי עבדי נביא
דאנא שלח לזתכון ומקדים ומשלח
זלא קבילתון ונתת את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאת אתן לקללה לכל גוי
הארץ ואתיך ית ביתא הדין כשילווית
קרתא דא אתיך לזוטא לכל עממי
ארעא וישמעו הכהנים
והנבאים וכל העם את ירמיהו מוכר
את הדברים האלה בבית יהוה ושמעו

ב
ר

ב

ב
ה

א

על דברי יוסים ויחר שגיון לכו דרשון בן לשמע מהבלים חני הועיר עלה דברות וכל דברי היג כון במנא ולא שמעו אל דברי
ונתתי מדוע קדמא בשלה כח בתרד בשלח כח

כהנא וספרנא וכל עמא דירמיה מתע
 ית פתגמא אלין בבית מקדשא דשי
 ויהי ככלות ירמיהו לדבר
 את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל
 העם ויתפשו אותו הכהנים והנבאים
 וכל העם לאמר מות תמות וזהו כד
 שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד
 ש למלא עם כל עמא ואחדו יתיה
 כהנא וספרנא וכל עמא למימר ממת
 תמות מדוע נבית בשם יהוה לאמר
 כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת
 תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל
 ירמיהו בבית יהוה מדין אתנביתא
 בשמא דש למימר כשילו יהי ביתא
 הדין וקרתא חדא תחרוב מבלי יתיב
 ואתנבש כל עמא על ירמיה בבית
 מקדשא דשי וישמעו שרי יהודה
 את הדברים האלה ויעלו מבית המלך
 בית יהוה וישבו בפתח שערי יהודה חדשי
 ושמעו רבבי יהודה ית פתגמא אלין
 וסליקו מבית מלכא לבית מקדשא דש
 ויתבבו במעלנא דתרע בית מקדשא
 דש מדנחא ויאמרו הכהנים והנבאים
 אלה שרים ואל כל העם לאמר משפט

מות לאיש יהיה כי נבא אלה עיר הזאת
 כאשר שמעתם באזניכם ואמר
 כהנא וספרנא לדברנא וכל עמא
 למימר חובת דין דקטול לגברא הדין
 ארי אתנבי על קרתא חדא כמא דשמעון
 בארני כון ויאמר ירמיהו אל כל השרים
 ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
 אלה בית הזה ואלה עיר הזאת את כל
 הדברים אשר שמעתם ואמר ירמיה
 לכל רבנא וכל עמא למימר ש
 שלחני לאתנבאה על ביתא הדין ועל
 קרתא חדא ית כל פתגמא דשמעון
 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 ושמעו בקולי יהוה אלהיכם וינחם
 יהוה אלהיכם אשר דבר עליכם ובעו
 אתקיעו אורח תכון ועובדיו זקכילו
 למימר אדש אל חכונ ויתוב שמו בשתא
 דמליל עלי כון ואני הנני בירכש עשו
 לי כטוב וכישר בעיניכם ואנא האנא
 מסיר ביד כון עבדו לי כמא דתקין
 וכמא דכשר בעיני כון אף ודע תרעו
 כי אם ממתים אתם אתי בידם נקיא אתם
 נתנם עליכם ואלה עיר הזאת ועל
 ישיבה כי באמת שלחני יהוה עליכם

ש
 חס

חס
 חס
 חס

537

pn

וגם אישג' וסימנ' אל ירא ושלמה ושלמה אחריו ושלמה המורשת ב' חד מל' אחד חס' וסימנ' המורשת דירמיה וגל' דבר י' דמיכה חס' א' וכל
השרים ג' וסימנ' וישמעאל המלך יהוויקים וירד בית המלך וכל הגבורים א' א'

יהוים וכל גבורה וכל רכב ית
 פתגמוהו ובעא למקס ליה ושמע אוריה
 ודחיל דערק ואתא למצרים וישלח
 המלך יהוים אנשים מצרים את
 אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים
 ושלח מלכא יהוים גבריך למצרים
 ית אלנתן בן עכבור וגבריך עמיה
 למצרים ויציאו את אוריה ממצרים
 ויבאהו אל המלך יהוים ויכהו בחרב
 וישלח את נבלתו אל קברי בן העם
 ואפיקו ית אוריה ממצרים ואית' והי
 לות מלכא יהוים וקטליה בחרב
 ורמא ית נבילתיה לקברי גלילא ארץ
 אחיקם בן שפן את ירמיהו לבלתי תת
 אתו ביד העם להמיתו כדס יד אחיקם
 בן שפן הות עם ירמיה בדיל דלא
 לממסר יתיה בידי ארעמא למקטליה
 בראשית ממלכת יהוים
 בן יאוש יהו מלך יהודה בנה הדבר
 הזה אר ירמיהו מאת יהוה לאמר
 בדיש מלכות יהוים בן יאוש מלך
 שבטא דבית יהודה הזה פתגמא הדין
 עם ירמיה מן קדם ש למימר ביה אמר
 יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות

והמצרים

בראשית
בן יאוש
מלך יהודה
ירמיה
פלג

וגתתם על צו ארץ כדנן אמר יש לי
 עבד לך חנקין ונדין ונתנינו על
 צורך ושלחתם אל מלך אדום ואל
 מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל
 מלך צר ואל מלך עידון ביד מלאכים
 הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך
 יהודה ונתשלח ינון לות מלכא אדום
 ולות מלכא מואב ולות מלכא דבני
 עמון ולות מלכא צר ולות מלכא
 עידון כד אגריא דאתן לידו שלם
 לות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כד
 אמר יהוה עבאות אלהי ישראל כח
 תאמרו אל אדניהם ותפקיד יתהוה
 לות רבונות למימר כדנן אמר ש
 עבאות אלהי ישראל כדנן תימרו
 לרבונות אנכי עשיתי את הארץ
 את הארץ ואת הבמה אשר עלפני
 הארץ ככח הגדול ובזרוע הנטויה
 וגתליה לאשר ישך בעיני אנא כמימרי
 עבדית ית ארעא ית אנשא וית בעורא
 דעל אפי ארעא כחילי כלא וברדע
 מרממא ויהבתי לדרש קדמי ועתה
 אנכי נתתי את כל הארצות האלה

בן
חנ
חם
וחד
מלך

בן
ארץ

בן
מלך

והמצרים
והארץ
והבמה
והנטיה
והגתליה
והעבדית
והארעא
והבעורא
והברדע
והמרממא
וההבתי
והדרש
והקדמי
והעתה
והאנכי
והנתתי
והאת
והכל
וההארצות
וההאלה

בראשית ג' י"ג פסוק ו' ומימנו בראשית ג' י"ג פסוק ו' כה אמר יי אלי ג' בספ' וסימכו הלוך דאזור הלוך ועמדת עשה לך ג' חנכי נתיב ג' דסג' וסימ

כאשר דבר יהוה אלהיו אשר לא
יעבד את מלך בבל לא תתקטלון
את ועמך כחרבא ככפנא ובמותא
כמא דמליל ש על עמא דלא יפלה
ית מלכא דבבל ואלת שמעו אל
דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם ולא תקבלון לפתגמי
נבוי שקרא דאמרי לכו למימר לא
תפלוז ית מלכא דבבל ארי שקרא
אנו מתנבן לכו כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם ארי לא
שלחתנו אמר י ואנו מתנבן בשמי
שקרא בדיל דאטלטיר יתנוז ותבדון
אתון אנבי שקרא דמתנבן לכו ואל
הכהנים ואל מלכה עם הזה וברתי לאמר
כה אמר יהוה אלת שמעו אל דברי
נביאים הנבאים לכם לאמר הנה בל
בית יהוה מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נבאים לכם ועם
כהניא ועם כל עמא הדין מלולית
למימר כדנן אמר ש לא תקבלון

לפתגמי נבוי שקרא דמתנבן
לכו למימר האמני בית מקדשא דש
מתנבן מבבל כען כפרית ארי
שקרא אנו מתנבן לכו אלת שמעו
אליהם עבדו את מלך בבל וחי למח
תהיה העיר הזאת חרבה לא תקבלון
מנהון פלוז ית מלכא דבבל ואתקמו
למא תדי קרתא דא חרבא ואסנבאים
הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו
ביהוה צבאות לכלית באו הכלים
הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה
ובירו שלם בבלה ואם נביא אנו ואם
אית פתגמא דש עמחוז יבעון כען
במימר דש צבאות בדיל דלא
יתובלון מנא דא שית ארו בבית מקדשא
דש ובית מלך שבטא בבית יהודה
ובירו שלם לבבל כי כה אמר יהוה
צבאות אלה עמדים ועל חים ועל
המכנות ועל יתר כלים הנותרים
בעיר הזאת ארי כדנן אמר י צבאות
על עמוזיא ועל ימא ועל כסיסיא
ועל שאר מנא דא שת ארו בקרתא
הדא אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יבניה כן

ח
מ
א
א

ה
ח
ב

ל
א
ל
ל

יהודה ובירו שלם ג וסימבד וגם את האבות ואם נביאים הם והצרים ישבן בה כי כה אמר י צבאות ה וסימבד כרתו עתה את
העמוזים עוז אחת אחד כבוד זממתי א

יהוים מלך יהודה מירושלם בנה
 ואת כלל יהודה וירושלם בנה
 שבנו נבוכדנצר מלכא בבל כד
 אגלי ית יבנה כד יהוים מלך שנטא
 רבית יהודה מירושלם לבבל וית כל
 רבבי יהודה וירושלם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלה כלים הנותרים בית יהוה ובית
 מלך יהודה וירושלם ארי כדנן אמר
 יש צבאות אלהי ישראל על מנא
 דאשתארו בית מקדש שארש ובית מלך
 שנטא רבית יהודה ובירושלם בבל
 יבאו ושימה יהיו עד יום פקד אתם
 נאם יהוה והעליתם והשבתם אל
 המקום הזה לבבל יתובלון ותמן יהיו
 עד יומא דיעול דכדנהון קדמי אמר
 יש ואסיקיון ואתיכנון לאתר אהדין
 ויהי בשנה ההיא ברשית
 ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת
 הרבעית בחודש החמישי אמר אלי
 חנניה בן עזר הנביא אשר מגבעון
 בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם
 לאמר זהו פשתא ההיא כד ישר מלכות
 צדקיה מלך שנטא רבית יהודה

כפ
 נל
 מר

ה
 כח
 בשנה
 ק
 וט

בשנת ארבע עשרת פירחא חמישא
 אמר לי חנניה כד עזר נבי שקרא
 ומגבעון בבית מקדש שארש לעיני
 כהנא וכל עמא למימרי כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
 שברתי את על מלך בבל כדנן אמר
 יש צבאות אלהי ישראל למימר
 תברית ית ניר מלכא בבל בעוד
 שנתים ימים אנכי משיב אל המקום
 הזה את כלכלי בית יהוה אשר לקח
 נבוכדנצר מלך בבל מקדמקום הזה
 ויבאם בבל בסוף תרתין שנין אנו
 מתניב לאתר אהדין ית כל מני בית
 מקדש שארש ושכא נבוכדנצר מלכא
 דבבל מן אתר אהדין ואובילון לבבל
 ואתיכנהון יהוים מלך יהודה
 ואת כל גלות יהודה הבאים בבל
 אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה
 כי אשבר את על מלך בבל וית יבנה
 כד יהוים מלך שנטא רבית יהודה
 וית כל גלות יהודה דאיתגליאו לבבל
 אנא מתניב לאתר אהדין אמר יש ארי
 אתבר ית ניר מלכא בבל ויאמר
 ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני

חדי יהודה וסימב בגלותו וישחט מרבין ואריבה - פה אמר יש צבאות אלהי ישראל ג' קמ' וסימב שברות בשמכה
 אתם ונשיכם -

ותעבד חלופיהו נריץ דברזל כי כח
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על
בדל נתי על צוואר כל הגוים האלה
לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדו
וגם את חית השדה נתתי לו ואני כדנן
אמר ש צבאות אלהי ישראל ניר
דברזל יהבית על צוואר כל עממא
האלין למפלח ית נבכדנאצר מלכא
דבבל ויפלו וניה ואף ית חית ברא
יהבית ליה ויאמר ירמיה הנביא אל
חנניה הנביא שמענא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה הכטחת את העם
הזה על שקר ואמר ירמיה נביא
לחנניה נבי שקרא שמע כען חנניה
לא שלחך ש זאת ארחי צתא ית עמא
הדין על שקרא לכך כה אמר יהוה
הנני משלחך מעל פני האדמה השנה
אתה מת כי סרה רכבת עליהוה וכל
כדנן אמר ש האנא מגלי לך מעל
אפי ארעא כשתא הלא את מאירת
ולשתא אוחר נתא את מתקצר ארי
סטרא מלי לתא קדם ש וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי
ומית חנניה נבי שקרא כשתא ההיא

כט

ש
על
ית

כ

א

י

י

בטע

בטע

כט

י
בטע
בטע

ואתקצר בירחא שביעאה

ואלה דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני
הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה נבכדנאצר מירושלם
בבלה ואלין פתגמי ספרא דשרא
ירמיה נביא מידו שלם לזות שאר סבי
גלותא ולזות כהנא ולזות ספרא ולזות
כל עמא דאגלי נבכדנאצר מירושלם
לכלל אחרי צאת יכניה מלך ויגלה
והסריסים שרי יהודה וירושלם וזרע
והמסגר מירושלם כתר דגלא יכניה
מלכא ומלכא דבבל נביא דבבל יהוה
וירושלם ואומנא אתר עינא מירושלם
ביד אל עשה כן שפן וגמריה בן חלון
אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל
נבכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר
ביד אל עשה כן שפן וגמריה כן
חלקיה דשלח צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לזות נבכדנאצר מלכא דבבל
לכלל למימר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לכל הגולה אשר גלית
מירושלם בבלה כדנן אמר ש צבאות
אלהי ישראל לכל גלותא דאגליהו

ספרא דשרא

על יתר ב וסימב וישב אל יתר חתנו זקני הגולה ותרדי על יתר וסימב כוננו חסד ומשלם על יתר - מהחידוש כשהוא מוצא

י
בטנ
בספ

יג

ג
יג
ס

י

ג
יג
ס

שבנותכם
יג
ס

שלחתינון אמר ש
 אמר יהוה כי לפי מלאות לבבך שבעים
 שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
 את דברי הטוב להשיב אתכם אל
 המקום הזה ארי כדנן אמר ש ארי ולום
 משלם לבבך שבעים שנים ייעור
 כדנכון קדמי ואקים עליכון יתפתלמי
 תקנא לאתבא יתכון לאתלאהדין כי
 אנכי ידעתי את המה שבת אשר אנכי
 חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
 שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
 ותקוה ארי קדמי גליץ ית מחשבתא
 ראנא מחשיב עליכון אמר ש מחשבת
 שלמא ולא לבישא למיתן לבון סוף
 וסבור וקראתם אתי והלפתם והתפללתם
 אלי ושמעתי אליכם ואתפלון קדמי
 ואקביל צלותכון ותבעון מז קדמי
 ואעביר בעותכון ובקשותם אתי
 ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם
 ותתבעון רחלתי ותשכחון ארי תבעון
 מז קדמי בכל לבבון ונמצאתי לכם
 נאם יהוה ושבתי את שבייתכם וקבצתי
 אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
 אשר הדחת אתכם שם נאם יהוה

ירמיה
פרק
מריה
תריע
פרים
מריהם
ומו

ו

ומו

ומו

י

ב
בספ

מידושלם לבבך בני בתיים ושבו ונטעו
 גנות ואכלו את פריץ בנו בתיך ורתיבו
 וצונו גינין ואכלו ית אכחון קחונשים
 והולידו בנים ובנות וקחו לבנכם נשים
 ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
 ובנות ורבו שם ואלת מעטו סבו נשיך
 ואולידו בניך ובנך וסבו לבנכון נשיך
 וית בנתכון הבו לגברין וילדון בניך ובנך
 וסגותמן ולא תזערון ודרשו את שלום
 העיר אשר הגלתי אתכם שמה והתפללו
 בעדה אליהוה כי בשלומה יהיה לכם
 שלום ותבעו ית שלום קרתא פאלתי
 יתכון לתמן וצלו עליה קדם ש ארי
 בשלמה יהי לבון שלם כי כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל אלי שאו
 לכם נביאים אשר בקרבכם וקסמיכם
 ואלת שמעו אחר למתיכם אשר אתם
 מחלמים ארי כדנן אמר ש צבאות
 אלהי ישראל לא יטעון לבון נביכון
 ושקר יא דביניכון וקסמיכון ואלא
 תקבלון מז חלמי חלמיכון דאתון
 מחלמיץ כי בשקר הם נבאים לכם
 בשמי לא שלחתים נאם יהוה ארי
 שקרא אנון מתנפץ לבון בשמי לא

כי אנכי ידעתי כי אנכי ידעתי גס אנכי ידעתי את המה שבת י ו בקשרת ג וסימכ גס כהנה מגשס ארי ומעצרת

והשבת אתכם אל המקום אשר הגלית
אתכם משם ואשתאיל לכוז כמימדי
אמר י ואתיב ית גלות לכוז ואכניש
יתכוז מכל עממיא ומכל אתריא
ראגלית יתכוז לתמך אמר י ואתיב
יתכוז לאתרא ראגלית יתכוז מתמך
כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים
בבילה ארי אמרתו אקים לנו י
מלפני ככלי כי כה אמר
יהוה אלהי מלך היישוב אל כסא דוד
ואל בל העם היישוב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה
ארי כדנן אמר י על מלכא דיתיב
על כורסי דוד ועל כל עמא דיתבין
בקריתא דא אחיכוז ולא נפקו עמכו
בגלותא כה אמר יהוה צבאות הנני
משלח כס אתה חרב אתה רעב ואת
הדבר ונתתי אותם בתאנים השעלים
אשר לאתאכלנה מרע כדנן אמר
י צבאות האנא מגרי כהוץ יתקטלי
בחרבא כפנא ומותא ואתיב יתהוץ
כתיניא בישתא דלא מתאכלין מבישו
ורפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל מלכות הארץ

כט

ל

ס
ל
סח
11

לענוה
ק

לא לה ולשמה ולשרקה ולחרפה נכל
הגוים אשר הדחתים שם וארדוק
בתריהוץ בחרבא כפנא ובמותא
ואתנינוץ לזיע לכל מלכות ארעא
למומי ולערו ולאשתממו ולחיסודין
בכל עממיא ראגלית ינוץ לתמך וחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי העצום
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה
חלף דלא קבילו לפתגמי אמר י
ישלחית לותהוץ ית עבדי נביאי
מקדים ומשלח ולא קבילתו אמר י
ואתם שמעו דברי יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירושלם בגולה ואתו
קבילו פתגמא דש כל גלותא ראגלית
מירושלם לכלי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לא אחאב
בן קוריהו ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נחץ
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והם
לעיניכם כדנן אמר י צבאות אלה
אשר לא על אחאב בר קוריהו ועל צדקיה
בר מעשיה דמתנכך לכוז בשמי שקרא
האנא מסר יתהוץ ביד נבוכדנאצר מלכא

כט

כל קדי בחרב ברעב ובדבר במה בחרב ובדבר וסימנך יצאן היישוב קדמך ופיקוץ הנה הקוללות והיה הגוי ועוטה לבן

י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

כהנא למימר יהוה נתנך כהן תחת
 יהוידע הכהן להיות פקדן בית יהוה
 לכל איש משגוע ומתנבא ונתתה אתו
 אלהמהפכת ואלה צינןק יש מניך כהן
 חלק יהוידע כהנא למהו ממנא סגן
 כהנא בית מקדש אדש לכל גבר
 דמשתלי ומטפס ותתין יתיה לכפתא
 ולגו צינוקא ועתה למה לא גערת
 בירמיהו הענתתי המתנבא לכם ובען
 למא לא נפתא בירמיה דמיענותות
 דמתנבא לכוין כי עלכן שלח אלינו
 בכל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו
 ונטעו גנות ואכלו את פריהן אדיו על
 פיך שלח לותנא לכל למימר אריכא
 היא בנו בתין ותניכו וצובו גינץ ואכלו
 ית אבהון ויקרא צפניה הכהן את
 הספר הזה באזני ירמיהו הנביא וקרא
 צפניה כהנא ית איגרתא הדיא קדם
 ירמיה נביא ויהי דבר יהוה
 אלירמיהו לאמר וזה פתגם נבואה
 מן קדם יש עם ירמיה למימר שלח
 על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
 אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
 לכם שמעיה ואני לא שלחתינו ויבטח

י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

פקידים וזמל וחס וסימב יעשה פרעה י נתנך כהן מיד כנניהו ויפקד המלך ארכה ג וחס וסימב המלחמה כי עלכן

י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

דבכל ויקטילנו לעינינו ולקח מהם
 קללה לכל גלות יהודה אשר בכל
 לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב
 אשר קלם מלך בכל באשי ויתנסיב
 מנהון לוטא לכל גלות יהודה דבכל
 למימר ישויןך יש כצדקיהו וכאחב
 וקלנו מלכא דבכל בנו לא יען אשר
 עשו נבילה בישראל וינא פואתנשי
 רעיהם וידבדו דבר בשמי שקרא אשר
 לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאס יהוה
 חלק רעבדו קלנא בישראל וזנאו ית
 נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי
 שקרא דלא פקידתיון וקדמי גר
 ומימר סהיד אמר שי ואל
 שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר
 ולשמעיה דמן חלים תימר למימר
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לאמר יען אשר אתה שלחת בשמנה
 ספרים אל כל העם אשר בירושלם
 ואל צפניה כן מעשיה הכהן ואל כל
 הכהנים לאמר כדנן אמר יש צבאות
 אלהי ישראל למימר חלק זאת שלחנא
 בשמך איגדן לות כל עמא דבירושלם
 ולות צפניה בר מעשיה כהנא ולות כל

ויהי דבר יהוה
 אלירמיהו
 לאמר וזה
 פתגם נבואה
 מן קדם יש
 עם ירמיה
 למימר שלח
 על כל הגולה
 לאמר כה
 אמר יהוה
 אל שמעיה
 הנחלמי יען
 אשר נבא
 לכם שמעיה
 ואני לא שלחתינו
 ויבטח

אתכם על שקר שלח לות כל בני גלותא
למימר כדנן אמר ש על שמעיה דמן
חלים חלק דאתנבי לכון שמעיה
ואנא לא שלחתיה וארחיץ יתכון על
שקרא לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר אני עשה
לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על
יהוה בכין כדנן אמר ש האנא מסע
על שמעיה דמן חלים ועל בנוהי
לא יהי ליה גבר יתיב בגו עמא הדין
ולא יחזי בטובא דאנא עביד לעמי
אמר ש ארי סטיא מליל קדם ש
הדבר אשר היה אלי דמיהו
מאת יהוה לאמר פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם ש למימר כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב
לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
אל ספרי כדנן אמר ש אהא דישאל
למימר כתוב לך ית כל פתגמיא
דמלילית עמך על ספראי פי הנח
ימים באים נאם יהוה ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה אמר

י
ב
הנה
קאת
בחירי
וישב
בה

ט
ג
ל

יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירשוה ארי הא יומא אתן
אמר ש ואתיב ית גלות עמי ישראל
ויהודה אמר ש ואתיב כון לארעא
דיה בית לאבהתהון ויחסנונה
ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אלישראל ואליהודה ואלין פתגמא
דמליל ש על ישראל ועל יהודה כי
כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום ארי כדנן אמר ש חל
זיעא שמענו דחלא זלית שלום שאר
נא וראו אסילך זכר מדוע ראיתי כל
גבר ידיו על חלציו כיו לדה ונהפכו
פנים לירקון שאילו פען וחזו אסילך
דכרא מדין חזיתי כל גבר ידוהי מחנן
על חרציה כולידתא ומשתנין כל אפא
למהו פירקנא הוי כי גרז להיס חווא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע ארי רב יומא חווא זלית
דכזתיה ועידן עקא חווא ליעקב ומניה
יתפריק ויהי ביום ההוא נאם יהוה
עבאות אשכר על מעל צוראך
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדכו עוד
זרים ויהי בעדנא חווא אמר ש

ב
ח
כסיל
ל

כדנן

ל

ואל ישראל וסימב: שלחה הקבצו קמתם סרצ: נסמלת ואלה הדברים בידי מלאכי וכל משחתך למכותה במא ויאמר נחמ
בטוב ט וסימב: חרצו עמך ידע חממה על שמעיה יכלו וחב וחס ידך המשביע וכולה ומה ט

צבאות את כר ניר עממא מצוריון
 וזנקי כון אפסיק ולא ישתעבדון
 בישל עוד בעממא ועבדו את יהוה
 אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים
 להם ויפלו חזק קדם שי אלהיו וישתמעו
 למשיחא בר דוד מלכו חזק דאקים
 להון ואתה אלתירא עבדי
 יעקב נאם יהוה ואלתחת ישראל
 ביהנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
 מארץ שבים ושבי יעקב ושקט
 ושאנן ואין מחריד זאת לא תדחל
 עבדי יעקב אמר ש ולא תתבר ישראל
 ארי האנא פריק לך מרחיק זית בנך
 מארע גלות חזון ויתבונן בבית יעקב
 וישקטון וישרון לרחצן ולית דמנד
 כיאתר אני נאם יהוה להושיעך כי
 אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך
 שם אך אתך לא אעשה כלה ויסותיך
 למשפט ונקמה לא אנקך ארי בשעך
 מימרי אמר ש למפרקך ארי אעביד
 גמירא בכל עממא דכדדתך לחמן
 ברם עמך לא אעביד גמירא ואיתי
 ערך וסורין לא לפותך ברם בדין
 חסוד ושיצאה לא אשיצנך

ו

בש

5

4

ח

10

כי כה אמר יהוה אנוש לשכך
 נחלה מביתך ארי כדנך אמר ש תקיף
 תכדיך ממרעא מחתך איזן דיןך
 למזור רפאות תעלה אין לך לית דלאין
 דינך לרחמא עלך אסו לא סליקת לך
 מלמא הכיך שכחך אותך לא ידרשו
 כי מבית איב הכיתך מוסר אכזרי
 על רב עונך עצמו חטאתיך כל חמך
 אתנשיוך משאל בשלמך לא תבעו
 ארי מחת סנאה אלקי תיך וסור אכזרין
 על דסגיא חובך תקיפו חטאך מר
 תדעק על שכרך אנוש מכאכך על
 רב עונך עצמו חטאתיך עשית אלה
 לך מא את מצוהא על תכדיך ממרעא
 מחתך על דסגיא חובך תקיפו חטאך
 עבדית אליך לך כל לא כליך ואפלו
 וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאמך
 למשסה וכל צריך אתך לבן בכין כל
 אנשך ותאנסון וכל סנאך כלהון בשביא
 יהלון ויהון עדך לעדי וכל צורך אמסר
 לביא כן אעלה ארכך לך וממכותיך
 ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך
 ציון היא דרש אין לה ארי איתי אסו
 לך וממחתך אסינך אמר ש ארי

1

2

מל

בנקי

בקצב

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

מסלולת אסר לך ציון היא תבע
לית לה כה אמר יהוה הנבי

שכשכות אהלי יעקוב ומשכנותיו
ארחם ונבנתה עיר עלתלה וארמוץ
על משפטו ישב כדנן אמר ש'האנא
מתבגלות ארעה דיעקב זעל
קרוה ארחים ונתת בני קרתא דיושלם
באתרה ובית מקדשא כדחזי ליה
ישתכללו ויצא מהם תורה וקול משחקים
והרבתיס ולא ימעטו והכבדתיס ולא
יצערו ויסגוז בהון מעלי תוהתא וקל
דמשבחין ואסגינוז ולא יזעלוז ואתקפנוז
זלא יהון חלשיין והיו בני בקרם ועדתו
לפני תבון ופקדתי על כל לחציו ויסגוז
בנהון כד מלקדמיין וכני שתהון קדמי
תתקין ואסער בשתא על כל דחקהון
והיה אדירן ממנו ומשלו מקרבן
יצא והקרבתיו וגגשו אלי כמי הוא
זה עלב את לבו לגשת אלי גאס יהוה
זיתרבא מלכהון מנהון ומשיחהון
מביניהון יתגדי ואקריבנוז זיתנהון
לפלחני ארי מן הוא דין דאתרע לביה
דאתקרבא לפלחני אמר י' והייתס לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ונתהון

ה' מ' ז'
 ח' ז'
 ח' ז'
 ח' ז'
 ח' ז'
 ח' ז'
 ח' ז'

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣

ذ

١٥١

ג
בנב
וכה
לבו
לקח
בבג
קח
בבג

קדמי לעם זאנא אהוי לכון לאלה

הנה סערת יהוה חמה יצאה
סער מתגורר על ראש רשעים יחול
הא מזופיתא מן קדם שברגז נפקא
על עול מתכנש על ריש רשעים יחול
לא ישוב חרוץ אף יהוה ער עשיתו
ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה לא יתוב תקום
דוגמא דיש עד דיעבד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומא תסתכלון
בה בעת ההיא נאס יהוה אהיה לאהים
לכל משפחות ישראל והמה יהודי
לעם בעידנא ההוא אמר י ארזי
לאלה לכל זרעית ישראל לא ינון יהוה
קדם לעם

כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמִצְרָיִם עִם
שְׂרֵי־יָדֵי חֶרֶב הַלּוֹךְ לְהַרְגִּיעֵנוּ יִשְׂרָאֵל
כִּדְנֵן אָמַר שְׂרֵי־יָדֵי חֶרֶב רַחֲמֵינוּ לַעֲמָא אֲנִי
מִמִּצְרַיִם סוֹפִיק צוֹר כִּי הוּא בְּמִצְרָא
כִּד הוּא כִּד מַעֲרָקִין מִן קִדְם דְּקִטְלוּן
בְּחֶרֶב אֲדָרָבָר בְּמִימְרֵיהּ לֹא שׁוֹרָא בֵּית
נִיחָא יִשְׂרָאֵל מִרְחוֹק יְהוָה נִלְאָה לִי
וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתְךָ
חֲסִדֵּי אֲמַרְתִּי דְּרוּשְׁלָם מִלְּקַדְמִין שְׂ

ז
הגס

כח
ז

۶۶
 ۶۷

דמית
בהן

עז
זע

五

ליום
כזה
ש
הוא
הוא

3
 3 3
 454

העלמה

והגל

ח

לל

ישעיה

אתגלי על אבהתנא נביא אימר להון
 הארחמת עלמא רחמימית יתכון על
 פין דברית יתכון בטבון עור אבנל
 ונכנת כתולת ישראל עור תעדי תפך
 ויצאת במחול משחקים עור אקמניך
 ונתתקמין כנשתא דישראל עור
 תיתקני בתיקוניך ותיפקין כסיעת
 משבחין עור תטעי כרמים בחררי
 שמרון נטעו נטעים וחללו עור
 תצבין כרמין בטורי שמרון צובר
 שתלין ואחילו כי ישיוס קראו נגדים
 בחר אפרים קומו ונעלה ציון אליהוה
 אלהינו ארי אית אריכות יומא אסגי
 טובא דעתיד למיתו לצדיקא דנטו
 אוריתו מלקדמין חולקהון בארעא
 דישראל דהון מהמדין לשני נחמתא
 דאתין אמרין אמת נקום וניסק לעיון
 ונתחזי קדם ישאלנא
 אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצחלו
 בראש הגוים השמיעו חללו ואמרו
 חושע יהוה את עמך את שארית
 ישראל ארי כדנן אמר ש שפדון
 דבית יעקב בחדא אדויו צו כדוש גרלי
 לעיני כל עממא כסרו שפחו ואמרו

ל

ב

ב

ב

בבכי וזממיה ויתג אהקלו עלפן אבהת הלחית וחברו בבכי יבאו ושקו בבכי מסכתי חסד כדעך ב זסימיה עלרו

מכחון וצא ורננו במרום ציון ונהלו
אלטוב יהודה על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם
כגן רוה ולא יספו להאכה עור ויתון
וישכחון בטור בית מקדש אדיתני
בציון דיתפנקון בטובא דיהב להון
ישכחורא פחמרא ובמשהא ובכני
ען ותורין ותהי נפשחון מלא תפנקון
כגנת שקלא דמרוזא ולא יוספון לצפח
עוריא תשמח בתולה במחול ובחרים
וזקנים יחדו והפכתי אכלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם בכין
יהרין כנשתא דישראל כדכחגין
זעולימין זסכין כחדא ואהפוך אכלון
לביעזאנח ימנון ואחריון מדוונחון
ורוית נפש הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאס יהודה ואסבע נפש
כהנא תפנקון ועמי בית ישראל
טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי
כה אמר יהודה קול ברמה
נשמענהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו כדנן אמר יי קלא כדום עלמא
אשתמע בבית ישראל בכין ומתאנחין

ג
ע
בבל
ג
ח

ג
ח

ג
ח
ח
ח
ח
ח
ח
ח
ח

ג
ח

ג
ח

כתר ירמיה נביא כד שלח יתיה נבואה
רב קטול לא מרמא אל לא ודכנ נמר
ידושלם ככא על כנהא מסר בא
לאתנחמא על כנהא ארי גלו
כה אמר יהודה מנעי קולך מנכי
ועיניך מדמעה כיש שבר לפעולתך
נאס יהודה ושכו מארץ אויב כדנן
אמר יי מנעי קולך מלמככי זענך
מלשגרא דמעין ארי אית אגר לענדי
אכחך צדיקא אמר יי ויתוכון מאנע
בעלי דכחון וישתקוה לאחריתך
נאס יהודה ושכו בנים לגבולם זאת
סיבור לסופיך אמר יי ויתוכון כנא
לתחומחון שמוע שמעתי אפרים
מתנווד יסרתני ואוסר כעגל לא למי
השכני ואשובה כי אתה יהודה אלהי
שמידע וגלי קדמי בית ישראל בכין
ומתאנחין על דאיטלסלו אמרין
איתתא עלנא יסורין ולא ארליפנא
כעגל לא מליף כדו אתיכנא לפלחך
ונתוב ארי את שאהנא כי אחרי שוב
נחמתי ואחרי הורעי ספקתי עליך
בשתי וגסנכלמתי כי נשאתי חרפת
נעורי ארי כד אנתנא תכין לאוריתא

ג
ח

ג
ח

ג
ח

ג
ח
בבל
ח
ח

ג
ח

ג
ח

יוסיפו ג מל וסימכו וצא כי ארך לבלותו דכ ימ ג שוב ג מלדע ומימכו כי אחרי שוב בשלום דכ ימים למנוח יכ פ

פ
בטע
בספ

ל

ל
אמר
ל

ל
אמר
ל
חם

מתרחם עלנא זכור דאתגלי לנא
 טפחנא על ירפנא כהיתנא ואף את
 אתכנענא ארי קבילנא חסודי חוננא
 דמלקדמיז והבן יקיר לי אפרים אם
 ילד שעשו עים כי מדי דבדיון זכר
 אזכרנו עוד עלפן המומעיל לזרחם
 ארחמנו נא סיהוד הפכר חפכ קדמי
 ישראל הלא דבי רחם הוא ארי בזמן
 דמשוי פתגמי אודיתי על לביה
 למעפדהז מדכר דכירנא לאיטכא
 ליה עוד עלפיז אתגוללו רחמי עלווי
 רחמא ארחים עליהז אמר שי
 הציבו לך עינים שמי לך
 תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכות
 שובי בתולת ישראל שבי אל עריק
 אלה פנשתא דישאל אדכרי לך עונדי
 אבהתך תקנא שפוכי תחנניז במחר
 שוא לבך אסתפלי בעובדיז דעבדת
 דעבדת אס תקניז דפיז גלית לאורח
 דחיקא פדיו תובי פנשתא דישאל אל
 לאוריתא ותתוביז לקרור אליז עוד
 מתי תתחמקיז הבת השוככה בינא
 יהודה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר
 עד אימתי את מתחסנא למתב פנשתא

ל
חם
ל

ל
חם
ל
חם
ל
חם
ל

ל
חם
ל

וכל כפש ג' וסימכר אשר תוכל זאת תורת הצהמה כי הוית כפש חם הקיינות ג' מל וחז חם וסימכר על זאת כי יסימכר

ואת בית יהודה אסגינון באנשא ואצחון
 בצעירא והיה כאשר שקדתי עליהם
 לתוש ולנתוש ולהרס ולהאפיד ולהרע
 כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
 יהוה ויהי כמאדחדי מימרי עליהן
 למעקר ולתערעא ולפגרא ולרצא
 ולרצא שאפיז יחדי מימרי עליהן
 למבני ולקיימא אמר שי בימים ההם
 לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני
 בנים תקדינה ביום מא האינון לא
 יימדון עוד אבהת אטין ובנא לקין
 כי אסאיש בעונו ימות כל האדם
 האכל בסר תקדינה שניו אלהין
 אנש בחובה ימות כל אנש דחטייהו
 ימות הנה ימים באים נאם
 יהוה ופרתי את בית ישראל ואת בית
 יהודה ברית חדשה והא יומיא אתן
 אמר שי ואגזר עם דבית ישראל ועם
 דבית יהודה קיימא חדתא ולא ככלית
 אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי
 בינם להוציאם מארץ מצרים אשר
 חמה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
 בם נאם יהוה ולא כקיימא דגזרית
 עם אבהתהון ביום מא דאתקייפית

ז
 מ
 ג

סימן
 ג

ג
 ג
 ג
 ג

בידהון לאפקותהון מארעא ומצרים
 דאינון אשניאו ית קיימי ואנא אתרעתי
 כהון אמר שי כי זאת הכלית אשר
 אפרת את בית ישראל אחרי הימים
 ההם נאם יהוה נתתי את תורת בקונם
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
 והמה יהיו לי לעם ארי דין קיימא
 ואגזר עם בית ישראל לבתר יומיא
 האינון אמר שי אתקיי ית אורי ידתי
 כמעיהון ועל לבהון אכתבנה ואהיו
 להון לאלה ואינון יהון קיימי לעם
 ולא ילמדו עוד איש את דעהו ואיש
 את אחיו לאמר דעו את יהוה כי נאם
 ידעו אותי למקטנים ועד גדולים נאם
 יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
 אזכר עוד ולא ילפון עוד גבר ית
 חבדיה וגבר ית אחוהי למימרי דעו
 למדחלמן קדם שי ארי כלהון יילפון
 למדע דחדתי למזעיריהון ועד רבהון
 אמר שי ארי אשכח לחוביהון ולחטאיהון
 לא ידברון עוד כהאמר יהוה
 נתן שמש לאור יומם חקת ירח
 וכוכבים לאור לילה רגע תיס ויהמו
 גליו יהוה עבאות שמוי כדנן אמר

ג

ז
 ג
 מ

ג
 ג
 ג

סימן ירמיה אכלו בנים יחזקאל אבות הכלל הבנים אב יה סימן י- וכוכבים י וסימן ג- אספו וחז חקות ירח לא זכו כוננתה למעשה

ידיהב שמשא לאנהרא כיממא
בזירת סיהרא זכוככיא לאנהרא
כליליא נזיק כימא זמזן בלודי יי
עבאות שמו אסימיו החקים האלה
מלפני נאסיהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני כל תימים
כמא דלית אפשר דיעדון קימא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא
דישרא לא יבטלון מלמהוי עם
משמיש קדמי כל יומא

חכ
זכ
מל

כהאמר יהוה אסימיו שמים
מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאם בכל זרע ישואל
על כל אשר עשו נאסיהוה כדנאמר
יי כמא דלית אפשר דידע אנש
משחת שמיא מלעילא ואף לא
למבדק יסודי ארעא לדע אף מימרי
לא ירחיק בכל זרעא דישרא לעלל
דחבו קדמי אשבוק להון אמר יי
הנהימים נאסיהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל
שער הפנה יהא יומיא אתן אמר יי
זתכני קרתא ירושלם קדם יי ממגדל
פלוסתרע זזיתא ויצא עוד קורא

באים
קרי
ולא
כח
עד זרי נל
כתב

יתיר
הי

המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה
ויהי נפיק עוד חוטי משח בניצא
לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא
לגרב ויהי מסתחר לבדיכת עגלא וכל
העמק הפגרים והדשן וכלה שרמות
עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחא קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס
עוד לעולם וכל מישרא אתר ונפלו
תמן פגרי משרית אתורארה וכל
אדיתא עד נחלא דקדרון עד זזיתתרע
בית דיסא דמלכא מדנהא קדשא קש
לא יתעקר ולא יתפגר עד לעולם

השרמות
ק

לב
בטע
בספ
בשנה
ק

הדבר אשר יהיה אלי ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדנצר פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בשנתא עסיריתא
לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה
היא שנתא תמנא עסרי שנין לנבוכדנצר
ואז חיל מלך בכל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה ובכין משרית
מלכא דבכל צדיק על ירושלם וירמיה
נביא הוה כלי בדרת בית אסיריא

וירמיהו הנביא

ואז יוס ימנב יקרב לעשתו ירצו את עונם ואז תשביל חיל מלך בכו יי סיה נבוכדנצר בסו פיסו י חס וסימנב היא השנה ויצאם

דבית מלך שבטא דבית יהודה
 אשר בלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
 מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה
 הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל
 ולבדה דרסיה צדקיה מלך שבטא
 דבית יהודה למימר מדין את מתנבי
 למימר כדנן אמר ש האנא מסר ית
 קרתא דא ביד מלכא דבבל ויכבשנהו
 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
 הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל
 ודבר פיו עם פיו ועיניו את עיניו תלענהו
 וצדקיה מלך שבטא דבית יהודה לא
 ישתניב מיא דכסדאי ארי את מסדא
 ותמסר ביד מלכא דבבל וימליל פומיה
 עם פומיה ועינוהי ית עינוהי ירחצין
 ובכל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד
 פקדי אתו נאס יהוה כי תלחמו את
 הכשדים לא תצליחו ולכל יוכל ית
 צדקיה ותמך יהי עד דיי עול דוכלנהו
 קדמי אמר ש ארי תגיון קרב עם
 כסדאי לא תצליחו ונאמר
 ידמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר
 ואמר ירמיה הזה פתגם נבואה מן קש
 עמי למימר הנה חנמאל בן שלם

תעתי עינו
 ח

וכל
 יולך
 כח
 כי
 עוף
 מר

חס

דוד בא אליך לאמר קנה לך את עמי
 אשר בענתות כי לך משפט הגאולה
 לקנותהא חנמאל בר שלום אחבד
 אתי לזתך למימר זבון לך ית חקלי
 דבענתות ארי לך חזיא אחסנתא
 למזבן ויבא אלי חנמאל בן דיי נבד
 יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
 נא את שדי אשר בענתות אשר
 בארץ בעמין כידך משפט הידשה
 ולך הגאולה קנה לך ואדע כי דבר
 יהוה הוא ואתא לזתי חנמאל בן דיי
 כפתגמא דיש לדרת בית אסירא ואמר
 לי זבון פען ית חקלי דבענתות ונאע
 שיעט בעמין ארי לך חזיא יהוה נא
 זלך אחסנתא זבון לך וידעית ארי
 פתגמא דיש הוא ואקנה את השדה
 מאת חנמאל בן דיי אשר בענתות
 ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים
 ועשרה הכסף וזבנית ית חקלא מן
 חנמאל בר אחבי דבענתות ותקלית
 ליה ית כסףא שבעה מנן ועשר סלעין
 דכסף ואכתב בספר ואחתם ואער
 עדים ואשקל הכסף במאזנים ונתת
 בשטרא וחתמית ואסהיד ית סהדין

חס

חס
 חס
 חס

חס

חס
 חס
 חס

חס

ואדע ג' וסימכ' כי לא אבוש כי כרובים כי דבר - ואשקלה ג' חס וחד מל וסימכ' את השדה להם על ידם דעמלח מרס

ותקלית כספא כמזנא ואקרו את
 ספר המקנה את החתום המצוה והחוקים
 ואת הגלוי ונסית בית ית שטרא דזני
 וית דכתיב בעץ וחתים פה לפתא ונחזי
 וית שטרא פתיחא ואתן את הספר
 המקנה אל ברוך בנריה כמחסיה
 לעיני חנמאל די ו לעיני העדים
 הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
 הישבים בחצר המטרה ויה בית ית
 שטרא דזני לברוך בנריה בר
 מחסיה לעיני חנמאל אחבי ו לעיני
 סהדיא דכתיבין בשטרא דזני
 לעיני כל יהודאי וית כין בדרת בית
 אסיריא ואצוה את ברוך לעיניהם
 לאמר ופקידיתית ברוך לעיניהם לאמר
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לקוח את הספרים האלה את ספר
 המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
 הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
 יעמדו ימים רבים כדנן אמר ית צבאות
 אלהא דישראל סב ית שטרא האלין
 ית שטרא דזני דיין וית דכתיב
 בעץ וחתים וית שטרא פתיחא דיין
 ויתנינון במז דחסם בדיל דיתקיימון

יומין סגאין כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים
 ושרות ופרמים בארץ הזאת ארי
 כדנן אמר ית צבאות אלהא דישראל
 עוד יזכנון בתין וחקלין וזכר מין
 פארעא הדא ואתפלל אל
 יהוה אחרי תתלי את ספר המקנה אל
 ברוך בנריה לאמר ויעליתי קדם ית
 פתריה בית ית שטרא דזני לברוך
 בנריה למימר אהה אדני יהוה חנה
 אתה עשית את השמים ואת הארץ
 בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא
 יפלא ממך כל דבר קביל בעודתי ית
 אלהים הא את עבדך את שמיא וית
 ארעא בחילך רבא ובדרעך מרמא
 לא יתפסא מן קדמך כל פתגם עשה
 חסד לאלפים ומשולם עון אבות אל
 חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור
 יהוה צבאות שמן עבד טיבו לאלפי
 דיין ומשלים חוסי אבהתא לבניא
 כד משלמין למחטוי בתליחון אלהא
 רבא גיבא ית צבאות שמן גדול
 העצה ורב העלילה אשר ענין פקחות
 על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכו

וכל
 קרי
 כון
 בנ
 ח

ח
 ס
 בל

ג

ג
 ב
 מ
 ח
 מט
 בל

לקוח דג מל וז חס וסימכ ספר הספרים מבחר מחלדי - גרל גב מל וחד חס וסימ העצה הכנפים כנפים - ורב ז מטע בליט וסימ
 צער מהית העצה שלום להושע טוב אם ירליך איש -

וכפרי מעליו ודבר כי מלכודי
 וסגיאין עובדיהי דקדמך גליז כל
 אורחת בני אנשא למיתק לאנשי
 כאורחתיה וכפירי עובדיהי אנשי
 שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
 עד היום הזה ובישראל ובארם ותעשה
 לה שם כיום הזה דשוייתא ארתי
 ומופתין בארעא דמצרים עד יומא
 הדין ולישרא עבדתא פרישן בגו
 בני אנשא ועבדתא לך שום כיומא
 הדין ותצא את עמך את ישראל
 מארץ מצרים באותות ובמופתים
 וביחזקה ובאזרוע נטויה ובמוא
 גרול ואפיקתא אית עמך את ישראל
 מארעא דמצרים באותין ובמופתין
 וביד תקיפא ובארעא דמצרים ובחזו
 רבא ותתן להם את הארץ הזאת
 אשר נשבעת לאבתם לתת להם ארץ
 זבת חלב ודבש ויהבת להון את ארעא
 הדא דקיימתא לאבהתהון למתק להון
 ארעא עבדא חלב ודבש ויבאו וירשו
 אתה ולא שמעו בקולך ובתרוך לא
 הלכו את כל אשר צויתיה להם לעשות
 לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה

ג
 ח
 וחד
 חס
 וחד

ג
 חס
 ית
 חס
 וחד

ז
 וחד
 חס
 וחד

ז
 וחד
 חס
 וחד

הזאת ועלו ואחסינו יתהו לא קביל
 למימרך ובאורייתך לא הליכות כל
 דפקידתא להון למעבד לא עבדו
 וערעת להון ית כל בשתא הדא הנה
 חסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
 ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני
 החרב והרעב והדבר ואשר דברת
 הנה והנה ראה הא מליתא עבדו על
 קרתא דמכבשה וקרתא אתמסרת
 בידי דכסדאי דמגיחין קרבא ערה
 מן קדם דקסלין פחרבא זכפנא ומוא
 ודמלילתא הזה וקדמך גלי ואתה
 אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה
 בכסף והער ערים והעיר נתנה ביד
 הכשדים ואת אמרת לי ש אלהים
 זבין לך חקלא ככספא זאסדי סחין
 וקרתא אתמסרת בידי דכסדאי
 ויהי דברי הנה אלי דמיהו
 לאמר זהו פתגם נבואה מן קדם
 עם ירמיה למימר הנח אני יהוה
 אלהי כלבשר הממני יפלא כל דבר
 הא אנא ש אלה כל כסרא הא מן
 קדמי יתכסא כל פתגם לך כה
 אמר יהוה הנני נתן את העיר

ותצא ב מל וחד חס וסימב ותועצ הארץ ושא את עמך את ישראל חס ותועצ ותתן להם ס - ס הממוכ ל וחד הממוכ

הזאת ביד הכשרים וביד נכבד ואני
מלך בכל ולבדה בכין כדנן אמר
האנא מסר ית קרתא דא בידא
דכסדאי וביד נכבד נער מלכא דבבל
ויכבש ינדה וזכא הכשרים הנלחמים
עלה עיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם לבער
והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
הכעיסני דיי עלון כסדאי דמגיחין
קרבא על קרתא דא וידלקון ית
קרתא דא כנורא ויוקדוה ויתבטא
דאסיקו בוסמין על אגורי יהון לבעל
זנסיו נסכין לטעות עממא כדיל
לארגזא קדמי כיהון בני ישראל
ובני יהודה אך עשים הרע בעיני
מנערתיהם כי בני ישראל אך מעשים
אתי במעשה יריהם נאסיהוה ארי
הון בני ישראל ובני יהודה כרם
עבדי דביש קדמי מזעוריהון ארי
בני ישראל כרם מרגזין קדמי בעבדי
דיהון אמר שי כי עלאפי ועלחמתי
היתה לי העיר הזאת למזהיום אשר
בנו אותה ועד היום הזה לחסירה

והסכו
נסכים

והסכו
נסכים

בספ
מול

בספ
חט

חט
החטא

הארצות כלב יאים וכתובים מל בל חז חס ותתנס ביד עמי הארצות דעזרא וכל אוריתא כוור חס בל חז מל דונח ליעה

משפט וצדקה בארץ כיומא האנו
 ובעדנא חזא אקיס לדוד משיח
 וצדקא ויעבד דין דקשויט וזכו
 בארעא בימים ההם תושע יהודה
 וירושלם תשכון לכטח וזה אשר
 יקרא לה יהוה צדקנו כיומא האנו
 ותפרקון דבית יהודה וירושלם תשרי
 לדוחצן ודין שמה דיהוה קרן לה
 יתעבדן לנא זכון מן קש כגוה
 כיבה אמר יהוה לא יכרת
 לדוד איש ישב על כסא בית ישראל
 ארי כדנן אמר יש לא יפסוק לדוד
 גבר יתיב על כורסי מלכותא דבית
 ישראל ולכהנים הלויים לא יכרת איש
 מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
 ועשה זבח בלהימים ולכהנא ליזאי
 לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון
 ומקריב קרבן ועבד נכסת קדשין
 כל יומיא ויהי דבר יהוה אל
 ירמיהו לאמור יהוה פתגם נבואה
 מן קדם יי עם ירמיה למימר כה
 אמר יהוה אסתפרו את בריתי היום
 ואת בריתי הלילה ולכלתי היות יומם
 ולילה בעתם כדנן אמר יש כמא דלית

ג

ג
ה

ג
ב

ג
אקיס

אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
 זממא זעם ליליא ובריל דלא למחוי
 יומם זלילי בעדנא חזן גם בריתי תפר
 את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על
 כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי אף
 קימי לא יבטל דאקימית עם דוד עבדי
 מלמחוי ליה בר מליך על כורסוהי
 דית ליזאי כהנא דמשמשין קדמי
 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימח
 חולתים בן ארבה את דוד עבדי
 ואת הלויים משרתי אתי כמא דלית
 אפשר דית מנון חילי שממא וכל
 יתכל חלא דימא כין אסגי ית זרעא
 דדוד עבדי דית ליזאי דמשמשין קדמי
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר יהוה פתגם נבואה מן קש עם
 ירמיה למימר חלא ראת מה העם
 הזה דברו לאמר שתי המשפחות
 אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת
 עמי ינאצון מהיות עור גוי לפניהם
 חלא חזיתא מא עמא חדין ממלכין
 למימרת דתין זרעיתא דאתרעני יש
 בהון זרחי קינון דית עמי מר גזין
 מלמחוי עור עם משמיש קדמי

ל
חוק

ל
ג

ל
ג

ל
ג

ג
ב

אקיס
אקיס

תשכון גמול וסימב במים דלא יכרת לכן ישבון צייס מבלילן א ואת בריתי ב וסימב את בריתי היום ואת בריתי

כקבלהוץ כה אמר יהוה אלהי
 בדיתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
 לא שמתי כדנן אמר ש כמאדלית
 אפשר ויבטיל קימי דאקיימית עם
 יממא ועם לילה כין גזירת שמיא
 וארעא לא שויתינון דיעדון גס זרע
 יעקוב ודוד עבדי אמאס מקדחת
 מזרעו משלים אליזרע אברהם ישחק
 ויעקב כישלוב את שבותם ורחמתם
 אהזרעא דיעקב ודוד עבדי לא אהזיק
 מלקדא מבנהוץ עבדין שולטין ער
 זרעיה דאברהם ישחק ויעקב ארי
 אתיב יתגלותהוץ וארמים עליהוץ
 הדבר אשר היה אליהו
 מאת יהוה וגבול נאצר מלך בבל וכל
 חילו וכל מלכות ארץ ממשלתי ו
 וכל העמים נלחמים עליהו שלם ועל
 כל עריה לאמר פתגם נבואה דהוה
 עם ירמיה מן קדם ש וגבול נאצר
 מלך אבשל וכל משרותיה זכר
 מלכות ארע שולטין דיהוה וכל עממא
 מגויחין קרבא עליהו שלם ועל כל
 קרניה אלמימר כה אמר יהוה אלהי
 ישראל הלך ואמרת אל עקיהו מלך

6
 5
 מלך
 כנוי
 ליעקב
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ח
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
 הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
 בבל ושרפה באש כדנן אמר ש
 אהא וישרא איזילתימר לעדקה
 מלך שבטא דבית יהודה ותימר ליה
 כדנן אמר ש האנא מסר ית קרדא
 הדא ביד מלך אבשל ויזקדנה בנא
 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש
 ובידו תנתן ועינך את עיני מלך בבל
 תראינה ופיהו את פיה ידבר ובבל
 תבוא ואת לא תשתי זב מז יד יהא
 את אחד את אחד וביד יה תת מסר
 ועינך ית עיני מלך אבשל ויזקדנה
 ופומיה עם פומך ימליל ולבבל
 תתובל אר שמע דבר יהוה צדקהו
 מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא
 תמות בחרב ברם קביל פתגמא דש
 צדקה מלך שבטא דבית יהודה
 כדנן אמר ש עלך לא תתקטיר
 בחרבא בשלום תמות וכמשרפות
 אבותיך המלכים הראשנים אשר
 היו לפניך כן ישרפוך והוי ארון
 יספדוך כידבר אני דברתי נאם
 יהוה בשלמא תמות וזיקידות אביתך

ישחק ד כנוי ליעקב וסימב תטיף על בית ישראל במות גס זרע יעקוב ושבועתו לישחק דתלים וכולה כה ש"י

אמר יי אלהי ישראל אנא גזרית
קים עם אבהתכון כי ומה אפיקית
יתרון מארעא דמצרים מבית עבדו
למימרי מקץ שבע שנים תשלחו איש
את אחיו העבדי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי
מעמר ולא שמעו אבותיכם אלי
ולא הטו את אונם מסוף שבע שנים
תשלחו גבר ית אחוהי ברי ישראל
דנא דבין לך דפלחיןך שיתשנן ותפטורנה
בר חורין מעמר ולא קבילו אבהתכון
למימרי ולא ארכינו ית אדנאון ותשבו
אתם היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא שמי עליו
ותכתון אתון יומא דין זעבדותון ית
דבשר קדמי למקרי חירו גבר וחבריה
וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי
שמי עלוהי ותשבו ותחלו את שמי
ותשבו איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם חפשיים
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם
לעבדים ולשפחות ותכתון ואחילתון
ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה

ב
דכ
ימכר

כ
ס

ד
ס

בטע
בספ

לזעוה
ק

י
ס

ח
בלי
ויקח
יוחנ

וגבר ית אמתיה דפטרותון בני חורין
לנפש הון וכבשותון ית הון למדון
לכון לעבדין ולאמהן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
לקרא דרור איש לאחיו ואיש לדעהו
הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אלהונ
אלהדבר ואלהרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות הארץ ככין נדון
אמר יי אתון לא קבילתון למימרי
למקרי חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה
האנא מכלי לכון חירו אמר שמו חרנא
מן מותא ומן כפנא ואתיך יתכון לזוע
לכל מלכות ארעא ונתתי את האנשים
העבדים את ברתי אשר לא הקימו את
דברי הבדית אשר ברתו לפני העגל
אשר ברתו לשנים ויעבדו בין בתרין
ואתין ית גברא דעבדו על קומי דלא
קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי
עגלא דפסקו לתרין זעבדו בין פלגיה
שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים
והכהנים וכל עם הארץ העבדים בין
בתרי העגל דברבי יהודה ודברבי
ירושלם דברביא זכה נא זכר עמא
דארעא דעבדו בין פלגי עגלא ונתתי

וכל עם ז' וסימב' יהושע סלק לגלגלא וסרק מלכא וחמא חברה - הסרסים ב' חס בליש וסימב' ושרי ירושלם ויקח יוחנ

י
מג
י
כז
כז

ב
ח
ארכס
מג
ב
י
י
י
י
י

בְּרִאשֵׁי יָמָיו מֶלֶךְ שֶׁנִּטָּא בְּבֵית יְהוּדָה
 לְמִימְרֵי הַלֹּךְ אֶל בֵּית הַדְּרָכִים וּדְבַר
 אוֹתָם וְהִכְאוֹתָם בֵּית יְהוּדָה אֶל אַחַת
 הַלְשָׁכוֹת וְהִשְׁקִית אוֹתָם יַיִן אִיזִיל
 לֹאֵת בְּנֵי בֵּית רֹכֵב וְתַמְלִיל עַמּוּדָה
 וְתַעֲלִילוֹן לְבֵית מֶלֶךְ שֶׁאֵדָשׁ לְחֹדָא
 מִן לְשַׁכְתָּא וְתַשְׁקִי יִתְהוֹן חֲמֹרָא
 וְאַחַח אֶת־יֶאֱזֶנָּה בְּיָרְמְיָהוּ בֶן־חֲנַנִּי
 וְאֶת־אֲחִיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־בֵּית
 הַדְּרָכִים וְדְבַר־יְתִיבֵי יֶאֱזֶנָּה בְּרִימָה
 בְּרִימָה וְזֵית רַחוּמֵי זֵית כָּל־בָּנָיו
 וְזֵית כָּל־בָּנֵי בֵּית רֹכֵב וְאַכָּא אֶת־בֵּית
 יְהוּדָה אֶל לְשַׁכְתָּא בְּעַמּוּדָה בְּיָרְמְיָהוּ
 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָצֵר לְשַׁכְתָּא שְׁרִים
 אֲשֶׁר מִמַּעַל לְלְשַׁכְתָּא מַעֲשִׂיָּהוּ בְּכִן
 שְׁלֹם שֶׁמֶר חֲסָף וְאֶעֱלִית יִתְהוֹן לְבֵית
 מֶלֶךְ שֶׁאֵדָשׁ לְלְשַׁכְתָּא בְּעַמּוּדָה בְּיָרְמְיָהוּ
 גְּבִיָּא דְּשֶׁר לְבַסְטָר לְשַׁכְתָּא רֹכֵב בְּיָא
 דְּמִיָּעַל לְלְשַׁכְתָּא מַעֲשִׂיָּה בְּרִי שְׁלֹם
 אֲמַר כָּל־אֲנָן לְפָנֵי בְּעַמּוּדָה בְּיָרְמְיָהוּ
 גְּבַעִים מִלְּאִים יַיִן וּכְסוֹת וְאֲמַר אֱלֹהִים
 שְׁתַּיִּי וְיִהְיֶה בֵּית קֹדֶם בְּנֵי בֵּית רֹכֵב
 כְּלִידִין מֶלֶךְ חֲמֹרָא וְכִסִּין וְאֲמַר יִתְהוֹן
 שְׁתֵּי חֲמֹרָא וְיִאמְרוּ לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה

וְיִתְהוֹן

ב
העט
תעט

ב
ח
מל
וחד
ח
ושבו
ח

ל

אוֹתָם בְּיָד אִיבִיהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם
 וְהִיתָה גְּבִילָתָם לְמַאֲכָל לַעֲוֹן הַשָּׁמַיִם
 וְלִבְהֶמֶת הָאָרֶץ וְאֲמַר יִתְהוֹן בְּיָד
 בְּעַל־דְּבַר יְהוֹן וּבִיד דְּבַעַן לְמַקְטִלְהוֹן
 וְתִהְיֶה גְּבִילָתָהוּ מִשְׁגָּרָא לְמִכַּל לַעֲוֹנָא
 דְּשָׁמַיָא וְלִבְעִירָא דְּאֶרֶץ אֲחַת צִדְקִיָּהוּ
 מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת־שְׂרָיו אֶת־בְּיָד אִיבִיהֶם
 וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבִיד חֵיל מֶלֶךְ
 בְּבִלְהַעֲלִים מַעֲלִיכֶם זֵית צִדְקִיָּהוּ
 מֶלֶךְ שֶׁנִּטָּא בְּבֵית יְהוּדָה וְזֵית בְּכָנֹהִי
 אֲמַר בְּיָד בְּעַל־דְּבַר יְהוֹן וּבִיד דְּבַעַן
 לְמַקְטִלְהוֹן וּבִיד מִשְׁרֵית מֶלֶךְ אֲבַל
 דְּאֶסְתִּלְקָא מִנְּכוּן יְהוֹנִי מִצֹּה נֶאֱמַר
 יְהוּדָה וְהַשְׁבַּתִּים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
 וְנִלְחַמוּ עֲלֶיהָ וְלִכְדוּהָ וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ
 וְאֶת־עַרְיֵי יְהוּדָה אֶתֶּן שְׂמִמָּה מֵאִין
 יִשְׁכְּבוּ אֲנָא מִפְּקִיד אֲמַר שְׁוֹתֵנִי
 עַל־קֶרֶת אֲדָא וְיִגִּיחוּן קֶרֶב־אֶעֱלֶה
 וְיִכְבְּשׁוּנָה וְיִקְרֹדוּנָה בְּנוֹרָא וְזֵית קֶרֶב־אֶעֱלֶה
 בְּבֵית יְהוּדָה אֶתֶּן לְעַדוּן מִכָּלִי יִתְכַּבְּ
 הַדְּבַר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ
 מֵאֵת יְהוּדָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
 מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר פִּתְגָם נִבְּאָה דְּהוּדָה
 עִם־יְרֵמְיָה מִן קֹדֶם יִשְׁכְּבוּ מִי יְהוֹיָקִים

וְאֶת־אֲחִיו ה' וְקִימְכֵהוּ וְיִכְלֹכֵהוּ וְיִסְקֵהוּ אֶת־אֲבִיו וְיִשְׁכְּבוּ יִסְקֵהוּ אֶת־אֲבִיו וְיִשְׁכְּבוּ יִסְקֵהוּ אֶת־אֲבִיו וְיִשְׁכְּבוּ יִסְקֵהוּ אֶת־אֲבִיו

ב
בטע
בספ

למימריו
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מקרא
אליהוזה ואל כל יושבי ירושלם את
כל הרעה אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו ככין כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני
מיתי על אנשי יהודה ועל כל יחסי
ירושלם ית כל בשותא דגזרית עליהן
חלקי שלחית לחתהון ית כל עבדי
נביאי ולא קבילו ואתנביאו להון ולא
תבו ורבות הרבבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם ולבני
בית דיכב אמר ירמיה כדנן אמר יי
צבאות אלהי ישראל חלקי חלקי
לתפקידת יהונדב אבוכון ונטרתון
ית כל פקודיהו ועבדתון ככל דפקיד
יתכון לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לא יכלת איש ליונדב
בן דכב עמר לפני כל הימים ככין
כדנן אמר יי צבאות אלהי ישראל

יב
בטע
בספ
בלש

השכם ודבר ולא שמעתם אלי אתקומו
פתגמי יהונדב כר ריכב דפקיד ית
בנוהי כדילדלא למשתי חמרא ולא
אשתאו עד וזמא הדין ארי קבילו
ית תפקידת אבוכהון ואנא מלילת
עמכון מקדים וממליל ולא קבילתון
למימרי ואשלח אליכם את כל עבדי
הנביאים השכם ושלח לאמר שבות
איש מדרך הרעה והיטיב ומעלליכם
ואלתלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ושבו אליהאמה אשר נתתי לכם
ולאבתים ולא הטייתם את אזנכם ולא
שמעתם אלי ושלחית לחתכון ית כל
עבדי נביאי מקדים ומשלח למימר
תובו כען גבר מאורחיה בשותא ואתקומו
עובדי כון ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלח חון ותיבו על אדעא
דיהבית לכון ולא תהכון ולא תפעתון
ית אדנכון ולא קבילתון למימרי כו
הקימו בני יהונדב כדנב את מצות
אביהם אשר צום והעם הזה לא
שמעו אלי ואריאקימו בני יהונדב
כר ריכב ית תפקידת אבוכהון
דפקידתון ועמא הדין לא קבילו

ח
בספ
י
ב
בספ

אל יהודה וסימכ ויאמר לא מצאתיה ואלה הדברים הנני מביא ויהי ליתן פת אשר תשלחני אגידות יתבן לי ה-ה ליונדב
ג בליט וסימכ ויאמר לא נשתה יין ונשמע ונעש לא יכרת איש וכל שמול כון בנא ויאמר לו יהונדב ה-ה

סליק לו

לא יפסוק גבר ליונדב כר ריכב משמש
קדמי כל יומיא ויהי בשנה
הרבעית ליהניקים כן יאשיהו מלך
יהודה תיה הדבר הזה אליהו מנהו
מאת יהוה לאמר זהוה בשנתא זביעיתא
ליהניקים כר יאשיה מלך שבטא
בבית יהודה הזה פתגמא הדין עם
ירמיה מן קדם ש למימר קדח לך
מגלת ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה סב לך מגילת ספר לא ותלתוב
עלה ית כל פתגמא דמלך לית עמך
על ישראל ועל יהודה ועל כל עממא
מיומא דמלך לית עמך מיומי יאשיה
ועד יומא הדין אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם למען ישבו איש מדרבו
הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם מא
אם ישמעו בבית יהודה ית כל בשנתא
דאנא מחשיב למעבד להון בדיר
דיתובין גבר מאורחיה בשנתא זאשכון
להון ביהון ולחטאתיהון

בטע
בנו

ה
רפ

ויקרא ירמיהו את כל דבר סגוריה
ויכתב בדור מפי ירמיהו את כל דבר
יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר
וקרא ירמיה ית כל דבר בר ניה וכתב
כל דבר מפומא דירמיה ית כל פתגמא
דיש דמלך עמיה על מגלת ספרא
ויצוה ירמיהו את כל דבר לאמר אנ
עצור לא אוכל לבוא בבית יהוה ופון
ירמיה ית כל דבר למימר אנא כלי לית
אנא זכיל למי על לבית מקדשא דיש
ובאת אתה וקראת במגלה אשר נתת
מפי את דברי יהוה באזני העם בבית
בית יהוה ביום צום וגם באזני בית
יהודה הבאים מעריהם תקראם
וזתיתי את זתקרי במגלתא דכתבתא
מפומי ית פתגמא דיש קדם עמא
בית מקדשא דיש ביומא דצומא זאן
קדם כל בבית יהודה דאתן מקדויהון
תקדינון אולי תפל תחנתם לפע יהוה
וישבו איש מדרבו הרעה כי גדור
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה מא אסתק כל בעותהון קדם
ויתובין גבר מאורחיה בשנתא זאשכון
לוגמא זחמתא דגזר ש על עמא הדין

וישבו חרפי וחט וסימבר ויחנן המים תחנתם ישמעו ויזכרו ויכנעו ויתכסו לערב השני ה וכתב בטע בנו וסימא וסימא
במשגעהון דכהנא דמכהנך וקרית בגלותא תליתיתא פירוש והקיימת ושמעו לקולך הנהנים הכהן אשר ושלשת תרד אנה
וקראת מחת המלה ה

כל־פֶתַח־מֵצָאֵר־שֶׁ־מֵעַל־סִפְּרָאֵי־וַיֵּרֶד־בֵּית־
 הַמֶּלֶךְ־עַל־לִשְׁבֶּת־חֹסֶפֶר־וְהִנֵּה־שָׁם־כָּל־
 הַשָּׂרִים־יּוֹשְׁבִים־אֵלֶי־שִׁמְעֵה־חֹסֶפֶר־
 וְדָלִיהוּ־בֶן־שִׁמְעִיהוּ־וְאַלְנָתָן־בֶּן־עַכְבָּזִיר־
 וְגַמְרִיהוּ־בֶן־שִׁפְזָן־וְצִדְקִיָּהוּ־בֶן־חֲנַנִיָּהוּ־
 וְכָל־הַשָּׂרִים־וְנִחַת־לְבֵית־מֶלֶךְ־אֵלֶי־שִׁפְתֵי־
 סִפְּרָאֵי־וְהָאֵתָמָן־כָּל־כֹּדֶבֶת־אֵתָבִי־אִישׁ־שָׁמַע־
 סִפְּרָאֵי־וְדָלִיהוּ־כֹדֶבֶת־שִׁמְעִיהוּ־וְאַלְנָתָן־כֹּדֶבֶת־
 וְגַמְרִיהוּ־כֹדֶבֶת־שִׁפְזָן־וְצִדְקִיָּהוּ־כֹדֶבֶת־חֲנַנִיָּהוּ־וְכָל־
 כֹּדֶבֶת־אֵתָבִי־וַיִּגְדֹּל־הֵם־מִיֵּבִיהוּ־אֶת־כָּל־
 הַדְּבָרִים־אֲשֶׁר־שִׁמְעֵה־בִקְרָאֵי־כָדֹר־
 בְּסִפְּרָאֵי־בְּאִזְנֵי־הָעַם־וְחָזִי־לְהוֹזֵם־מִיֵּבִית־
 כָּל־פֶתַח־מֵצָאֵר־שֶׁ־שָׁמַע־כֹּדֶבֶת־כָּדֹר־
 בְּסִפְּרָאֵי־קֹדֶם־עַמָּאֵי־וַיִּשְׁלְחוּ־כָל־הַשָּׂרִים־
 אֶל־כְּדֹר־אֶת־יְהוֹדִי־בֶן־נָתַנְהוּ־בֶן־שְׁלֹמֹה־
 בֶּן־כּוֹשִׁי־לֵאמֹר־הַמַּגִּלָּה־אֲשֶׁר־קִרְאתָ־
 בַּה־בְּאִזְנֵי־הָעַם־קָחְנָה־כִּידָד־וְלֹךְ־וַיִּקַּח־
 כְּדֹר־בֶּן־נָרְיָהוּ־אֶת־הַמַּגִּלָּה־כִּידָד־וַיָּבֹא־
 אֵלֵיהֶם־וַיִּשְׁלְחוּ־כָל־כֹּדֶבֶת־אֵתָבִי־לֹדֶת־כְּדֹר־
 יְהוֹדִי־כֹדֶבֶת־נָתַנְהוּ־כֹדֶבֶת־שְׁלֹמֹה־כֹדֶבֶת־
 לְמִיָּמָר־מַגִּלָּתָא־דְּקָרִיתָא־כֹדֶבֶת־קֹדֶם־עַמָּאֵי־
 סָבְחָא־כִּידָד־אֵתָא־וְנָסִיב־כְּדֹר־כֹּדֶבֶת־
 נָרְיָהוּ־יֵת־מַגִּלָּתָא־כִּידָדִיָּה־וְאֵתָא־לֹדֶת־חֲזִין־
 וַיֹּאמְרוּ־אֵלָיו־שֶׁכֶּנָּא־וְקִרְאֵנָה־בְּאִזְנֵינוּ־

בספ
מוגה

20

10

ולך ה' וסימב' למה אמרת הנה רבקה לפניך נהג ולך ויאמר לגיחזי קחנה בידיך ולך ה' שמע ה' וסימב' מיכה מסכניא

۱۰
 ۱۱
 ۱۲

4
מיכה
מסכניא
צוח
זמרי

五

١

१५५५

ויקרא ברוך באזני המלך את כל הדברים
 תיכ פען וקריהא קדמנא וקרא ברוך
 קדמיהון ויהי כשמעם את כל
 הדברים פחדו איש ארעהו ואמרו
 אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל
 הדברים האלה והזה כמשמעו וית
 כל פתגמיא תהו גבר לחבריה ואמרו
 לברוך חזאה נחוי למלכא ית כל
 פתגמיא האליץ ואת ברוך שאר
 לאמר חגדנא לנו איך כתבת את כל
 הדברים האלה מפיו וית ברוך שאילו
 למימר חו פען לנא איכדין כתבת
 ית כל פתגמיא האליץ מפומיה ואמר
 להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל
 הדברים האלה ואני כתב על הספר
 בדין ואמר להון מפומיה קרי לי ית
 כל פתגמיא האליץ ואנא כתיב על
 ספרא בדין תא ויאמרו
 השרים אל ברוך לך הסתר אתה
 וירמיהו ואיש אידע איפה אתם
 ואמרו רבביא לברוך איזיל איסמר
 את וירמיה ואנש לא ירע איכא אתון
 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה
 הפקדו כל שכתב אלי שמע הספר

ג
מל
בלע

ב

ל

ט

ל
חס
ואנון
חס
בלע

ויגידו באזני המלך את כל הדברים
 ואתו לות מלכא לדרתא וית מגדתא
 פקדו כל שכתב אלי שמע ספרא וזואו
 קדם מלכא ית כל פתגמיא וישלח
 המלך את יהודי לקחת את המגלה
 ויקחה מלשכת אלי שמע הספר
 ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני
 כל השרים העמדים מעל המלך
 ושלח מלכא ית יהודי למסב ית
 מגילתא ונסבה מלשכת אלי שמע
 ספרא וקרה יהודי קדם מלכא וקדם
 כל רבביא וקיימין מעליו מלכא
 והמלך יושב בית החרב בחדש
 חתשיעי ואת האח לפעו מבשרת
 ומלכא יתב בית סתוא כידהא תשיעא
 וית נורא קדמוהי מדלקין ויהי פקדון
 יהודי שלש דלתות וארבעה יקרע
 בתער הספר ודשולך אלהא אשר
 אלהאח עד תם כל המגלה על האש
 אשר על האח והזה כד קרי יהודי
 תלת פעין וארבע בזע באזמיל ספרא
 ורמי לנורא דלגומרא עד דשלימת
 כל מגילתא על נורא דער גומרא ולא
 פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך

ל
חס

ב
חד
מל
וחד
חס
ב
הכרוב
קדמ
אל
ב
בית
ער

ודלתות ג וסימכר בקרא יהודי ודלתות לעזרה לא העמדת וכליחזקאל כותה במב נשברה ועשויה - על האח לא להאח

וכל עבדי השמעים את כל הדברים
 האלה ולא תהיו ולא כדעו ית לבושי חזק
 מלכא וכל עבדי רשמי עין ית כל
 פתגמיא האלין וגם אלנתן ודליו
 וגמריהו הפגעו במלך לבית שרף
 את המגלה ולא שמע אליהם ואף
 אלנתן ודליו וגמריהו בעו מן מלכא
 כדיל ולא לאו קדא ית מגילתא ולא
 קביל מנהון וי צוה המלך את ירחמאל
 בנה מלך ואת שריהו בן עזריאל
 ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
 ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתו
 יתוה ופקיד מלכא ירחמאל בן מלכא
 וית שריה בן עזריאל וית שלמיהו
 בן עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית
 ירמיה נביא ואגין עליהון שי

וי צוה
 המלך
 את ירחמאל
 בנה מלך
 ואת שריהו
 בן עזריאל
 ואת שלמיהו
 בן עבדאל
 לקחת את
 ברוך הספר
 ואת ירמיהו
 הנביא ויסתו
 יתוה ופקיד
 מלכא ירחמאל
 בן מלכא
 וית שריה
 בן עזריאל
 וית שלמיהו
 בן עבדאל
 למדבר ית
 ברוך ספרא
 וית ירמיה
 נביא ואגין
 עליהון שי

וי צוה
 המלך
 את ירחמאל
 בנה מלך
 ואת שריהו
 בן עזריאל
 ואת שלמיהו
 בן עבדאל
 לקחת את
 ברוך הספר
 ואת ירמיהו
 הנביא ויסתו
 יתוה ופקיד
 מלכא ירחמאל
 בן מלכא
 וית שריה
 בן עזריאל
 וית שלמיהו
 בן עבדאל
 למדבר ית
 ברוך ספרא
 וית ירמיה
 נביא ואגין
 עליהון שי

וי צוה
 המלך
 את ירחמאל
 בנה מלך
 ואת שריהו
 בן עזריאל
 ואת שלמיהו
 בן עבדאל
 לקחת את
 ברוך הספר
 ואת ירמיהו
 הנביא ויסתו
 יתוה ופקיד
 מלכא ירחמאל
 בן מלכא
 וית שריה
 בן עזריאל
 וית שלמיהו
 בן עבדאל
 למדבר ית
 ברוך ספרא
 וית ירמיה
 נביא ואגין
 עליהון שי

וי צוה
 המלך
 את ירחמאל
 בנה מלך
 ואת שריהו
 בן עזריאל
 ואת שלמיהו
 בן עבדאל
 לקחת את
 ברוך הספר
 ואת ירמיהו
 הנביא ויסתו
 יתוה ופקיד
 מלכא ירחמאל
 בן מלכא
 וית שריה
 בן עזריאל
 וית שלמיהו
 בן עבדאל
 למדבר ית
 ברוך ספרא
 וית ירמיה
 נביא ואגין
 עליהון שי

ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו
 אחרי שרף המלך את המגלה ואת
 הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
 לאמר ויהוה פתגם נבואה מן קיש עם
 ירמיה בחר דאוקיד מלכא ית מגילתא
 וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא
 דירמיה למימר שוב קח לך מגלה
 אחרת וכתב עליה את כל הדברים

ויהי דבר יהוה
 אלי ירמיהו
 אחרי שרף
 המלך את
 המגלה ואת
 הדברים
 אשר כתב
 ברוך מפי
 ירמיהו
 לאמר
 ויהוה
 פתגם
 נבואה
 מן קיש
 עם
 ירמיה
 בחר
 דאוקיד
 מלכא
 ית
 מגילתא
 וית
 פתגמיא
 דכתב
 ברוך
 מפומא
 דירמיה
 למימר
 שוב
 קח לך
 מגלה
 אחרת
 וכתב
 עליה
 את
 כל
 הדברים

כליליא ופקדתי עלין ועל זרעו ועל

עזריאל ג וסימכד ויצוה ואלה ראשי לפתליה - ב"א יב"ח וסימכד הכהן יזכר בוא יבוא מלך בבל ברנה ו על יהויקים

עבדיו את עונם והכאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל
הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו
ואסער עלוהי ועל פניהו ועל עבדוהי
ותחזקוהו ואיתי עליהו ועל יתבי
ירושלם ועל אנשי יהודה ותכל בשתא
דגזית עליהו ולא קבילו וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן
נריהו הספר וכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר שרתי ויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
דברים רבים בהמה וירמיה נס
מגלה אחרי יהודה לבדוך בן נריה
ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה
ית כל פתגמי ספרא דאוקיר יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה בנוא ועוד
אתוספו עליהו פתגמי סגיאין כותחין
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת פניהו ביהויקים אשר
המליך גבוכדראצר מלך בבל בארץ
יהודה ומלך מלכא צדקיהו כר אשה
חלם פניה בן יהויקים דאמר ליה
גבוכדנצר מלכא דבבל בארעא
דבית יהודה ולא שמע הוא ועבדיו

א

ב
ג
ד

ה
ו
ז

ח
ט

ועם הארץ אל דברי יהודה אשר דבר
בין ירמיהו הנביא ולא קביל הוא
ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמא
דין דמליל ביד ירמיה נביא וישלח
המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמון
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו ושלח מלכא
צדקיהו ית יהוכל בן שלמיה ויהי
צפניה בן מעשיה כהנא לות ירמיה
נביא למימר עליו פען עלנא קדם
אלהנא וירמיהו בא ויצא בתוך העם
ולא נתנו אתו בית הכלוא וירמיה
עליל ונפיק בגו עמא ולא יחבו יתיה
בבית אסוריו וחיל פרעה וצא ממצרים
וישמעו הכשרים הצרים על ירושלם
את שמעם ויעלו מעל ירושלם וישרית
פרעה נפקא ממצרים ושמעו כסדאי
דצירין על ירושלם ית שמעיהו
ואסתלקו מעל ירושלם
ויהי דבר יהודה אל ירמיהו הנביא לאמר
זהה פתגם גבוכא מן קדם ש
ירמיה נביא למימר דהאמר יהוה
אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך

א

ב
ג

ד
ה
ו
ז

ח
ט

נוסף ג' בליש ומל' וסימנ' על שנה ינו ועוד נוסף יש מפזר בתרג' קמ' - ה' אל' זוג' משנ' שנ' ג' ב' בטנ' ידע בג' ב' בית
האסירים מבית דמיר' בית הכליא חמ' טל קדמ' דמלכ' חמ' טל דירמ' ישיב ושמרון ישיב עמו הל' -

יהודה השלח אתכם אלי לדרשני
 הנהחיל פרעה היצא לכם לעזרה ש
 לארצו מצרים כדנן אמר ש אלהא
 דישראל כדנן תימרון למלך שבטא
 רבית יהודה שלח ותכון לקדמי
 למתבע אלפן מן קדמי האמשרית
 פרעה ונפקא לכון לסעיד תבא
 לארעהון למצרים ושבו הכשרים
 ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושוט
 באש ויתוכון כסדאי וגיחון קרב
 על קרתא הדא ויכבשוה ויוקדוה
 כנורא כה אמר יהוה אלהי ישראל
 נפשיכם לאמר הלה ילכו מעלינו
 הכשרים כילא ילכו כדנן אמר ש לא
 תטעון נפשיתכון למימר אסתלקא
 וסתלקון מננא כסדאי ארי לא יסתלקון
 כי אסדהכיתם כלחיל כשרים הנלחמים
 אתכם ונשארוכם אנשים מדקרים
 אישבאחלו יקומו ושרפו את העיר
 הזאת באש ארי אם תקטלון כר
 משרית כסדאי דמגיחין קרבא
 עמכון וישתארו כהון גדון מטעני
 גדר במשכניה יקומו ויוקדון ית
 קרתא הדא כנורא ויהיה בהעלות

ב
 חר
 חס
 וחר
 מל
 ל
 חס

חיל הכשרים מעל ידו שלם מפני חיל
 פרעה וזהו כד אסתלקא משרית
 כסדאי מעל ידו שלם מן קדם משרית
 פרעה ויצא ירמיהו מירושלם
 ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך
 העם ונפק ירמיה מירושלם למיזל
 לארע שבט בנימן לפלגא אחסנתא
 דאית ליה תמן בגו עמא ויהי דוא
 בשער בנימן ושם בעלפקדת ושמו
 יראיה כן שלמיה כחנניה ויתפש
 את ירמיהו הנביא לאמר אלה כשרים
 אתה נפל וזהו הוא בתרע שיצטנמן
 ותמן גברא ממנא ושמיה יראיה כר
 שלמיה כר חנניה ואחד ית ירמיה
 נביא למימר לכסדאי את משתמע
 ויאמר ירמיהו שקראינני נפל על
 הכשרים ולא שמע אליו ויתפש יראיה
 בירמיהו ויבאהו אלה שרים ואמר
 ירמיה שקרא את אמר לית אנא
 משתמע לכסדאי ולא קביל מניה
 ואחד יראיה בירמיה ואיתיה לות
 רברביא ויקצפו השרים עליהם
 והכו אתו ונתנו אתו בית האסור בית
 יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא

חס

ב
 מל
 בעז

ב
 ובעז
 ומל

ב
 מל
 חס
 חס
 חס

מדקרים ב וסימנ ונשארוכם אנשים מדקרים שהם יזכו מדקרים - יראיה ב מל ובעז וסימנ ושמו יראיה

ורגלו רב רביא על ירמיה ואלקיא
יתיה ויהיו יתיה בית אסירי בית יתיה
ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי
כי בא ירמיהו אל בית הכור ואל
החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים
ארי על ירמיה לבית אסירי ולגיומן
ויתב תמן ירמיה יומין סגיאין
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר
ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר
ירמיהו יש ויאמר ביד המלך בכל תען
ושרח מלכא צדקיהו ודבריה ושאליה
מלכא בביתיה בסתר ואמר האית
פתגמא מן קדם ש ואמר ירמיה אית
ואמר ביד מלכא דבכלת מסר ויאמר
ירמיהו אלהי המלך צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי
אל בית הכלא ואמר ירמיה למלכא
צדקיה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעמא
הדין ארי יהבתו יתיה לבית אסירי
ואני נביאיכם אשר נבאנו לכם לאמר
לא יבא מלך בכל עליכם ועל הארץ
הזאת ואין כל יוכון דשקרא דאתנבאו
לכון למימר לא ייתי מלכא דבכל

חנניה

ג
האיש
וילכו
נער
צדקיהו

יב
מל
בספ

ואיה
י
חס
בספ

עליכון ועל ארעא דא ועתה שמע
נא ארע המלך תפלגא תחנתו לפניך
ואל תשבני בית יהונתן הספר ואל
אמות שם וכען שמע כען רבני מלכא
תתקבל כען בעותי קדמך ולא תתבעני
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן
ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו
בחדר המטרה ונתן לו כפר לחם ליום
מחוי האפים עדתם כל הלחם מן
העיר וישב ירמיהו בחדר המטרה
ופקיד מלכא צדקיהו ופקדו ית ירמיה
בדרת בית אסירי ויהבי ליה פיתא
דלחמא ליומא משוק נחתומא עד
דשלים כל לחמא מן קרתא ויתב
ירמיה בדרת בית אסירי ואין ישמע
שפטיה כן מתן וגדליהו כן פשחור
ויכול כן שלמיהו ופשחור כן מלכיה
את הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר ושמע שפטיה
בר מתן וגדליה בר פשחור ויכול
שלמיה ופשחור בר מלכיה ופתגמא
דירמיה ממליל לעם כל עמא למימר
כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות
בחדר ברעב ובדבר ויהי צא אל הכשדים

ל
חס

ה
ג
דגש

לח

י
ג

ליום כ דגש וסימני נכנס ומר וזה נשיא בן וזאת כחלה ויננה ומתכלי הלילון שבעת ושבועת בן וכבש וזה יהיו
למזבח בן פושגן פושגן ס

והיה

וְהָיָה וְהִתְהַלְּלוּ נַפְשׁוֹ לְשַׁלֵּל וְחַי כְּדָנָן
 אָמַר יְיָ דִּיתִיב בְּקִרְתָּא הָדָא וְתַקְטִיל
 בְּחֻדְכָּא בְּכַפְנָא וּבְמִוְתָּא וְדִיפּוֹק וְיִשְׁתַּמַּע
 לְכַסְדָּאִי וְיִיחִי וְתִהְיֶה נַפְשִׁיהּ לְשִׁיחָא
 וְיִתְקַיֵּים כִּתְּאִמְרֵיהּ וְהָיָה
 תַּנְתָּן הָעִיר הַזֹּאת בִּידְחִיל מֶלֶךְ בָּבֶל
 וְלִכְדָּהּ כְּדָנָן אָמַר יְיָ אֶת־מַסָּרָא תַתְּמַסֵּר
 קִרְתָּא הָדָא בְּיַד מִשְׁרֵית מֶלֶךְ בָּבֶל
 וְיַכְשִׁינָהּ וְיִאֲמְרוּ הַשָּׂרִים אֱלֹהֵי מֶלֶךְ
 יוֹמָתָנָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי־עָלָן הוּא
 מִרְפָּא אֶת־יְדֵי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנֶּשֶׁ
 הַנְּשָׂאִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֶת־יְדֵי כָל־
 הָעָם לִדְבַר אֱלֹהִים כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי־
 הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ דָרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעַם
 הַזֶּה כִּי אִם לְרָעָה וְאֲמָרוּ רָעָה בָּיָא
 לְמֶלֶךְ אֶת־תַּקְטִיל כְּעַן יִתְּגַבֵּר אֲדִין
 אֲדִי עַל כִּי הוּא מִרְשִׁיל וְיִתְּדֵי גְבָרִי
 עֲבָדֵי קִרְבָּא דְּאַשְׁתְּאֲרוּ בְּקִרְתָּא הָדָא
 וְיִתְּדֵי כָל עַמָּא לְמַלְלָא עַמְדָּא וּזְקָא
 כַּפְתָּגְמִיא הָאֵלֶּיךָ אֲדִי גְבָרָא הָדִין
 לִיתְוָהּ תִּבְעֵי לְשַׁלְמָא לְעַמָּא הָדִין
 אֲדִי לְכִישָׂא וְיִאֲמַר הַמֶּלֶךְ צְדָקָהּ
 הִנֵּה הוּא בִידְכֶם כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכֵל
 אֶתְכֶם וְצָר וְאָמַר מֶלֶךְ צְדָקָהּ הָא

הוּא מִסִּיר בִּידְכֶן אֲדִי לִית מֶלֶךְ בָּא
 זְכִיל לְאַתְכָּא יִתְכֶן פְּתַגְמָא וְיִקְדָּחוּ
 אֶת־יִרְמְיָהוּ וְיִשְׁלְכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר
 מִלְכִּיהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצֵר הַמִּטְוָה
 וְיִשְׁלְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבְבוֹר
 אֵין מִים כִּי אִם טֵיט וְיִטְבַּע יִרְמְיָהוּ
 בְּטֵיט וְנָסִיבוּ יֶתֶר יִרְמְיָהוּ וְרָמּוּ יִתְיַח
 לְגֻזָּא דְּמִלְכִּיהוּ בֶר מֶלֶךְ בָּבֶל וְכִדְּתָת בֵּית
 אֲסִירָא אֲשֶׁר בְּיָדוֹ יֶתֶר יִרְמְיָהוּ בְּאֶטְוִיָּא
 וּבְגֻזָּא לִית מָא אֱלֹהִין טֵינָא וְטַבַּע
 יִרְמְיָהוּ בְּטֵינָא וְיִשְׁמַע עַבְד־מֶלֶךְ
 הַבּוֹשֵׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
 כִּינְתָּנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ
 יִשַּׁב בְּשַׁעַר בְּנִימָן וְשָׁמַע עַבְדָּא
 דְּמֶלֶךְ צְדָקָה גְּבָר רַב וְהוּא בְּבֵית
 מֶלֶךְ אֲדִי יִהְיוּ יֶתֶר יִרְמְיָהוּ לְגֻזָּא
 וּמֶלֶךְ יִתִּיב בְּתַרְעָה שִׁיבֵט בְּנִימָן
 וְיִצָּא עַבְד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִדְבַר
 אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר וְנִפְסָק עַבְדָּא דְּמֶלֶךְ
 מִבֵּית מֶלֶךְ וּמִלִּילָעַם מֶלֶךְ לְמִימְרֵי
 אֲדִי הַמֶּלֶךְ הִרְעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לִירְמְיָהוּ הַנָּבִיא
 אֶת־אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וְיִמָּת
 תַּחְתָּיו מִפְּנֵי הָרָעָה כִּי אֵין הַלֵּחָם

4
א
אורי
ב
ב
א

5

5
וישמעו
כל
ישיבי

וישלחו וסימכו עקרון פלשתיים וחב ירמיהו וכל אורי כוות בנ וישלחו האנשים את ידם ב בית המלך ג וסימ עבד
 מלך כי גדול זהו שלישית

עור בעיר ודבני מלכא אבאי שו
 גברא דאליז ית כל דעבדו לירמיה
 נבא ית דרמוהי לגובא ככר מית
 באתריה מן קדם כפנא ארי לית לחמא
 עור בקרתא ויצוה המלך את עבד
 מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
 שלשים אנשים וזה עליה את ירמיהו
 הנביא מן הכור בטרם ימות ופקיד
 מלכא ית עבדא דמלכא צדקיה למימר
 דבר עימך מלא תלתי גברי וזה סימ
 ית ירמיה נביא מן גובא ער לא ימות
 ויקח עבד מלך את האנשים בידו
 ויבא בית המלך אל תחת האוצר
 ויקח משם כלוי הסחכות וכלוי
 מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הכור
 בחבלים ודבר עבדא דמלכא ית
 גברא עמיה ועל לבית מלכא לתחות
 אוצרא ונסים מתמץ בלאי טפסץ
 ובלאי שחקן ושרבינון לות ירמיה
 לגובא באטוניה ויאמר עבד מלך
 הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי
 הסחכות והמלחים תחת אצלותיך
 מתחת לחבלים ויעש ירמיה כן ואמר
 עבדא דמלכא צדקיה לירמיה שו

ג

ית
ה

יא
ח
וכל
תה
בון
בנ
ה

את
כח
ולא
קרי
ואנון
ה

פעץ בלאי טפסץ ושחקן תחות מותן
 ידך מלדע לאטוניה ועבד ירמיה
 כין וימשכו את ירמיהו בחבלים
 ויעלו אתו מן הכור וישב ירמיהו
 בחצר המסרה ונגדו ית ירמיה באטוניה
 ואסיקו יתיה מן גובא ויתב ירמיה
 בדרת בית אסירא וישלח
 המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
 הנביא אליו אל מבוא השלוי אשר
 בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
 שואל אני אתך דבר אל תכחך ממני
 דבר ושלח מלכא צדקיה ודבר ית
 ירמיה נביא לוניה למעלה תליתא
 ובבית מקדשא דשי ואמר מלכא
 לירמיה שאיל אנא יתך פתגמא לא
 תכסא מני פתגם ויאמר ירמיהו אל
 צדקיהו כי אניג לך הלא המתת אותי
 וכי איעצך לא תשמע אלי ואמר
 ירמיה לצדקיה ארי אחי לך הלא
 מקטלתקטלינני וארי אמר כי נד
 לא תקביל מני וישבע המלך צדקיהו
 אל ירמיהו בסתר לאמר חיה זה את
 אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם
 אמיתך ואם אתנך ביד האנשים

ח בתי ולא קח וסימב נא את ידך חמש דנגב אם אם אם וכלופיהון דקל ולא כח וסימב בע איש פלח כן בנו צבאות
 לה אלה אלה a-a

פָּקִידְתִּי אֶתְכֶם וְהָתַעַלְלוּ בִּי וְאָמְרוּ
מַלְכָּא צְדִיקָה לִירְמְיָה אֲנִי צִיְקָמָן
יְהוּדָאִי דְּאַשְׁתַּמְעוּ לְכַסְדָּאִי דְּלִמָּא
יִמְסְרוּן יְתִי בִּידְהוֹן דִּיתְלַעְבוּן בִּי

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנוּ שְׁמַע
בְּאֶזְנוֹת יְהוָה לְאִשְׁרָאנִי דְבַר אֱלֹהִים
וַיִּסָּב לָךְ וְתַחֲי נַפְשְׁךָ וְאָמַר יִרְמְיָה
לֹא יִמְסְרוּן קְבִיר כֶּסֶן לְמִימְרֵי דִישׁ
לִפְאֲנָא מִמֶּלֶךְ לְעַמְּךָ וַיִּסָּב לָךְ
וְתַתְּקִי יָסֵם נַפְשְׁךָ וְאַסְמַחֲנָא אֶתְּהָלְצָת
זֶה הַדְּבָרָא שֶׁרְאֵנִי יְהוָה וְאַסְמַחֲנָא
אֶת לְמִיפְקֵי דִין פֶּתַח מֵאֵל דְּאַחֲזִינִי יְיָ
וְהִנֵּה כָּל הַנְּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ בְּבֵית
מֶלֶךְ יְהוּדָה מוֹצְאוֹת אֶל שְׂרֵי מֶלֶךְ
בְּכָל וְהִנֵּה אִמְרַת הַסִּיתוֹךְ וַיְכִילוּ לָךְ
אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹךְ הַטְּבָעוּ בְּכֶן רַגְלֶךָ
נִסְגְּרוּ אַחֲרֵי זֶה אֵל כָּל נִשְׂאֵי דְאַשְׁתְּחֵלָא
בְּבֵית מֶלֶךְ שׁוֹכְנֵי בְּבֵית יְהוּדָה
מִתְּפַקֵּן לֹזֹת רַבְרָבִי מֶלֶךְ אֲרַמְּכָל
וְאַנְיָ אִמְרִין אֲטַעֲיוֹךְ וַיְכִילוּ לָךְ
אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹךְ אֲשֶׁתְּקַעָא בְּכַחֲתָא
רַגְלֶךָ אֲסַתְחֵלָא לְאַחֲרָא וְאֶת כָּל נִשְׂאֵי
וְאֶת בְּנֵיךְ מוֹצְאִים אֶל הַכַּשְׂדִּים
וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדָם כִּי בִיךָ מֶלֶךְ

האלה אשר מבקשים את נפשך
 וקיים מלכא צדקיה לירמיה כסתא
 למימר קיים הוא יש ית דקיים לנא ית
 נפשתא אליז אם אקטלינך ואם
 אמסרינך כי דגברא אליז רבענ
 למקטלי ^א ויאמר ירמיהו
 אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
 צבאות אלהי ישראל אם יצאת צא
 אלשרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
 הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה
 וביתך ואמר ירמיה לצדקיה כדנך
 אמר ש אלהי צבאות אלהא דישרא
 אם מפק תיפוק לזת רברבי מלכא
 רבכל ואתקיים נפשך וקרתא הדא
 לא תתוקד כנורא ותיחי את ואנש
 ביתך ואם לא יצא אלשרי מלך בבל
 ונתנה העיר הזאת כי כבש שוים
 ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם
 ואם לא תיפוק לזת רברבי מלכא רבכל
 ואת מסר קרתא הדא בידי רבסדאי
 ויוקדנה כנורא ואת לא תשתייב
 מידהו ^א ויאמר המלך
 צדקיהו אלירמיהו אנ ראג את
 היהודים אשר נפלו אלה כשרים

וְחִיתָהּ בַּחֵד כֹּחַ וְחִיתָהּ וְסִמְנָהּ וְחִייתָ וְרֵבִיתָ כֹּחַ וְחִיתָה אֶתָּה וּבֵיתְךָ כֹּחַ וְסִמְנָהּ ג' וְסִמְנָהּ בַּעֲבָדָה לְנַעֲלִים

ומוציאים

2

ב"ה
ב"ה

ה
פס
וכי ין
בי בטע
בלא
ספרים

ה
חם
בליה

גל
חכ

פז
ב
חס
לשכניה
כול
חס

תשרף וחס וסימכ ואת אשר הפך דמלואים ואת מרכבותיהם ואת העיר הזאת יי והשבנו דבר והשבנו והוא השבנו
ואשובה פליג בית יהונתן ויזלכנו יי

רבמג וכל שארית שרי מלך בבל
 ואתו כל רבבי מלכא דבבל ואתיבו
 בתרעא מציעא אה נרגל שרא צר סמג
 נבו שרסכים רבסרים נרגל שרא צר
 רבמג וכל שאר רבבי מלכא דבבל
 ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
 וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו
 לילה מן העיר דרך גן המלך בשער
 בין החמיתים ויצא דרך הערבה והוא
 כד חזנו צדקיהו מלך שכטא רבית
 יהודה וכל גבדי עבדי קרצא וצדקיהו
 ונפלו בליליא מן קרתא באורח גנתא
 דמלכא בתרעא בין שוריא ונפך
 באורח מישרא ויחדפו חילכשדים
 אחריהם וישגו את צדקיהו בערבית
 ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר
 מלך בבל ובלתה בארץ חמת וידבר
 אתו משפטים ורפא משרית כסדאי
 בתליהו ואלביקו ית צדקיהו במישרי
 ירחו ודברו יתיה ואסקוהי לות נבוכדנאצר
 מלכא דבבל לרבלת בארעא דחמת
 ומליל עמיה פתגמי דיניק וישחטו
 מלך בבל את בני צדקיהו ברבליה
 לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך

ב
 יעקב

ה
 ח
 ב
 בל
 ויתפשו

חרי יהודה וסימכא בגלותו וישחט קדמא מרבס ואריבה - וישגו ה חס בליט וסימכא וישגס האשגבן מן ימהר זהשגבן

ירמיה

61

בבל אנכס מלכא דבבל ויתבני צדקיהו
 ברבליה לעינוהי וית כל רבבי יהודה
 נכס מלכא דבבל ואת עיני צדקיהו
 עור ויאסלהו בנחשתים לכא אתו נבליה
 וית עיני צדקיהו עור ואסדיה כשישון
 דנחש לאוכלא יתיה לבבל ואת בית
 המלך ואת בית העם שרפו הכשדים
 באש ואת חמיות ירושלם נתצו וית
 בית מלכא וית בית עמא אוקידו כסדאי
 כנורא וית שורי ירושלם תרעו ואת
 יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
 אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבוכדנאצר רבטבחים בבל וית
 שאר עמא דאשתארו בקרתא וית
 שמי עמא דאשתמעו ערלה וית שאר
 עמא דאשתארו אגלי נבוכדנאצר רב
 קטוליא לבבל ומקדעם הדלים אשר
 איזלהם מאומה השאיר נבוכדנאצר
 רבטבחים בארץ יהודה ויתק להם
 כרמים ויגבים ביזם ההוא ומן עמא
 חשיכיא רלית להוץ מדעס אשאר
 נבוכדנאצר רב קטוליא בארעא דבית
 יהודה ומנינוז למהוי מפלחי כחקלין
 ובכרמיז ביזמא ההוא ויצו נבוכדנאצר

ב
 בל
 דמיתא
 מהחל
 וכל
 לשו
 ארי
 כוב
 ג

ויתפשו
 ויתפשו
 ויתפשו

מלך בכל על ירמיהו ביד נבואה
רב טבחיס לאמר ופקיד נבואה נצח
מלך בכל על ירמיהו ביד נבואה
רב קטול לא למימר קחנו ועינך שים
עליו ואלתעש לו מאומה רע כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה עמו
דברתי ועינך שוי עלוהי ולא תעבד
ליה מדעם כי שאלהיך כמאד מלול
עמך כין עבד עמיה וישלח
נבואה רב טבחיס וגבשזבן רב
סרים ונגל שראצר רב מג וכל רבי
מלך בכל ושלח נבואה רב
קטול לא וגבשזבן רב סרים ונגל
שראצר רב מג וכל רב רב מלכא
רב כל וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו אותו לגדלוהו
בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל
הבית וישב בתוך העם ושלחו ונבאו
ית ירמיהו מדרת בית אסיריא ויהבו
יתיה לגדליה בר אחיקם בר שפן
לאפקותיה לביתא ויתב בגו עמא
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה
לאמר ועם ירמיהו הזה פתגמא

אם
כתב
ולא
קרי

ג
דונק
זעיר

ל
ל
ל
כז
כז

ל

ג
ח

דשי כד הזה כלי כדרת בית אסיריא
למימר הלוח ואמרת לעבד מלך
הכנשי לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לדעה ולא לטובה והיו
לפניך ביום ההוא איזילותימר לעבד
דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר ש
צבאות אלהי ישראל אלהאנא מיתו
ית פתגמי על קרתא דא לבי שאוה
לסבא ויהוץ קדמך ביום מאה הוא
והצליתיך ביום ההוא נאסיהוה ולא
תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם ואשיזבינך ביום מאה הוא
אמר ש ולא תתמסר ביד גברא ואנא
דחילמן קדמיהוץ כי מלטא מלט
ובחרב לא תפלו והיתה לך נפשך ושלח
כי בטחת בנאסיהוה ארי שיזבא
אשיזבינך ובחרב לא תתקטיר
ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתה ויתו
על מימרי אמר ש
אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבואה רב טבחיס מן
הדמה בקחתו אתו והוא אסור באקום
בתוך בלגלות ירושלם ויהודה ומגיש

מל

מבא
ק

ש

מ
בטע
בספ

ל
ז
ל
כז

ג דונק זעיר וס ימכ ארץ וגבשזבן ונגל מפריד - ס בקחתו ב וס ימכ - את דבקה בת בתואל בקחתו אתו והוא אסור

בכלה פתגם נבואה דהוה עסירמיה
 מן קדם יש בחר דשלה יתיה נבואה
 רב קטוליא מן רמתא כד רב יתיה
 זהו אסיר בעזקא בגו כללותי שלם
 ויהודה דאיתגליאו לכל ויקח רב
 טבחיס לירמיהו ויאמר אליו יהוה
 אלהיך דכל אתחרעה חזאת אל
 המקום הזה ודבר רב קטוליא
 לירמיה ואמר ליה ש אלהך גזרית
 בשתא הדא על ארתא הדין ויבא
 ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם
 ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם
 דבר הזה ואתא זעבד ש כמא דמלך
 ארי חבתון קדם ש ולא קביר לתון
 למימריה זהוה לכון פתגמא הדין
 ועתה הנה פתחתיך היס מקהאזקים
 אשר עליך אסטוב בעיניך לבוא
 אתי בכלבא ואשים את עיני עליך
 ואסדע בעיניך לבוא אתי בכל חדר
 ראה כל הארץ לפניך אסטוב ואל
 הישר בעיניך ללכת שמה לך ובען
 הא שריתך וזמא דין מן עזקא דעל
 דרך אם תקין בעיניך למיתי עמי לנב
 איתא ואשוי ית עיני עלך ואם ביש

בט

נא

הדבר

לא מפיק

א

בעיניך למיתי עמי לכל אתמנע
 חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדעש
 בעיניך למיזל לתמן איזיל ועדנו לא
 ישוב ושבח אלגד ליה בן אחיקם
 בן שפן אשר הפקיד מלך בכל בערי
 יהודה ושכ אתו בתוך העם או אל
 בלתי שר בעיניך ללכת לך ויתקלו
 רב טבחיס ארחה ומשאית ושלחו
 ואם לית את צבי למתב ותוב לות
 גדליה בר אחיקם כר שפן דמני
 מלכא דכל בקרויא רבית יהודה
 ותיב עמיה בגו עמא או לכל דעש
 בעיניך למיזל איזיל למני ליה רב
 קטוליא מתנן ומני זכך שרחה ויבא
 וירמיהו אלגד ליה בן אחיקם המצפה
 וישב אתו בתוך העם הנשאר בנאך
 זאתא וירמיה לות גדליה בר אחיקם
 למצפא ויתב עמיה בגו עמא
 דאשתא לו בארעא

ל

ה וגדליה

ל

וירמיהו אלגד ליה בן אחיקם המצפה
 וישב אתו בתוך העם הנשאר בנאך
 זאתא וירמיה לות גדליה בר אחיקם
 למצפא ויתב עמיה בגו עמא דאשתא לו בארעא

ויבא נא וסימב ויהיה מקין מנוח לאמו הגשה ל ויעש גס הוא ויחרד בערב דודאים דבתם האנשים הכסף בחיקו הבדים
 הארון מאפל עלותיהם אתמול בשורה שמעני קדשי ותשלם ויהי המלך הספר דנעמן שלישה לכרי מלך אשור את הכהנים וצרי חזקיהו
 וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא את אלפתח חצר צפונה מזרע אמר נח לביה ויבא את שותלו לגלותנו ויקרא יעבץ קדשי ותשלם אמיניהו

מלך בני עמון שלח אתי שמעאל
בנתניה להכתיד נפש ולא האמיץ
להם גדליהו בן אחיקם ואמרו ליה
המירע תירע ארי בעלים מלכא דבנ
עמון שלח ית שמעאל בר נתניה
למקטלך נפש ולא הימץ להוז גדליה
בר אחיקם ויחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא
ואכה אתי שמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל
יהודה הנקבצים אליה ואבדה שארית
יהודה ויחנן בר קרח אמר לגדליה
בסתרא במצפא למימראיזיל פענ
ואמחי ית שמעאל בר נתניה ואנש
לא ידע למה יקטליך נפש ויתברחון
כל רבית יהודה דאתלכישו לזרתך
דייבר שארא רבית יהודה וישמר גדליהו
בן אחיקם אליו חנן בן קרח אל תעש
את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
שמעאל ואמר גדליה בר אחיקם
ליוחנן בר קרח לא תעביד ית פתגמא
הדין ארי שקרא את ממלי לעליו שמעו
ויהי בחדש השביעי בא
שמעאל בנתניה בן אחיקם שמעאל

ו
ל

תעשה
א
עמון
לשמך
דבר
בישר

מא

ידע יט וקמעה במרד יעצב מאומה בטרם בטרם המדבר אפוא יככה בלבלים ידבר תבואה ויצבל בער ונצל חסד שומל בן

ח
כח
ד

ו
ל
א

ומשמרון שמנים איש מגלח זקן
 וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחלים
 ולבנה בידם להביא בית יהודה ואתו
 גברא משכס משילו ומשמרון תמן
 גברא כד מגלחין דקניהון ומבזעין
 לבושיהון ומתהממין וקדנא ולבנתא
 בידהון לאיתאח לבית מקדשא רשי
 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם
 מקדמ צפה הלך הלך ובכה ויהי כפגוש
 אתם ויאמר אליהם באו אלגדליהו
 בן אחיקם ונפק ישמעאל בר נתניה
 לקדמותהון מן מצפא אזיל מיזל
 ובכי וזהו כד ערע יתהון ואמר להון
 עולו לזת גדליה בר אחיקם ויהי כנזאם
 אלתוך העיר וישחטם ישמעאל בן
 נתניה אלתוך הבזר הוא והאנשים
 אשר אתו וזהו כמיעלהון לגו קרתא
 ונכסינון ישמעאל בר נתניה לגו גוצא
 הוא וגברא דעמיה ועשרה אנשים
 נמצאו בם ויאמרו אלי ישמעאל אל
 תמיתנו כי ישלנו מטמנים בשורה
 חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל
 ולא המיתם בתוך אחיהם ועסר
 גבריין אשתכחו בהון ואמרו לישמעאל

ב
 חס
 ויקם
 המלך

ב
 ודוד

ב
 חס
 מלך
 וחד
 חס

ב
 חס

לא תקטלינא ארי אית לנא מטמון
 בחקלא חטין וסעריין ומשיח ודבש
 ואתמנע ולא קטילינון בגו אחיהון
 והבזר אשר השליך שם ישמעאל
 את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד
 גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא
 מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
 ישמעאל בן נתניהו חללים וגוצא
 ורמא תמן ישמעאל ית כל פגרי גוצא
 דקטל ביד גדליהו הוא דעבד מלכא
 אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא ויש
 יתיה מלא ישמעאל בר נתניה קטילין
 וישב ישמעאל את כל שארית העם
 אשר במצפה אתבנות המלך ואת כל
 העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
 נבזראדן רב טבחים את גדליהו בן
 אחיקם וישכסם ישמעאל בן נתניה וילך
 לעבד אל בני עמון ושבא ישמעאל
 ית כל שארא דעמא דבמצפא ית
 בנת מלכא וית כל עמא דאשתאון
 במצפא דמני נבזראדן רב קטולא
 ית גדליה בר אחיקם ושבנון ישמעאל
 בר נתניה ואזל למעבד לזת בני עמון
 וישמעאל יהו חנק בן קרח וכל

ב
 חס

ח

ב
 ממנו

ב

בכה זבליש וסימנה ותפחה וישמעאל משה עולה ובוכה ויבד ליואב ויאמר חזאל ויצא ישמעאל וכהתפלל עזרא דדוד חס ושמעאל

וקריבו כלבני חילותא ויוחנן בר
קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא
מזעירא עד רבא ויאמרו אליהו
הנביא תפלגא תחנתנו לפניך ותפלג
בעדנו אליהו אלהיך בעד כל
השארית הזאת כינשאנו מעט
מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו
ואמרו לירמיה נביא תתקבל כעץ
בעותנא קדמך וצלי עדנא קדם
אלהיך לכל שארא הדין אריא שתאנא
זעיר מסגי כמא עיניך חזין יתנא
ויגר לנו יהוה אלהיך אתהדרך אשר
נלך בה ואתהדבר אשר נעשה ויחיו
לנא ישאך ית אורחא דנך בה וית
פתגמא דנעביד ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אליהו
אלהיכם כדבריכם והיה כלהדבר
אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם
לא אמנע מכסדבר ואמר להן ירמיהו
נביא שמעתי האנא מצלי קדם
אלהכון כפתגמיכון ויהי כל פתגמא
דיתיב שייתכון אחוי לכון לא אמנע
מנכון פתגם והמה אמרו אליהו
יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם

אמרו
ק

לא כלל הדבר אשר ישלח יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה ואינו אמרו
לירמיה יהי מימרא פשנא לסהדי
קשוט ומה ימין אם לא כלל פתגמא
דשלחך ישאך לזתנא כין נעביד אם
טוב ואסדע בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו נשמע למען
אשר יטב לנו כי נשמע בקול יהוה
אלהינו אם טוב ואם פיש למימרא פש
אלהנא לדאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נכביל בדיל דייטב לנא ארי נכביל
למימרא פש אלהנא
מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו וזהו מסוף עמרא יומין וזהו
פתגם נבואה מן קדם ש עם ירמיהו
ויקרא אליו יוחנן בן קרח ואל כלשרי
החילים אשר אתו ולכל העם למקמן
ועד גדול וקרא ליוחנן בר קרח ולכל
רבני חילותא דעמייה ולכל עמא
למזעירא ועד רבא ויאמר אליהם קד
אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם לפני ואמר
להן כדנן אמר ש אלהא דושדא
דשלחתון יתי לקדמוהי למנעי בעותנו

כדבריכם ג וסימבד גס עתה ותשלחם מתפלל להם שלחכם ד וסימבד ועתה לא אתם בידיכם אשר שלחכם אתם כי הוה

ג פ
בטע
וח
ותשימון

יא
רפ
מל
בספ

ניעור לא נחזי עבדי קרבא וקל
 שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן
 ותמן נתב ועתה לכן שמעו דבר
 יהוה שארית יהודה כדאמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אם אתם שום
 תשמוז פניכם לבא מצרים וצאתם
 לגור שם ובען בכין קבילו פתגמא
 דשי שארא דבית יהודה כדנן אמר שי
 צבאות אלהי ישראל אם אתון שווא
 תשוזן אפיון למיעל למצרים ותעלו
 לאתותבא תמן והיתה החרב אשר
 אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם
 בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
 ממנו שם יבק אחריכם מצרים ושם
 תמתו ותהי חרבא דאתון דחלין מיעה
 תמן תדביק יתכון בארעא דמצרים
 וכפנא דאתון יצפין מניה תמן ידביק
 בתיכון למצרים ותמן תמותון ויהיו
 כלה אנשים אשר שמו את פניהם לבא
 מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב
 ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם
 ויהיו כל גברא דשויאו ית אפיהון
 למיעל למצרים לאיתותבא תמן

קדמוהי אם שובת שבו בארץ הזאת
 ובניתי אתכם ולא אחרס ונטעתי אתכם
 ולא אתושי כי נחמתי אלהי עדה אשר
 עשיתי לכם אם מתב תיתכון בארעא
 דאזאבני יתכון ולא אפגר ואקיים
 יתכון ולא אטלטל אריתבית מן בשתא
 דעבדית לכון אלתיראו מפני מלך בכל
 אשר אתם יראים מפניו אלתיראו ממנו
 נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם
 ולהציל אתכם מידו לא תדחלון מן קדם
 מלכא דבבל דאתון דחלין מן קדמוהי
 לא תדחלון מניה אמר שי ארי בסערבון
 מימרי למפרק יתכון ולשיצא יתכון
 מן ידיה ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
 והשיב אתכם אל ארמיתכם ואתין לכון
 רחמי וירחים עליכון ויתב יתכון
 לארעכון ואם אמרים אתם לא נשב
 בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
 אלהיכם ואם אמרין אתון לא נידב
 בארעא דא כדיל לא לקבלא למימרא
 דשי אהכון ולאמר לא כי ארץ מצרים
 נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
 לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב
 למימר לא אלהיך לארעא דמצרים

ג
ה

ב

ח

פס

לא

לא

לא

לא

י

תשמוז ג וחד ותשימון וסמכא אם בסף תלוה לבא מצרים ולא שמדתם קנצי למליך דידמ תשמוז בל ושאר מלג

יתקטלון בחרבא כפנא ובמותא
 ולא יהי להון שאר ומשייזיבמן קדם
 בשתא דאנא מיתי עליהון
 כי לא אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל כאשר נתקדאפי וחמתי
 עלי שבי ירושלם כן תתך חמתי
 עליכם כבאכם מצרים והייתם לאלה
 ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
 עוד את המקום הזה ואני כדנן אמר
 כי צבאות אלהא דישאל כמא דהל
 דוגזי וחמתי עליהם כי ירושלם כי
 יחול דוגזי עליהם כמי עליהם למצרים
 ותהון למומי אלצדו וללוצטא ולחיסודין
 ולא תחזון עוד ית אתרא הדין דכר
 יהוה עליכם שארית יהודה אלתבאו
 מצרים יד עלתה עו כי דענתי בכם
 היום גזיית פתגמא דיש עליהם שאר
 דבית יהודה לא תיעלון למצרים
 מידע תידעון ארי אסיה דית ככון
 יומא דין כי התעיתם בנפשותיכם
 כי אתם שלחתם אתי אלהי אלהיכם
 לאמר התפלל בעדנו אלהי אלהינו
 וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן
 הגדלנו ועשינו וארי אתון אטעיתון

ה
 בטע
 בספ
 ג
 חס
 ג
 גשס

ג
 ייט
 פיס
 האיש
 ג
 כח
 כן
 דכי
 תוליד

ג
 מל

ה

בנפשותכון ארי אתון שלחתון ית
 לקדם שאלהכון למימר עלי עלנא
 קדם שאלהנא ובכל דיימר שאלהנא
 כי חוי לנא זנעביד ואגד לכם חיים
 ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
 אשר שלחני אליכם וחייתי לכון ונא
 דין ולא חבילתון למימר אשאלהכון
 ולכל שלחני לזתכון ועתה ידעתהו
 כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום
 אשר חפצתם לבוא לגור שם וכען
 מידע תידעון ארי בחרבא כפנא
 ובמותא תמותון באתרא דאתרעיתון
 למיעל לאתותבא תמך
 ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את
 כל דברי יהוה אלהיכם אשר שלחו
 יהוה אלהיכם אליהם את כל הדברים
 האלה וזהו כד שיצי ירמיה למלא
 עם כל עמא ית כל פתגמא דיש עליהון
 דשלחיה שאלהון לזתהון ית כל
 פתגמא האלין
 עזריה בן חושעיה ויוחנן בן קרח
 וכלה אנשים הזרים אמרים אליהם
 שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו
 לאמר לא תבאו מצרים לגור שם ואמר

ג
 חס

מג

ה

ה

ג

ל

בבאכם ג חס וסימב יין ושכר אל הארץ כן תתך חמתי - בנפשותיכם ב מל וסימב תשמחון כי התעתם דלמה ארם
 עשים נפשותיכם כח ושאר נפשותיכם כח -

עזריה בר הושיעיה ויוחנן בר קרח
 וכל גברא דשיעיא אמרין ליה רמיה
 שקרא את מתנבי לא שלחך שאלנא
 למימר לא תיעלוך למצרים לא תותנא
 תמן כי ברוך בקנניה מסית אתך
 בנו למען תת אתנו ביד השוטים
 להמית אתנו ולהגלות אתנו בכל
 ארץ ברוך ברנדיה מגרי יתך בנא
 כדיל לממסר יתנא בידי דכסדאי
 למקטל יתנא ולגלגל יתנא לכל
 ולא שמע יוחנן בקרח וכל שרי
 החילים וכל העם בקול יהודה לשבת
 בארץ יהודה ולא שמע יוחנן בר
 קרח וכל רבני חילתא וכל עמא
 למימר איש למיתב בארעא דבית
 יהודה ויקח יוחנן בקרח וכל שרי
 החילים את כל שארית יהודה אשר
 מבלה גוים אשר נדחו שם לגור
 בארץ יהודה ודבר יוחנן בר קרח
 וכל רבני חילתא את כל שאר דבית
 יהודה דתבו מכל עממא דאת כדו
 לתמן לא תותבא בארעא דבית יהודה
 את הגברים ואת הנשים ואת הסו
 ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר

הנח נכוזראך רב טבחים את גדליהו
 בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
 ואת ברוך בקנניהו יתגברא ויתנשא
 וית טפל לאות בנות מלכא וית כל
 נפשתא דשבק נכוזראך רב קטולא
 עם גדליה בר אחיקם בר שפן וית
 ירמיה נביא וית ברוך ברנדיה ויבאו
 ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהודה
 ויבאו עד תחפנחס ואתו לארעא
 דמצרים ארי לא קבילו למימר דש
 ואתו עד תחפנחס ויהי
 דבר יהודה אליהם ויתחפנחס לאמר
 זהוה פתגם נבואה מן קדם יש עם
 ירמיה בתחפנחס למימר יקח בידך
 אבנים גדלות וטמנתם במלכא במלכא
 אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס
 לעיני אנשים יהודים וסב בידך
 אבני רבדבן ותטמרינון בטפיל
 בנינא דבתרע בית פרעה בתחפנחס
 לעיני גברין יהודאין ואמרת אלהם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 הנני שלח ולקחתי את נכוזראך
 מלך בבל עבדי ושמתי בסאו ממעל
 לאבנים האלה אשר טמנתי ונטח את

ל
ל
ל

ח
ח

קח יב ריש פיסן וסימב ברכה את אהרן וחב את הלויס וחב קח מלות את המטה את האזנר מבלת ספר קח בידך אבנים מפר

5

יחזיק
הי

٩

۱۱

כל
הי
חם
ו

יעקב
 ארץ מצרים
 ה' יצחק
 ארץ מצרים
 ה' יצחק

ב
ח
ח
ו
מ
ה
מ

ז"א
ב"ט
ב"ס

ה
וינ
פיה

٢٠

ויעשה חסד בן הנגעי יעשה הרעה כבגד מורה י"מ מפני ה' ריש' פסוק וסימנ' ש' ביה הכשרים רעתם קטרתם מפני זעמך וקצפך ה"ה פ

עבדי נביא מקדים ומשולח למימר
לא כעין תעבדון ית עיסקתו עבדתא
הדא רחיקית ולא שמעו ולא הפכו
את אונם לשון מרעתם לבלתי קטור
לאהלים אחרים ולא קבילו ולא ארכו
ית ארנהון למתכמכ שעתהון כדיל
דלא לאסקא בוסמין לטעות עממיא
ותתק חמתו ואפי ותבער בערי יהודה
ובחוצות ירושלים ותהיינה לחרבה
לשממה כיום הזה ואל רוגזי זחמתי
ודליק בקרוא דבית יהודה ובשוקי
ירושלים זהואה לחרבא לצדו כיומא
הדין ועתה כהאמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אלנפשתכם
לחכרית לכם אישזאשה עוללו וינק
מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית
וכעין כדנ אמר שאלהי צבאות זהא
דישרא למה אתון גרמין בשתאפנתא
עלנפשתכון לשיצאה לבון גבר זאתא
עולים וניקמגו בית יהודה כדילדלא
למשכר לבון שארא להפעלע נמעשי
ידיכם לקטור לאהלים אחרים בארץ
מצרים אשראתם באים לגור שם

למען חכרית לכם ולמען חיותכם
לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ לאנזא
קדמי בעובדי ידיכון לאסקא בוסמין
לטעות עממיא בארעא דמצרים ואתון
אתן לאתותכא תמן כדיל לשיצאה
לבון וכדיל למהו יכון ללוא ולחטורין
בכל עממי ארעא השכחתם אתדעות
אבותיכם ואתדעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעותכם ואת רעות
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות
ירושלים ואת נשיתון ית בישות אבהתכון
וית בישות מלכי דבית יהודה וית
בישות נשוי וית בישותכון וית בישות
נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה
ובשוקי ירושלים לארכאו עד היום
הזה ולא יראו ולא חלכו בתורתו ובחוקתו
אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם
לאפסקו עד יומא הדין ולא דחילו
ולא חלכו באוריתי ובקימי דיהבית
קדמיכון וקדם אבהתכון
לכן כהאמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שם פני בכם לרעה
ולחכרית את כל יהודה כלין כדנ
אמר ש צבאות אלהי ישראל הנני

י
ח
ב

י
ב

ג
ב
ב
ג
ג
א
מ

י
ח
ד

ג
ב
י
ב

רעותיכם ו חס בליע וסימנ ו שבע הפרות לא תהיה אחרי דביס את רעותיכם ואת רעות נשיכם - עד היום הזה ו בספ וסימנ
למן היום שמת הוקס לא דכאר וכל שאר קרי כול בלג ועד היום הזה בכל המעשים יסבתי דשג יען אשר -

ו כח טמנ
ו כח טמנ
ו כח טמנ

משויאפי ככון לבישא ולשיצאח
ת כל בית יהודה ולקחת את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו כל בארץ
מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן
ועד גדול בחרב וברעב ימתו ויהיו
לאלה לשמה ולקללה ולחרפה ואדבר
את שארא בית יהודה שויאו אפיהון
למיעל לאדעא דמצרים לאתותבא
תמן ויסופון פלהון בארעא דמצרים
יתרמון בחרבא ככפנא יסופון מזעירא
ועד רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויהיו
למומי לצדו וללוטא ולחיסודין ופקדות
על הישבים בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם בחרב ברעב
וברב דאסער על דיתבין בארעא
דמצרים כמא דאסערית על ידו שלם
בחרבא ככפנא ובמותא ולא יהיה
פליט ושריד לשארית יהודה הבאים
לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר המה מנשאים את נפשם
לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם
פליטים ולא יהי שארא ומשיזיב
לשארא בית יהודה דאתק לאתותבא

ה
ל

ח
מל
ובני
ישראל

ב
כיום
מועד

תמן בארעא דמצרים ולמתב לארעא
בבית יהודה דאינון מטעין תנפשהון
למתב למיתב תמן ארי לא יתובון אהין
משיזביין ויענו את ידמהון
כל האנשים הידעים כי מקטרוות
נשיהם לאלהים אחרים וכל האנשים
העמדות קהל גדול וכל העם הישבים
בארץ מצרים בפתרוס לאמר ואנחנו
יתירמיה כל לבבא דידעין ארי מסקן
בוסמין נשיהון לטעות עממא וכל
נשיא דקיימן קהל רב וכל עמא דיתבין
בארעא דמצרים בפתרוס למימר
הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה
איננו שומעים אליך פתגמא דמלכות
עמנא בשמא דיש דית אענא עבן
לחבלא מינד כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת
השמים והסיד לה נסכים באשר עשנו
אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי
יהודה ובחצות ירושלם ונשב על לחם
וגהיה טובים ורעה לא ראינו ארי
מעבד נעבדי ית כל פתגמא דנפק
מפומנא לאסקא בוסמין לכוכלת
שמא ולנסכא לה נסכין כמא דעבדנו

ג
ח
על
הלם

ב
בטע
בספ

י
י

ח
ה
ביש
וג
טבין

היושבים ב מל וס מכב ובני ישראל היושבים ופקדתי על הישבים פליט ושריד ב וס מכב ולא יהיה תקרא כיום מועד

אנחנו ואנחנו מלכנו וזכרנו
 בקרוב ארצות יהודה ובשוקי ירושלים
 זהו ינא סבעין לחמא זהו ינא שלן
 שליוא וכשתא לא חזינא ומזאז
 חרלנו לקטר למלכת השמים ולהסך
 לה נסכים חסרנו כל ובהרב וברעב
 תמנו ומן עידן דאתמנענא לאסקא
 בוסמין לבוכבת שמא ולנסכא לה
 נסכין חסרנא כולא ובהרבא ובהנא
 ספנא ופיאנחנו מקטרים למלכת
 השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי
 אנשינו עשינו לה פונים לה עצבה
 והסך לה נסכים וארי אנחנו מסקן
 בוסמין לבוכבת שמא ולנסכא לה
 נסכין הכר מגברנא עברנא לה כדוטרין
 לטעוזה ומנסכין לה נסכין

ויאמר ירמיהו אל כל העם
 על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
 הענים אתו דבר לאמר ואמר ירמיהו
 לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל עמא
 דמתיבין יתיה פתגמא למימר הלא
 את הקטרא אשר קטרתם בערי יהודה
 ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם
 מלככם ושריכם ועם הארץ אתם

חם

ש

כל ירמיה כן חם ו

קרית חצות וחצות תשים לך בדמשק ומל ירמיה כון במצא

זכר יהוה ותעלה על לבו הלא ית
 במנא דאסיקתון בקרוב ארצות
 יהודה ובשוקי ירושלים אתון ואנחנו
 מלכינו וזכרנו וזכרנו דעמא דארעא
 יתהון דבר ש וגלי קדמוהי ואלא וכל
 יהוה עור לשאת מפני רע מעלליכם
 מפני חתועבת אשר עשיתם ותהי
 ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
 מאין יושב כהיום הזה הוצת רעוא
 קדם ש עוד דלא למשבקמן קדם
 בישות עובדיכון מן קדם תועבתא
 דעבדתון זהות ארעכון לחרבא ולצו
 וללוטא מבלי יתיב כיומא הדין מפני
 אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה
 ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו
 ובחקתיו ובעדותיו לא חללתם עלמ
 קראת אתכם חרעה הזאת כיום הזה
 מן קדם דאסיקתון בוסמין ודחבתון
 קדם ש ולא קבילתון למימר לא רש
 ובאורייתיה ובקימוהי ובסדרותיה
 לא חליכתון על פין ערעתיתכון כשתא
 הלא כיומא הדין ויאמר
 ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
 שמעו דבר יהוה כלי יהודה אשר

כל וכל אולי כול ש

כל וכל עזר כול

כל וכל חם

שוטטון חצות כות אל תבשרו חוצותיה חלל חגרו שק ותב ושג

בארץ מצרים ואמר ירמיה לכל
עמא ולכל אנשיא קבילו פתגמא
דשי כלבית יהודה דבארעא דמצר
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם אנשיכם ותדברנה בפיכם
וכי ריכם מלאתם לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר נדרנו לקטור ולמלכת
השמים ולהסך לה נסכים דהקיים
תקימה את נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם כדנן אמר ישי צבאות
אלהא דישוראל למימר אתון אנשיכון
וגזרתון בפומכון וברעו תכון קיימתון
למימר מעבד נעביד ית נדר דא
דנדרנא לאסקא בוסמין לכוכבת
שמא ולנסכא לה נסכין אקמא
תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון
ית נדריכון לכן שמעו
דבר יהוה כליהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אסייה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר חיי ארני
יהוה בכל ארץ מצרים בכלין קבילו
פתגמא דשי כלבית יהודה דיתכין
בארעא דמצרים האנא קיימית

ג
ממע
מילג

ל
רפ
ומל

ר
פ
ל
ומל

בשמי רצא אמר ש אס יהי עוד שמי
מתקרי בפוס כל אנשי יהודה אמר
ישי קיים הוא ש אהים בכל ארעא
דמצרים הנני שקר עליהם לדעה
ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב וברע ער כלות
האנא מסער עליהון לבישא ולא
לנבא ויסופון כל אנשי יהודה דבארעא
דמצרים בחרבא ובפנא עד דישתצון
ופליטי חרב ישבון מזארא דמצרים
ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל
שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
לגור שם דברמי יקום בזמני ומהם
ומשיצבי חרבא יתובון מזארא
דמצרים לארעא דבית יהודה עד
דמנעו וידעון כל שארא דבית יהודה
דאתין לארעא דמצרים לאיתותבא
תמן פתגם דמן יתקיים אס דילי ואס
דילהון וזאת לכם האות נאם יהוה
כיפקדאני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומו דברי
עליכם לרעה ודא לכן אתא אמר
ישי ארי מסער אנא עליכון באתרא
הדין בדיל דתידעון ארי אתקיימא

ותדברנה ג' וסימב' ובעת מותה לפי המלך בפיכם ובדיככם וזהו הסך ג' וסימב' ומן אז ושלוח פילג אתם אנשיכם פ

יתק ימון פתגמי עליכון לבישא
 כה אמר יהוה הנני נתן את
 פרעה חפר עמל מצרים בניו
 ובין מבקשי נפשו כאשר נתתי את
 צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנאצר
 מלך בבל איבדו ומבקש נפשו ופרע
 אמר ש האנא מסרית פרעה תבירא
 מלכא מצרים ביד פעלי רבבוהי
 וביד רבבין למקטליה כמא דמסרית
 ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
 ביד נבוכדנאצר מלכא דבבל בעיר
 רבביה ודבעא למקטליה

הדבר אשר דבר ירמיה הנביא
 אל ברוך בנריה בכתבו את הדברים
 האלה על ספר מפי ירמיה בשנה
 הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
 יהודה לאמר פתגם נבואה דהוה עם
 ירמיה נביא על ברוך בנריה כד
 כתב ית פתגמא האלין על ספרא
 מפומא דירמיה בשתא רביעיתא
 ליהויקים כד אשיה מלך שבטא
 דבית יהודה למימר כה אמר יהוה
 אלהי ישראל עליך ברוך כדנאמר
 יש אלהא דישראל עלך ברוך אמרת

מה

סימ

אוינא לי כי יסק יהוה יגוז על מכאבי
 יבעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי
 אמרת וי פען לי ארי אוסיף ידון
 על חכמי לאיתי בתינחתי וגבואה לא
 אשכחית כהתאמר אלי כה אמר
 יהוה הנני אשר בנית לי אנך הרס ואת
 אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ
 היא כדיון תימר ליה כדנאמר ש הא
 דבנית אנא רפגד וית דקיימית אנא
 רטל טיול וית כל ארעא דישראל דילי
 היא ואתה תבקש לך גדלות אלתבקש
 ליהנני מבארעה על כל בשר נאם
 יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל
 המקמות אשר תלך שם ודאת בעי
 לך רצבין לא תבעי ארי האנא מיתי
 בשתא על כל בסרא אמר יש ואתנן
 לך ית נפשך לשיזבא על כל אתר נא
 דתהך לתמן אשר תיה
 דבר יהוה אלי ירמיה הנביא על הגוים
 דהוה פתגם נבואה מן קדם ש עם
 ירמיה על עממא לי למצרים על חור
 פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
 נהר פרס בברכמשא אשר הכה נבוכדנאצר
 מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים

ג
ח

ה
בטע
רש
פס
בספ

ה
בטע
בספ

מה

ח

סימ

סימ והקריב המקריב וגביי וכתבי רביעית כות שאר דאורי רביעית כות ויין לנכר רביעית תדימו מל ובענין הרביעית כולה
 בכרמגש דירמיה מל ושד הרביעית כות -

חם

צפונא עלהרא פרת עלי גלעד וקחי
 צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבתי
 רפאות תעלה אין לך סקי לגלעד
 וסבי שיעת מלכות פנשתא ומצרים
 לא להנאה אסגית סממנין אסו לא
 סליקת לך שמעו גוים קלונך וצוחתך
 מלאה הארץ כי תבור בגבור בשלחך וידיו
 נפלו שניהם שמעו עממא קלניך
 וצוחתך את מלאת ארעא ארלי גיבך
 בגיבך את קילו כחא את קטלו תדויהו
 הדבר אשר דבר יהוה אל
 ירמיהו הנביא לבוא נבוכדנצר מלך
 בבל להכות את ארץ מצרים פתגם
 נבואה ממלילש עם ירמיה נביא
 למיתי נבוכדנצר מלך בבל למחוי
 ית ארעא ומצרים הגידו במצרים
 והשמייעו במגדול והשמייעו בנגם
 ובתחפנחם אמרו התיצב והפך לך
 כי אכלה חרב סביבך חווי במצרים
 ובסדו במגדול ובסדו במפס ובתחפנחם
 אמרו אז דרזא ותקן לך ארי קטילת
 חרבא סחרנך מדוע נסחף אבירך
 לא עמד כי יהוה הדפו מדין את ברו
 גיבך לא יכילו למקס ארי שתכדיון

חם

חם

חם

חם

שמעו בריש פיס וסימכיל עמם קלונך נחמה חד בת וחד בנבי וחד בבכ וסימכיל ולאשה שכריה זפ שרפ

א א א א א
 א א א א א

א א א א א
 א א א א א

71

במידא בכל עממא דאגליתך לתמן
ועימך לא אעביד גמירא זאתי עלך
וסוריק לא לפותך ברם בדין חסוך
דשיצאה לא אשיצניך

מז

אשר תהיה דברי יהוה אלי דמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יכה פרעה את
עזה דהוה פתגם נבואה מן קדם ש
עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא
ייתי פרעה וימחי את עזה וכה אמר יהוה
הנהמים עלים מצפון והיו לגחל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
וישכיבה וזעקו האדם והילל כל
ישיב הארץ בדגן אמר שיהא עממא
אתן מצפונא ויהיו כנחל מגבר ויבזון
ארעא ומלאה קרוא ודיתכין בהון
ויצוחון בני אנשא וייללון כל יתבי
ארעא מקור שעטת פרסות אבריו
מרעש ורעבו חמוץ גלגליו לאהפנו
אבות אלבעים מרפיון ידים מקור
מפסועית פרסת גיברוהי מזיע לזנביו
אתרגושת גלגלוהי לא מתפנק אבהון
על בנין מאתר שלות ידין עלה יום
הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית
לצר ולצידון כל שריף עזר כישוד

וישאל
דשמו

ג
מז
חם

ג
מז
חם

לחמא

ג
מז
חם

יהוה את פלשתים שארית אי כפתור
עלין מאדאתי למיכז ית כל ארע
פלשתאי דשיצאה לצר ולצידון כל
שאר סעיד ארבי אביז שית פלשתאי
שאר נגזות קפוטקא באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם
עדמתי תתגורדי מטת פור ענורא
ליתבי עזה איתכדו אשקלונאי שאר
תוקפהון עד אימתי תתהממיז והיו
חרב ליהוה עדאנה לא תשקטי האספי
אלת עלך הרגע ודמי חרבא דשליחא
מן קדם ש עד אימתי לא תנור וריק
אתכנישי ללדניך לבית זמנא תנוחין
אך תשקטי ויהוה צוה לה לאשקלון
ואלחוף הים שם יעדה איכדין תנוחין
וישפקיד עלה על אשקלון ועל ספר
ימא לתמן מזמנא למואב
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הוי אלנכו כי שרדה הכשה נלכדה
קריתים הכשה המשגב וחתה למואב
כדגן אמר ש צבאות אלהי ישראל
וי על נכו ארי את כזזת כהיתת את כשת
קריתים כהיתו מבית לח צנהון ואתכלו
אין עור תהלת מואב כחשכו חשכו

ג
מז

ג
חם

ג

מז

ג
מז
חם

יעדה גזימב אשר לו יעדה והפדה אל אשקלון ואל חוף הים שמענו מטה - תשקטי וחס לא תשקטי

עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם
ממזל תדמי אחריו תלך חרב לית
עוד תושבחתא למואכ כחשכו
חשיכו עליה בישא אמריז איתו
ונשי ציניה מלמהוי עם ארם מדין
תתברין כתרך יהלון קטולי חרבא
קול צעקה מחרנים שר ושבר גדול
ארם צוחתא מחרונים ביצא ותברא
רבא נשברה מואכ השמיעו זעקה
צעוריה איתברת מלכות מואכ כסלו
צוחתא שלטוניהו כי מעלה הלחית
בככי ועלה בכי כי במורד חורנים
צרי צעקת שבר שמעו ארי מסוקית
לוחית כדכבן וסקון ככן ארי במחותית
חורונים מעיקי צוחת תכירי קרב
יכסרון נסו מלטו נפשכם ותהיינה
פערוער במדבר עדוקן שויזיבו
נפשכון זהו כמגרל עדוער דשורי
בלחודוהי כמדברא כי יעץ בטחך
במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמיש בגולה כהנו ושריו
יחד ארי חלק דאתר חיצת באוצרך
ובית גנך ארם את תתחדין ויפוק
כמוש בגלותא פלחודוהי זרברבוהי

ח
ה
ב
ל
ג

כמוש
ח
יחור
ג

כחדא ונכא שדר אלכל עיר ועיר
לא תמלט ואכד העמק ונשמד המישר
אשר אמר יהוה וייתן כזוזין על כל
קריוהו וקריוהו יאמנהו לא תשתית
וייבדון דיתכין בעומקא דישתיתין
דשרין כמישרא דאמר שי תנו ציץ
למואכ כי נצאתא ועליה לשמה
תהיינה מאין יושב בהן אעדו כתר
מן מואכ ארי מגלא תגלי וקריוהו
לצדו יהוץ מכלי יתיב כהון אדור
עשה מלאכת יהוה דמיה ואדור מע
חרבו מדם ליט דיעבדי עליה עבדא
מן קדם ש כנכל וליט דימנע חרבו
מקטול שאנן מואכ מנעוריו ושקט
הוא אל שמריו ורא חורק מכלי אל
כלי ובגולה לא חלק על כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר שלן מואכ אי מ
מזעורהו ודשקטין אנון על נכסיהו
ולא איתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
לא חליבו על כן אוריכו שריו
נכסיהו כחמדא דנטייר על שמריה
וריהיה לא פג לכן תהיימם
באים נאסיהוה ושלחתילו צעים
וצעחו וכליו יריקו ונכליהם ינפצו

אקדא
ג

כול
חם

ח
ב
ח
ח
ח

ח
ב
ח
ח
ח

מעלה חבלית וסימכ ונסב בית חרון למעלה ארמים הלחית נחב מעלה הלויס מעלה מנחה וכליה דגבי גרה

כפיז האיומיא אתן אמר שואשוח
 עליהן בזוזיז ויבזוננו וכל נכסיהן
 ידוקנו וטוב ארעהן יגמרון ופש
 מואב מכמוש פאשר בשו בית
 ישראל מבית אל מכטחם ויבחתון
 מואב אי פלחין לכמוש כמא
 דבהיתו בית ישראל מבית אל ויחצונו
 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל
 למלחמה איכדין תימרון גיברין
 אנחנו וגברין דהילא למעבד קרבא
 שר מואב ועריה עלה ומכחר
 בחורין ירדו לטבח נאסד מלך יהודה
 עבאות שמו אתבזיו מואב אי
 זקרו יהון חרובא ושפר עולימיהון
 יתמסרון לקטלא אמר מלכא שי
 עבאות שמו יקרוב אי מואב לבוא
 ורעתו מהרה מאי קריב תדרהון
 דמואב אי למית ובישתהון מוחא
 לחדא נדול כל סביבין וכל יודעי
 שמו אמרו איכה נשבר מטה עז
 מקלת פארה דון עלוהי כלסחדוהי
 זכל ידעי שמיא אמרו איכדין איתבר
 מלך מבאיש שלטון מעיק רדי
 מכבודו שבי בצמא ישבת כת דיבון

ג
 חס
 ב

ועל

א
 חס
 נ

דמיה
 י

כישורד מואב עלה בך שחת מכעדי
 חותי מיקרא אתי כי בצד יותא מלכות
 פנשת ארדיבון ארדיבון אתו על
 מואב סליקו עלך חבילו כדכך יאל
 דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
 שאלינס ונמלטה אמרי מה נהיתא
 על אורחא קומו וסכו דיתבין בערוער
 שאילו למערקא זלמשי זכא אמרו
 מה הוה עלתכלא דיכי הכיש מואב
 כחתה הילילי וזעקי הגירובא דנון
 כי שר מואב כהיתו מואב אי ארי
 אתברו אילילו וצחו חנו בארנון
 ארי אתבזיו מואב אי ומשפטבא
 אלארץ המישר אלחלון ואליהצה
 ועל מופעת ועבדי פורענותא מסו
 לארע מישרא לחילון וליהק דער
 מיפעת ועל דיבון ועל לבו ועל בית
 דברתים ועל דיבון ועל לבו ועל בית
 דברתים ועל קריתים ועל בית גמול
 ועל בית מעון ועל קריות ועל בצרה
 ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות וחקקות
 ועל כרכא ועל כוצרא ועל כל קריו
 ארע מואב דרחיקן ודקרין נגדעו
 קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה

ק
 ק

מיפעת

ג
 חס

א
 חס
 נ

ר

ישבת ח חס וק ימכר אשר היא בתוך עמי בירושלים במשנה העמק דדי מכבוד חמסי ושאר ונהה כל הארץ

א
 חס
 נ

אתקטיפת מלכות מואב ושלטונך
אתכלו אמריש השכילהו כי עליהו
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גסהו איתא עליהו עקא והוה דמן
לדוארי על עמאדא אתר רבו
וידד שון מואבא ויהוה ללעב אף
אינון ואם לוא השחק היה לב ישראל
אסבגגבם נמצאה כימדי דברך בו
תתנודד ועל דחיתון על תכריה
דישרא כד לא חטן לבון פאילובגנן
אשתכלו ועל דאסגיתון עליה פתגמין
ככין תיטלטלו עזבו ערים ושכנו
בפלע ישבי מואב והיו כינה תקנן
בעברי פיפת שבומו קרוא ושרו
ככיפא יתבי מואב והוה כינה דשכא
פום שובכד ונחתא ושרא פארעית
גוצא שמענו גאון מואב גאח מאד
גבהו וגאון וגאותו ורם לבו שמענו
רבי מואב דמתגאז לחדא רב כהון
ומפנק יהוה וגיותתו תהוה ורמות לבו
אני ידעת נאסיהוה עברתו ולא כן
בדין לא כן עשו קדמי גלן אמריש
עובדי רב כהון ולא תקנן ימריהו
לא כדכשר עבדו על כל על מואב

ית
הי

ג
ג

סימ
ב
חס
בלית
כדס
זלות

ל

ל
וכפ
כ

ל

ג
חשבון
אטס
מושר
ג

ג
ה

איל לל מואב כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה בכין מואבא מלח
ומואבא כולהו מצוהו על אנש
כד תוקפהו דוון מבכי יעזר
אכבה לך הגפן שבמה נטישתך
עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיין
ועל בצירך שוד נפל בכין כמא
דאיתית משרין על יעזר כין את
קטולין על סבמא מטלך גו עבד
זמא עד ים יעזר מטו על חצריך
ועל קטפך בזו זין נפלו ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויון מיקבים השבתי לא ידך דהו
הידד לא הידד ונתת כניש בוע וחדא
מכרמלא ומארע מואב וחמר
ממעצר לא אכטילית לא ועצרין
עיצורין לא ירימון בקלהו מצות
חשבון עד אלעלה עד יהא נתנו
קולם מצער עד חרנים עגלת שושן
ביגס מינמרים למשמות יהוה ומצות
חשבון עד אלעלה עד יהא ארימו
קלהו מצוער עד חורונים עגלת
תלתוס רבתא אריאם מינמרים לצו
יהוה והשבתי למואב נאסיהוה מעלה

דישעיה גאותו וגאון ועבדתו סימ תנב * דימיהו גבהו וגאון וגאותו סימ הנת * שלשיה ג וסימ עגלת
שלשיה וחכ יהיה ישראל בתרז מל * *

בפ

[illegible]

ג
סביר
ינאה

כלב ה' וסימנו האריה הקר יות הנה כנשר אמר לבגד יען תתך - כל ליל חשבון מחשבון מלון - וכל זמן ל

במה ומקטיר לאלהיו ואבטיח למן
מואב אי אמר שי מקריב קורבן על
במתא ומסיק בוסמין לטענותיה על
כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל
אנשי קירחרש כחללים יהמה על
כן יתרת עשה אבדו על כן בלעזן
מואב אי כלינא רמז וזלצהזן על
אנשי כדך תוקפהזן כזמר אבובין דיו
על כן שאר נכסיהזן דקנו ותבזוזין
כי בראש קרחה וכלזקן גרעה על
כחללים גדדת ועל מתנים שק ארי
על כלסער ראש נתר וכלדקן גילוח
על כלסיען מתהממין ועל חרצין
סקי על בלגנות מואב וברחבותיה
כלה מספר כי עברתי את מואב ככלי
אין חפץ בו נאסיהוהי על כל אגריהזן
דמואב אי וברחוביהזן כולהזן עבדין
מספדא ארי תכרית ית מלכות מואב
כמנא דלית צדוך ביה אמר שי איך
חתה הילול איך הפעה ערק מואב
בוש והיה מואב לשחק ולמתתה
לכלסיעין איכדין איתכדו אילול
איכדין אחזרו קדלהזן מואב אי
כדיתו ויהזן מואב אי לחור ולתכר

בני שאון על דאשתמעו ליתבי
חשבון גלו אתקצר חילון ערקו
ארי קידום תקים כאישאנפמחשבו
ועכדי קדבא כשלחביתא מכין סחון
וקטילו רבבי מואב ויקרי בני
אתרגו שאון וילך מואב אכד עם
כמוש כילקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה וי לכו מואבאי אכד תון
עמא דפלחין לכמוש אריאתכרו
בנך בשביא ובנתך בגלותא ושבת
שבות מואב באחרית הימים נאם
יהוה עדהנה משפט מואב ואתיב
גלות מואב בסוף יומיא אמר ש עד
הכא למעבד פורענות דין מואב
לכני עמון כה אמר יהוה
הבנים איך לישראל אסיר שאון לו
מדועיר ש מלכס אתגד ועמו בערין
ישבי לכני עמון כדנן אמר ש הבני
לית לישראל אסירית לית ליה מדין
אחסין מלכהון ית ארע גד ועמיה
בקרואי יתיב דלץ הנה ימים באים
נאסיהוה זה שמעתי אלהיך בני
עמון תדועת מלחמה וזה יתח להתל
שממה ובנתיך באשתתנה וירש

מט

ש

ל
ל
ל
ומל

ל
ומל

ל
ומל

ל
ומל

ישראל אתירשיו אמר יהוה וכני
האיומא אתק אמר י ואשמעלות
בני עמון יבבות עכדי קדבא ותדי
לתל צדו ויתבי כפרנהא בנוא ותמון
ויהסנוז בית ישראל נכסי עממיה
דהו מחסנין להון אמר י והילול
חשבון כי שרדה עי צעקנה בנות
רבה חגדנה שקים ספרנה והתשומטנה
בגדרות כי מלכס בגולה ילך כהני
ושריו יחדיו אילול יתבי חשבון
ארי אתכזיזת עי צוחו יתבי כפרני
רבה אסרו סקין ספורו ואתהממו
בסיען ארי מלכהון בגלותא יהד
פלהוהי ורברבוהי כחלאמהתתנור
בעמקים זב עמקך הבת השוככה
הבטחה באצרתיה מי יבא אלו מא
את משתכחא כמי שרך חרובותקמ
מלכותא טפשתא דמתרחצא בבית
גנזהא אמראמך ייעור עליו הנני
מביא עליך פחד נאס ארע יהוה
צבאות מכלסביבך ונדחתם איש
לפניו ואין מקבץ לנדר האנא מית
עלך רחלא אמר י אהים צבאות
מכל סחרק ותתכדלון גבר לקביל

אצרתיה ב וסימכ הבטחה ובזזו קדמא אצרתיה בות בתרג או צרותיה בות - בל קרה בות שבות בזמט בות שבות וקר

אָפּוֹהִי זָלִית דְּמַכְנִישׁ לְמַכְדָּרָא וְאֶחָדִי
בֶּן אֲשִׁיב אֶת שְׂכִית בְּנֵי עַמּוֹן נָאִם
יְהוָה וְלִתְרִכֵּץ אֶת־כִּית גְּלוּת בְּנֵי
עַמּוֹן אָמַר שִׁי לֹא־דוֹסָה
אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכֻמָּה
בְּתִימָן אֲבָדָה עֵצָה מִבְּנִים נִסְרַחָה
חֲכֻמָּתָם לֹא־דוֹס כְּרָנָן אָמַר שִׁ צָבָאוֹת
הָלִית עוֹד חֲכֻמָּא בְּדָרוֹמָא פֶּסֶק מִלְּפָנֵי
מַכְנִיא אֶתְקַלְקַלְת חֲכֻמָּתְהוֹן וְנִסְוִהֶפְנוּ
הַעֲמִקוּ וְשִׁבְתִּי שְׂכִי דְרָץ כִּי אִירָא
עֲשׂוּ הַבָּאֲתִי עֲלִי עַתָּה פִקְדוֹתַי וְעֲדוּקוֹן
גְּלוֹא־רַחֲקוֹן לְמִיתָב יִתְכִי דְרָץ אֲדִיתָבָר
עֲשׂוּ אִיתִי עֲלִיהוֹן עֵידָן סַעֲוֹרָץ
חֻבּוֹהִי אִם בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ לֹא־שְׂאִירוֹ
עוֹלָלוֹת אִם גְּנָבִים בְּלִילָה שְׂחִיתוֹ
רָיִם אִם חֲטוּפִין פִּקְטוּפִין אִתִּי עֲלָךְ
לֹא־מִשְׁאֲרִין עוֹלָלָן אִם גְּנָבִין בְּלִילָה
חֲבִילוֹ מִסְתְּהוֹן כִּי־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת
עֲשׂוֹ גְלוּתִי אֶת מִסְתְּרֵיוֹ וְנִחַבָּה לֹא
יִכְלַשְׁדָּד זָרְעוֹ וְאֶחָיו וְשִׁכְנוֹ וְאִנְנוֹ
אֲדִיאֲנָא אִיתִי בְּלוֹשִׁין עַל־עֲשׂוֹ
גְלוּתִי יִתְמַמּוּרוֹהִי דָאִם יַבְעִי לֹא־טַמָּה
לֹא יִכּוֹל אֶת־כִּזְיוֹ בְּנוֹהִי זֶאֱחֻוּהִי וְקָרִיבֻוּהִי
זָלִיתָנִין עֲזָבָה יִתְמִידָאִנִי אֶחָדִי

וְאַל־מְנוּחָיִךְ עָלֶיךָ תִּבְכּוּ וְאַתָּה בֵּית
יִשְׂרָאֵל לֹא תִשָּׁתַכְּחוּ וְתִמְיוֹן אֲנִי
אֶקְיִים וְאֶדְמֶה לְתִכּוֹן עַל־מִימְרֵי יִתְחַצֵּן
כִּי־כֵן אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר
אֵין מִשְׁפָּטִים לְשִׁתּוֹת הַכּוֹס שֶׁתּוֹ יִשְׁתּוּ
וְאַתָּה הוּא נִקְה תִּנְקֶה לֹא תִנְקֶה כִּי שֶׁתּוֹ
תִשְׁתּוּ אֲרִי כִּדְנֵן אָמַר יְהוָה לֹא חֲזִי
לְהוֹן לְמִשְׁתֵּי כֶּסֶף דִּלְטָא מִשְׁוֹתָא
יִשְׁתּוּ וְאַתָּה מִדְּמִן דְּמִזְכָּא תִּזְכּוּן
לֹא תִזְכּוּן אֲרִי מִשְׁתָּא תִשְׁתּוּן כִּי־כֵן
נִשְׁבַּעְתִּי נֹאם יְהוָה כִּי לִשְׁמָה לְחֶרֶף
לְחֶרֶב וְלִקְלָלָהּ תִּהְיֶה בְּצָרָהּ וּכְלָעֶרְיָה
תִּהְיֶינָה לְחֶרֶב וְעוֹלָם אֲרִי כִּמִּימְרֵי
קִיּוּמִית אָמַר יְהוָה לְעָדוֹ לְחִיסוּדֵיךְ
לְחֹרֶב וְלִלְטָא תִּהְיֶה בְּצָרָהּ וְכָל־קְרוֹחָהּ
יִהְיֶה לְחֹרֶב וְלִעֲלָם יִשְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי
מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלֹחַ הַתִּקְבָּצוֹ
וּבָאוּ עֲלֶיהָ וְקוֹמוּ לְמַלְחָמָה בְּסוּדָא
שְׁמַעְתִּי מִן קָדָם יְהוָה וְאַגִּיד בְּעַמְּמִינָא
שְׁלִיחַ אֶת־כִּנְשׁוֹ וְאֵתוֹ עֲלָה וְקוֹמוּ לְאַגְחָא
קָדָם יְהוָה קִטְן גִּתְּתִיךְ בְּגוֹיִם בְּזוּי
בְּאֶדְם אֲרִי הָאֵלֶּה שֶׁיִּדְבָּק בְּעַמְּמִינָא
בְּסִיר בְּבֵנֵי אֲנֵשׁ אֶת־פְּלִצְתָךְ הַשִּׁיא
אֶת־זֶדְדְךָ לְכָךְ שְׁכֵנֵי בְּחֶגְוֵי הַסִּלְעַ

מפרק
סימן

שבתנו וכת שבת וסימנתי שבות דיהודה פילג שבות וזכר עמוך שבות דעירם פילג ושבת גבו שבות איוב לא גלגל ^{לשון}
דמליץ לשון נקבה ואנון בלגז זכר וסימנתי נעצרה בא צדיקת מלצרך בהתהלכך ימים ג' וסימנתי והמלאכה יגבו השחית ^{זכר}

לשון
נקבה
ואנו
לשון
זכר

תפשי מרום גבעה כיתגניה כנשר
 קנך משם אורידך נאסיהוה טפשותך
 אטענתיתך רשע ליבך ואת דמי
 לנשרא דשריבשיני כיפא מותכיה
 בתקוף רומא ארי תרים כנשרא
 מדורך מתמן במימרי אחתינך
 אמר שיהיה אדום לשמה כל
 עבר עליה ישם וישרק על כל
 מבתייה ואתה אדום לעדו כל דעבר
 עלה יכלי וינוד על כל מחתה דא
 כמה פכת סדום ועמרה ושכנה אמר
 יהוה לא ישב שם איש ולא גורבה
 בן אדם כמה פיכתא דסדום ועמרה
 וקריבא אמר יש לא יתיב רצמן
 אנש ולא יתושב בה כר אנשיהנה
 כאריה יעלה מגאון הירדן אלנה
 איתן כיצארגיעה אריצנו מעליה
 ומי בחור אליה אפקד כימי כמוני
 ומי יעידני ומיזה רעה אשר יעמד
 לפניו האמלך במשרותיה יסק
 עליהן כאריתא דסלוק מדום ירדנא
 וזאיל דירד עיז ארי בזמן איתנון
 עלה ושלטונין אמני עלה ארי
 מן כותי ומן דיער עינני זלית מלך

ל
 כת
 כן

ב
 דאוס
 יעני
 כת
 וצבל
 יועד
 כת

ואית ליה תקוף קדמי לך שמעו
 עצתיהוה אשר יען אלא וס
 ומחשבותיו אשר חשב אליש
 תימן אמלא יסחבום צעירי העאן
 אמלא ישום עליהם נוהם בכין
 שמעו מלכא דשי דמלך על אדום
 ומחשבותיה דחשיב עליהם צאדע
 דרומא אמלא יגדרון ויקטלון תקיפי
 עמא אמלא יצדון עליהן מדוריהן
 מקור נפלים רעשה הארץ צעקה
 בים סוף נשמע קולה ומקל מפתחון
 זעת ארעא צוחתא כימא דסוף אשתמע
 קלה יהנה כנשר יעלה ויראה ויפרש
 כנפיו על בצרה וזהה לב גבורי אדום
 ביום ההוא כלב אשה מצרה דא
 כנשרא דסלוק ומשתדי כיץ וסק
 מלך במשרותיה וישרי על בצרה
 ויהי לב גיבריהן דאדומאי כיומא
 ההוא כלב אתתא דעיקא לה בחלוא
 לדמשק בושחמת וארפר
 כי שמעה רעה שמעו נמגו בים
 דאגה השקט לא יכל לדמשק בזהו
 יתבי חמת וארפר ארי בסורא כישא
 שמעו איתכלו דחלא ויצפת אחלונן

ש
 ומל

ה
 חס
 חס

גמגור וחס וסימנה כלישבי כנען כלישבי הארץ וחב לדמשק בושחמת חס וחס וסימנה צעירי העאן

יגור בה כן אדם וזה חצור למדור
 ודורין צדו עד עלמא לא יתבתמן
 אנש ולא יתבת בה בר אנש
 אשר היה דבר יהוה אל
 ירמיהו הנביא אל עירם בראשית
 מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר
 רחוקה פתגם נבואה מן קדם יי עם
 ירמיה נביא על עירם בראשית מלכות
 צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
 למימר כה אמר יהוה צבאות הנגי
 שבר את קשת עירם ראשית גבורתם
 כדנן אמר ש צבאות האנא תכר ית
 תקוף עירם ריש גבורתהון והבאתי
 אל עירם ארבע רוחות מארבע
 קצות השמים וזרתים לכל הרחות
 האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא
 שם נדחי עירם ואיתי על עירם
 ארבע מלכין מארבע רוחי שמא
 ואבדרינון לכל רוחתא האלין ולא
 יהי עם ולא יהכין לתמן מטלילי
 עירם והחתתי את עירם לפני איבהם
 ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם
 רעה את חרון אפי נאסיהוה ושלחתי
 אחריהם את החרב עד כלותי אותם

כח

עירם
ק

ל

ואתכר ית עירם קדם צעלי דכניחון
 וקדם דצען למקטלהון ואיתי עליהון
 בישא ית תקוף רוגזי אמר ש ואגרי
 בתריהון דקטלין בחרבא עד ראשי
 יתהון ושמתי כסאי בעירם והאנדות
 משם מלך ושרים נאסיהוה ואשוי
 כורסי מלכותי בעירם ואוביד מתמן
 מלך ושלטון אמר ש והיה באחרית
 הימים אשוב את שכנות עירם נאס
 יהוה ויהי כסוף יומיא אתיבתגלות
 עירם אמר ש
 אשר דבר יהוה אל כל אל ארץ
 כשדים כד ירמיהו הנביא פתגמא
 דמלילי ש על כל רעל ארע כסדאי
 כי ירמיה נביא הגידו בגוים ודשמועו
 ושאתם השמיעו אל תכחדו אמרו
 נלכדה בכל הכיש כלחת מרודך
 הכישו עצביה חתו גולליה דחיו
 בעממא ובסדו וזקופו אתא כסדו
 לא תמנעון אמרו את כבישת כל
 כהיתו דפלחין לבי לאתכלו דפלחין
 למרוך כהיתו צלמנהא איתכרא
 טעוזהא כי עלה עליה גוי מצפון
 הוא ישית את ארצה לשמה וקלא

ק
ק

ד

י

ישיבת וסימנתי ויוסף יצא מצפון ישועה ופא בקרבי - חלבלו וסימנתי הדבר מעיר ומעלה השמיעו יען ויכתיב

יהיה יושב בבה מארס ועד בהמה גדו
הלכו ארי סליק עליה עם מציפונא הוא
ישוי ית ארעה לעדו ולא יהי יתבבה
מאנשא ועד בעירא איטלסלו גלו
בימים ההמה ובעת ההיא
נאסיהוה יבאו בני ישראל המה ובעי
יהודה יחדו הלך ובכו ילכו ואתיהוה
אלהיהם יבקשו ביום מאהא יבון
זבעידנא הוא אמר שי יתחברון בית
ישראל אינון ובעי יהודה כחא נמגליהו
כדחו בכין גלו ובמתכהו מארע
גלותהו פלחנא ריש אלההו יתבעון
עין ישאלו דרך הנה פניהם באו
וגלו אלהיהו ברית עולם לא תשכח
לעין ישאלו למיזלתי אורחא
מכשאר קדמיהו ייתון דיתוספון על
עמיה ריש יגזר להו קיס עלם דלא
יפסוק יצאן אבדות היה עמי רעיהם
התעוסה רים שובבים מהר אל
גבעה הלכו שפחו רבצם עין מכדא
הו עמי מלכא טלסילונין שולטנא
בזונן מטור לרמא גלו אתנשיאן
מבית דוח צנהו כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר

ג
גויס
רבים

היו
ק
ק
ק

ומל
כ
חיים הם
למצאיהם
כת

חטאו ליהוה נזה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה כל ראש חונן בזונן וסנאיהו
אמרין לית ערנא חובא חלק דחבו
קדם שי אתרחקו ממדור קשפיה
זסיבור אבהתהו שי
מתוך ככלו מארץ כשדים יצאוהו
כעתורדים לפני צאן גלו מגו ככל
ומארע כסדאי פוקו והו כרברכין
בריש עמא כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על ככל קהל גוים גדלים מארץ צפון
וערכו לה משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקס ארי האנא
מיתי ומסיק על ככל משרית עממין
סגיאין מארע צפונא ויסדרון עליה
קרבתמין תת אחד גררותי כגיבר
דמתכיל לא תביץ ריקן והיתה כשדים
לשולל כל שוליה ישבעו נאסיהוה
ותהי ארע כסדאי לביא כל כזזהא
יסבעון אמר שי כי תשמח לי תעלו
שסי נחלתי כי תפוש כי בעגלה דשה
ותצהלי כאברים ארי תחדון ארי
תבועון בזי אחסנתי ארי תדו צון
כעגרי רבא ותטולון כגיברא
בושה אמכם מאר חפרה יולדתכם

יתיר
יו

ח
בלש

ב
רחם

חו
ז
ש
כ
ל
ק

ומל

מעלה ומעלה ח וסימב שמואל אסיה שיצא נהריהו דמואצא וברק ברקין בבבל - מוצאיהם ל ומל אחד כי חיים

4

הנה אחרי תגוים מדבר ציה וערב
בה יתת פני שתכונן לחא איתכרת
מדינת כונן הא סופהון דעממא
מדבר צדי וחלובי מקצת יהוה לא
תשכוד היתה שממה כלה כל עבר
על כל יסוס וישרק על כל מכותה
על ארצי וזת כל קדם ש לא תתיקב
ותהי לציון כלה כל דיעבר על כל
זכריו וינור על כל מחתה איערבו על
בכל סביב כל דרכי קשת ידו אליה
אל תחמלו אל תחץ כי ליהוה חטאה
סגרו על כל סחור סחור כל מתחי
קשתא שדו כה לא תחוסון על גר לא
ארי קדם ש חסת חליעו עליה סביב
נתנה יחה נפלו אשוי יתיה נהר סו
חזמותיה כי נקמת יחנה היא הנקמו
בה כאשר עשתה עשולה וזביבו
עלה מסחור סחור את מסלות בידהון
נפלא אשיתתהא את פגרו שורחא
ארי פורענות עמארש את פרעו
מנה כמארע כדת עבדו לה כדתו
זרע מבבל ותפש מגר בעת קציר
מפני חרב היונה איש אלעמו יפנו
ואיש לארצו ינסו שיצו מלכא

ל
כ
כ

אשיותיה
ק
חומותיה
דבבל
מל
ומל
ושא
חם
דחם

ז
מל
עולה

ל
ומל

חם

ח
א
טבין

וה

בישין

ו
ל

ח
ז
חם

דבבל ואחיד חרבא בעידן קטור
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר
מרויא גבר לעמיה יתפנון וגבר
לארעיה יערקון
ישאל אריות הדיחו הראשון אכל
מלך אשור וזה האחרון עצמו ונבדח
מלך בבל עם מכר לא ישאל מלכא
טלטי לונון קדמאה שליט כרוון
מלכא דאמור ודין בתראה אסיפנון
נבוסר נצר מלכא דבבל
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל וארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור בנן
כדנן אמר יש צבאות אלהי ישראל
האנא מסער על מלכא דבבל ועל
ארעיה כמא דאסערית על מלכא
דאמור ושבבתי את ישראל אל צוון
ורעה הכרמלו והבשן ובקר אפרים
והגלעד תשבע נפשו ואת בית ישראל
לא תרהון ויתפרנסון בארע כרמל
ומתנן ובטור בית אפרים ומקדשא
תסבע נפשהון בימים ההם ובעת
ההיא נאסיהוה יבקש את עני ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאית

ורעה חם טבין וה בישין וסימב ושובבתי והקמתי ועמד ורעה עינך תמצא לך זאת גס זה הכל בלבבם רבה

כי אסלה לאשר אשאר כי מאחזק
 ובעידנא הוא אמר כי יתבעון חובי
 ישראל וליתנון וחסאי בית יהודה ולא
 ישתכחון ארי אשכונק לשא לא אשאר
 על הארץ מרתים עלה עליה
 ואלין שכי פקוד חרב והחרס אחרים
 נאסיהוה ועשה ככל אשר צויתך
 על ארעא דעמה סרבן סקו עלה ועל
 יתבי פקוד דקטלין בחרבא יירצון
 לגמרא שארזון אמר ייז ועבד ככל
 דפקידתך קול מלחמה בארץ
 ושכר גדול לקל קרבא בארעא ותבא
 דבא איך נגדע וישכר פטיש ככל
 הארץ איך היתה לשמה ככל בגוים
 איכדין אתקטיף ואיתבר מלכא חזוה
 מזיע לכל ארעא איכדין חזת דערו
 ככל בעממא יקשתי לך וגס נלכפת
 ככל ואת לא ידעת נמצאת וגס נתפשת
 כי ביהוה התגדית איתצדית ליד ואף
 את אחת ככל זאת לא ידעת את בעיאו
 חובך אשתכחו ואף את אחת ארי
 בעמא דיש אתגרית פתח יהודה את
 אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה
 היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים

גלא ייז יתכית גנזיה ואפיק יתמע פס
 דלוט קדמוהי ארי עבדתא הוא קדם
 יצא להם צבאות בארע פסדאי באו
 לה מקץ פתחו מאכסיה סלוח כמו
 ערמים והחרימוה אלהיה לה שארית
 עולו לה מסטרה פתחו אכוליהא
 גמרו נכסהא כמא דמגמרין ית
 ערימת עבדא כיז גמרוהא לא יחי
 לה שאר אחרבו כלפריה ירדו לסבב
 חוי עליהם כיבא יומם עת פקדתם
 שיצו כל גיבריהא יתמסרין לקטול
 וי עליהן ארי מטא יום תבדחו עין
 סעורין בישתחוון קול גסים
 ופלטים מארץ בכל להגיד בציון
 את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו
 קל דערקין ומשתזבין מארעא
 דבכל לחאא בציון ית פורענותא
 דיש אלהא פורענות היכליה השמיעו
 אל כל רבים כל דרכי קשת חנו עליה
 סביב אליהי פליטה שלמו לה נמנו
 ככל אשר עשית עשו לה כי אלהיה
 זרה אל קדוש ישראל בסרו על כל
 סגיאין כל מתחי קשתא שרו עליה
 סחור סחור לא יהי לה שיתבא שלימו

י
 וכו
 קודם כן
 תהי
 שארית
 בתרג
 יהי
 פליטה
 ה

לה
 קרי
 ולא
 כות

חרב על ה וסימב. אב קרא חרב על כשדים נמצא בחרב תפלן הוי חרב ושארא חרב אל. זעה לולית בכות

לה פאגרה פכל עכרת עכידו לה
 ארי על עמאד פסרת אמת מלין
 דלא כשרן קדם קדישא דישוראל
 לכך יפול בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 מלחמתה ידמו ביום ההוא נאסיהו
 ככין יתרמון עולימהא ברחובתא
 וכל גברי עבדי קרבה יתכלון בעדנא
 הוא אמר שי ^{הנג} אליך
 זרין נאסאדני יהוה עבאות כי בא
 יומך עת פקדתיך האנא שלח וגוי
 ערך מלכא רשיעא אמר שי אלהים
 עבאות ארי מטא יום תכרך עידן
 סעורן בשתך וכשל זרין ונפר
 ואין לו מקום והצתי אש בעריו
 ואכלה כל סביבתיו ויתקיל מלכא
 רשיעא ויפול וליית ליה מקום ואדליק
 אישתא בקרווה ותשיצי כל סחרנוהו
 כהאמר יהוה עבאות
 עשוקים בני ישראל ונני יהודה
 יחדו וכל שביהם חזיקו בם מאנו
 שלחם כדנן אמר שי עבאות אנשן
 בני ישראל ובני יהודה כחדא וכל
 שביהון אתקיפו בחון מסרבין
 לשלחותהון גאלס חזק יהוה עבאות

4
 תיסרך
 פחד
 זרין
 תדכא

ישבן כ וסימכ לבור בארץ הושב בארץ בקלות נשיכס אחיס נשיכס בסעפותיו עיים כי ימים רבים בארץ שן זקנס רבע
 וחברו ישיכון ישחן ישרים עדי עד לארץ כתוב ה

שמו ריכיריב את ריכס למען הדוע
 את הארץ והרגיז לישיב כל פריחון
 תקיפא שי עבאות שמו את פרעא
 יתפרע ית עלבנהון כדיל למתבר
 רשיעי ארעא וראיתא זיעא לכל
 יתכי בכל חרב על כשורים נאסיהו
 ואלישיבי בכל ואלישריה ואר
 חכמיה דקטלין בחרבא ויתון על
 ארע פסדא אמר שי ועל יתכי בכל
 ועל רכבהא ועל חכימהא חרב
 אלהבדים ונאלו חרב אלגבוריה
 וחתו דקטלין בחרבא ויתון על קטמא
 וישתפשו דקטלין בחרבא ויתון
 על גיברהא ויתכלון חרב אלסוסין
 ואלרכבו ואלכלה ערב אשר בתוכה
 והיו לנשים חרב אלא וצרתיה ופיו
 דקטלין בחרבא ויתון על סוסותהון
 ועל רתיהון ועל כל סמכותא
 רבגה ויהון חלשיין פנשא דקטלין
 בחרבא ויתון על בית גנאה ויתכלון
 חרב אלמימיה ויכשו כי ארץ פסול
 היא וכאימים יתהללו שרבא פמהא
 ויכשו ארי ארע עלמנא היא
 ובטעותהא משתכחין לכך ישבו

2
 חס

3
 כול
 חס

4
 כב
 בעז

ישבן כ וסימכ לבור בארץ הושב בארץ בקלות נשיכס אחיס נשיכס בסעפותיו עיים כי ימים רבים בארץ שן זקנס רבע

צייס את איים וישכנו בה בנות יענה
 ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עוד
 דור ודור בכין יעדען בתמוז בחתול
 וישכון בה בנות נעמין ולא תתיב עוד
 לעלם ולא תשרי עד דרדור נמהפלת
 אלהים את סרס ואת עמרה ואת שפנה
 נאסיהוה לא ישב שם איש ולא יגור
 בה בן אדם רחיק מימרי יתכון כמא
 רחיק יש ית סרס וית עמרה וקרנא
 אמר יש לא ית בתמן אנש ולא יתותב
 בה בראנש יהנה עם בא מצפון וגוי
 גדול ומלכים רבים יעדו מירכתי
 ארץ יהא עמא אתי מצפונא ועממין
 רבין ומלכין סגיאין ייתון בגלאי
 מסיפא רעא קשת וכידן יחזיקו
 אכזרי חמה ולא ירחמו קולם כים
 יהמה ועלסוסים ירכבו עלוך כאש
 למחמה עליך בתבכל קשרתיך
 ותריסין אחידין רכזראין אנון ולית
 להון רחמין קלהון כימא באתרגושתיה
 ועלסוסותא רכבין מסדין אינון
 כגדר עביר קרבין עלך כנשרתא
 דבכל שמע מלך בבל את שמעם
 ורפיו יריו צרה חזיקתהו חיל כוללהו

ג
מל

ג
ח
ח
מל

ג
ח
בל
עד
ג
כידן

ג
ומל

שמע מלך אדכלית שמעיהו ואת שוא
 ידוהי עקא אחדתיה הא כחכר
 לוליהתא חנה כאריה יעלה מגאון
 הירדן אלנוה איתן כי ארגעה ארועם
 מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
 כמני ומי יועדני ומיזה רעה אשר
 יעמדי לפני יהא מלך במשריתיה
 יסק עליהון כארנא דסליק מלום ידנא
 וחאילדי דעין ארי בזמן איתנון עלה
 ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן
 דיערענין זלית מלך דאית ליה תקום
 קדמי ולכן שמעו עצתיהוה אשר
 יעץ אלבכל ומחשבותיו אשר חשב
 אל ארץ כשדים אסלא יסחבום צעירי
 הצאן אסלא ישים עליהם נוה בכין
 שמעו מלך ארץ דמלך על ככל
 ומחשבותיה דחשיב עליהתבי ארע
 כסדאי אסלא יגרדון ויקטלון תקיפי
 עמא אסלא יצדון עליהון מדורחון
 מקור גתפשה בכל גרעשה הארץ
 וזעקה בגוים נשמע מקל את אחדת
 בכל זעת ארעא וצוחתה בעממא
 אשתמעת כה אמר יהוה
 הנני מעיר על בבל ואלישבי לב קמי

ג
ח

ג
בל

ג
מל

גיה זבלט וסימכיה בבל שם וישעיה שתולה כן קולך ומדברך דנבינוה כח ודכח נחזה כח - לב קמי בתמורה אוהות

۱

2
11
11

חמילה אלב וסימנ: אל ידרך אלחץ א- ונשא יב וסימנ: הבדים בביתך אלה שמנים מגבעות בצנות מגבעות על פא
הנה ישפיל מיין על הרבצה כי כה אמר ההמון א-

ויש צבאות שמו
 מפיצ אתה
 לי כלי מלחמה ונפצתי כד גוים והשחתי
 כד מלכות מצדד את קדמי כדכא
 רביה מני קדכא ואכדד כד עממיז
 ואחכלכד מלכז ונפצתי כד סוס
 ורכבו ונפצתי כד רכב ורכבו ואכדד
 כד סוסז ורכביהז ואכדד כד חתיז
 ורכביהז ונפצתי כד איש ואשה
 ונפצתי כד זקן ונער ונפצתי כד
 בחור ובתולה ואכדד כד גבר ואיחא
 ואכדד כד סב וזניק ואכדד כד
 עולימין ובתולז ונפצתי כד רעה
 ועדרו ונפצתי כד אכר וצמדו ונפצתי
 כד פחות וסגנים ואכדד כד רעיא
 ועדדיה ואכדד כד איכר ופדניה
 ואכדד כד שלטוניז וטורניז ושלמתי
 לכל ולכלי שבי כשדים את כל
 רעתם אשר עשו בציון לעיניכם
 נאסיהוה ואשלים לכל ולכלי ימי
 ארע פסדאי ית כלבישתהון רעכדו
 בציון לעיני כוז אמריש
 הגני אליך הר המשחית נאם
 יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי
 את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ונתתיך להר שרפה האנא שלחתי
 עלך כדכא מחבלא אמר ש ומחבל
 ית כל ארעא וארים ית מחת גבורתי
 עלך ואמגרניך מן תוקפך ואיתיך
 לכדך יקירא ולא יקחו ממך אבן לפע
 ואבן למוסרות כי שממות עולם
 תהיה נאסיהוה ולא ירכוז מנך מלך
 למלכו ושלטון לשלטנו ארי צדות
 עלם תהי אמר ש שאונם בארץ
 תקעו שופר בגוים קדשו עליה
 גוים השמיעו עליה מלכות אורט
 מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
 העל סוס כילק סמרי זקופו אתו
 בארעא תקעו שופרא בעממיא
 זמינו עליה עממיא כסדו ערה
 מלכות ארע קרדו משרית חורמי
 וחדוב זמינו עליה עכדי קדכא דיון
 סלקין סוסז חוז מפנכז הא כחלא
 דמזלחב קדשו עליה גוים את מל
 מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת
 כל ארץ ממשלתו זמינו עליה עממיא
 ית מלכי מדי ית שלטונא וית כל
 טורנא וית כל ארע שולטניה
 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על

את כל הארץ יד דעם וסימכדי כי את כל ואולם חי ואם ילחיב וידאון יב לחפר בתל כי בעך הגד הגד וינח יהושע ויקח יהושע
 וחב ויתק יב לישרא ואת כל הארץ היא הננו אליך הר וברוך שם אהררט ד ג קח וחד פת ופי עלהרי נמלטן וחב ממלכות אורט

בכל מחשבות יחיה לשום את ארץ
 בכל לשמה מאיז יושב ותזע ארע
 ותתמרע ארי קמא על כל מחשבת
 פש לשואה ית ארעא רבכל לעד
 מבלי יתיב חרול גבורי בכל להלחם
 ישבו במצודות נשתה גבורתם היו
 לנשים הציתו משכנתיה נשברו
 בריחיה את מנעא גברי בכל מלאה
 יתיבו במצדיא איתכרת גיבורותהון
 הוה חלשין כנשיא אתר לקא ביריתא
 איתברו עבהא ארץ לקראת דק ירוץ
 ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
 בכל כילכדה עירו מקצה דהיט
 לקדמות דהיט ורהוט אדמחוי לקדמות
 דמחוי להואה למלכא רבכל ארי
 אתכבישת קרתיה מסופה והמעבדות
 נתפשו ואת האגמים שרפו באש
 ואנשי המלחמה נכדלו ומגזתא
 את אחיזא וית אגמא אוקידו בנורא
 וגברי עבדי קרבא אתכדילו
 כלה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל בתכל כגד עת
 הדריכה עוד מעט ובאה עת הקצור
 לה ארי כדנ אמר ש צבאות אלה

ח
 בל
 כ
 כ
 י

ל
 ו

יושרא כנשתא רבכל דמא לאידא
 דמטא עידן אדלכותה עוד ציב חד
 כזעיר ויתון כזוזין עלה אכלנו
 הממנו נכוד דאצל מלך כל הצגנו
 כלי ריק כלענו כפתעין מלא כרשו
 מעדע דהיחנו אמרת ירושלם כז
 נכסי ושיצני נכוד דנצר מלא רבכל
 נפצני כמן ריקן כלעני כפתעין מלא
 בית גנזיה מטוב ארעי טלטלני חמסי
 ושאריו על כל תאמר ישבת ציון
 ודמי אלישבי כשדים תאמר
 ירושלם חטופי וכזוזי על כל
 תימר כנשתא רציון וחובת דם זפי
 דאת אשיר כי על יתבי ארע כסדאי
 תימר ירושלם לכן כח
 אמר יהוה הנני דב את דיכ ונקמת
 את נקמתך ותחרבת אתימה והבשת
 את מקורה ככין כדנ אמר ש האנא
 דאין ית דינד ומתפר עית פורענותך
 ואחריב ית ימה ואיכיש ית מבועהא
 והיתה בכל לגלים מעוזתנים שמח
 ושרקה מאיז יושב ותהי בכל לעד
 מדור ירויך צדו ואשתממו מבלי
 יתיב יחדו ככפירים ישאגו נערו

ח
 בל
 כ
 כ
 י

ח

ח

ח
 בל
 כ
 כ
 י

ח
 בל
 כ
 כ
 י

בר יחיה וסמבד נשברו ושבד מל לבי בר יחיה כח הארץ ברחיה כח - תנן ח בליש וסימב כי ידבר יי שולך מחולל

בגוריונות כחדא כדיון יעמון
כבני אריון ידימון קלהון בחמם
אשית את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישגו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה איתא עליהון עקא
ויהון דמן לרוא כדיל קלא יהון
תקיפין וימותון מותא תענא זלא
ייחון לעלמא דאתי אמר ש אוריהם
ככרים לטבוח כאילים עם עתוריהם
אמסרין כותורין לקטלא כדכרין
עם גדין איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כלה ארץ איך היתה לשמה
בכל בגוים איכדין את כבישת בכל
זאת אחזת תושבת כל ארעא
איכדין הות לעדו בכל פעממא
עלה על כל הים בהמון גליו
נכסתה סליקת על כל מלך
במשריתיה דסגי כמי ימא בא תגושת
גלוהי חפה יהיו עליה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בה כל
איש ולא יעבר בהן כן אדם הוא
קרוהא לעדו ארע צדיא וחרבא
ארעא לא יתיב בה כל אנוש זלא
יעבר בה בר אנוש ופקדתי על כל

ב
בא

בכל ודצאתי את כל עומפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גסחומת נכל
נפלה ואסער על פלחין לכל נכל
זאביז ית נכסוהי מניה זלא שחמע
ליה עוד עממא ארף שורי בכל
יתרמוז צא ומתוכה עמי ומלכו
אישו את נפשו מחרון אף יהוה
פוקו מגוה עמי ושיזבו גבר ית
נפשיה מתקום רוגזא דש ופקדתי
לכבכם ותוראו בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמעה ואחריו
בשנה השמועה וחמם בארץ מש
על משל ודלמא יזוע לכבון ותחון
מן קדם כסורתא דתשתמע בארעא
זתית בשתא כסורתא ובת דווי בשתא
כסורתא ויסגוז חטופין בארעא
ויקום שלטון על שלטון
לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בכל וכל ארצה תבוש
וכל חלילה יפלו בתוכה ככין הא
זומא אתן ואסער על צלמי בכל
וכל ארעה תחלוב וכל קטיליהא
יתרמוז כגוה ורגנו על כל שמים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון בא

קדמא השוויים מל בתרג שדדים חס - נתן בניו פליטס כח ושלחתי מהם פליטס כח ושלחתי מהם פליטס

ל
מל
וח
ח

מ

מל

מל
וח
מ

לה השורדים נאסיהוה וישבחו
 על כל שמיא וארעא וכל דבהו
 ארי מציפונא ויתון לה בזוזין אמר
 יש גם בכל לגל חללי ישראל גם
 לכל נפלו חללי כל הארץ אף נכל
 אתרמאון קטילי ישראל אף לכל
 יתרמון קטילין וכל ארעא פלטים
 מחרב חלכו אל תעמדו זכרו מחוק
 את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם
 משיוצא מחרבא גלו לא תתעבבון
 אדכלו מרחיק ית פלחנא דיש וירושלם
 תיסק על לבבון בשנו כי שמענו
 חרפה כסתה כלמה פננו כי באו
 זרים על מקדשי בית יהוה כהיתנא
 ארי שמענא חסודין חפת את פנעו תנא
 אפנא ארי עלו נכראין וסאיכו ית
 בית מקדשא דיש
 ימים באים נאסיהוה ופקדתי על
 פסיליה ובכל ארעה יאנק חללי בני
 הא יומיא אתן אמר יש ואסער על
 גלמנא ובכל ארעה יתרמון קטילין
 כיתעלה בכל השמים וכי תבצר
 מרום עזה מאתי יבאו שודים לה
 נאסיהוה ארי תבני בכל בניני

דרמין עד צית שמיא וארי תכלוך
 כרפין תקיפין עד דומאמן קדמי
 ויתון בזוזין עלה אמר יש
 קול עקה מבכל שבר גדול
 מארץ כשדים יקר צוחתא מבכל
 ותבא רבא מארע כסדאיי כי שוד
 יחנה את כל ואכר ממנה קול גדול
 והמו גליהם כמים רבים נתן שאון
 קולם ארי אכז ש יתכלל אכז
 מינה משריץ סגיאן ויתכנשון עלווי
 משרית עממין סגיאן ויר ימון
 באתרגושא קלהון כי בא עליה על
 בכל שוד ונלכו וגבוריה חתלה
 קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם
 ישלם ארי אתו עלה על כל בזוזין
 ואת אחיו גיברהא איתכלל קשתתהון
 ארי אלהא מדי גמלא ש שלמא
 ישלים להון גמולוהון זה שכרתי
 שרית וחכמיה פחותיה וסגליה וגבוריה
 וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
 המלך יהוה צבאות שמו וארי
 רבבהא זחכמהא שלטונהא וטורנהא
 וגיברהא וימותון מותא תנא ולא
 ייחון לעלמא דאתי אמר מלכא יש

מ

מל

כסתהו בלי וסימכיה כי כסתה פניה הערעת את כל ושלחחדין כסתה כלמה פננו פלעות פלמה וכולה מל

צבאות שמו
 כדאמר יהוה
 צבאות חזמת כל החרבה ער ער
 תתערער ושעריה הגבהים באש
 יצתו ויגעו עמים בדידוק ולאמים
 בדיאש ויעפו כדנאמר ש צבאות
 שורי כל פתא אתחמלא ותחמלון
 ותדעה רמא בנורא ותוסדון ויהלון
 עממא לדיקנו ומלכותא דתסיס
 אישתא וישתלהון
 הדבר
 אשר צוה ירמיה הנביא את שריה
 בנריה בן מחסיה כל כתו את צדקיהו
 מלך יהודה בכל בשנת הרבעית
 למלכו ושריה שר מנוחה פתגמא
 דפקיד ירמיה צבא את שריה בר נריה
 בר מחסיה כדאזל בשליחות צדקיהו
 מלך שבטא דבית יהודה לכל בשנת
 רביעיתא לממלכה ושריה רב
 תוקרצא ויכתב ירמיהו את כל
 הדעה אשר תבוא אל כל אלספר
 אחר את כל הדברים האלה וכתובם
 אל כל וכתב ירמיהו את כל בשנת
 דפתידא למיתי על כל אלספר
 חד ית כל פתגמא האלין וכתבין
 על כל ויאמר ירמיהו אל שריה

ל
 חס
 ז
 ובעז

5

כתובה
 אל
 ה
 בק

ככאך כל וראית וקראת את כל
 הדברים האלה ויאמר ירמיה לשדך
 כמיתך לכל ותחזי ותקרי ית כל
 פתגמא האלין ויאמר ירמיהו אתה
 דברת אל המקום הזה להכרייתו
 לבלתי היות בו יושב למאדם ועד
 בהמה כי שממות עולם תהיה
 ותימר יש את גזרתא על לא תלאדין
 לשיעיוותיה כדילדלא למחוי ביה
 יתב למאנשא ועד בעירא ארי
 צדות עלם תהי ויהי כללך לקרא
 את הספר הזה תקשר עליו אבן
 והשלכתו אל תוך פרת ויהי נשיצות
 למקרי יתספרא הדין תקסור ביה
 אבנא ותרמינה לגו פרת ואמרת
 ככה תשקע כל ולא תקום מפני
 הדעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו
 עד חנה דברי ירמיהו ותימר כדון
 תשתקע כל ולא תקום מז קדם
 בשתא דאנא מיתי עלה וישתלהון
 עד חנא נבואת ירמיה
 בק עשרים ואחת שנה צדקיהו
 במלכו ואחת עשרה שנה מלך
 בירושלם ושם אמז חמיטל בכת

ל
 ואל

ז
 חס
 חס
 חס

ז
 חס

ז

חמטל

כתובה חלה וסימנה כתב לך וכתב אליה וכתב ירמיהו בן נחמיה וכתב חס וסימ ובעז עמים
 ככה תשקע

לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט
 בדלתה ונכס מלכא דבבלית בני
 צדקיה לעינוהי ואף את כל דבר בני
 יהודה נכס בדלת ואת עיני צדקיהו
 עור ויאסרהו בנחשתים ויצאהו
 מלך בבל בבלה ויתנהו בבית המקדש
 עד יום מותו וית עיני צדקיה עור
 ואסריה בשי שלז דנחש ואוכליה
 מלכא דבבל לכלל יהודה בבית
 אסירי עד יום מותיה ונחש החמישי
 בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה
 שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל
 בא נבוכדראצר רב טבחיים עמר לפני
 מלך בבל בירושלם ובירחא
 חמישאה בעשרה לירחא היא שנת
 תשע עשרה שני למלכא נבוכדראצר
 מלכא דבבל אתא נבוכדראצר רב
 קטוריא קם קדם מלכא דבבל בירושלם
 וישרק את בית יהודה ואת בית המלך
 ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית
 הגדול שרק באשו ואוקיר ית בית
 מקדשא דש וית בית מלכא וית כל
 בתי ירושלם וית כל בתי רב רבא
 אוקידו בנווא ואת כל חומות

בית
 ק
 מלין
 ית
 ב

ג
ב

ח

ל
ב
ב

ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים
 אשר את רב טבחיים וית כל שורי
 ירושלם סחור סחור תרעא כל משקל
 כספאי דעם רב קטוריא ומדלות
 העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
 ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
 ואת יתר האמון הגלה נבוכדראצר
 רב טבחיים ומה שיכ עמא וית
 שארא דעמא ראשתארו במקדשא
 וית שמי עינא ראשת מעו על מלכא
 דבבל וית שאר המונא אגלי נבוכדראצר
 רב קטוריא ומדלות הארץ השאר
 נבוכדראצר רב טבחיים לפרמים וליגבם
 ומה שיכ עמא ראשתארו
 נבוכדראצר רב קטוריא למחוי ממלחין
 בחקלין ובכרמיין ואת עמו וי הנחשת
 אשר לבית יהודה ואת המכנות ואת
 ים הנחשת אשר בבית יהודה שכו
 כשדים וישאו את כל נחשותם
 בבלה וית עמו וי נחשא דל בית
 מקדשא דש וית כסיסא וית ימא
 דנחשא דב בית מקדשא דש תכרו
 כספאי ואוכלו ית כל נחשתין לכל
 ואת הסדות ואת היעים ואת המזמות

ו מלין יתר בני בריע תיבות וסימב ויתנהו ואת עיני צדקיהו ואת חלוקה בתחלת קציר ומה דלוח ג בליט ומל וסימב
 והנה שבע פחות בתרגו ומדלות העם דירמיה ושל אחריין

ואת המזרקות ואת הכפופות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו
וית דודא וית מגרופיתא וית מזמרא
וית מזרקא וית כזיכא וית כל מני
נחשא דחזו משמשין בחזן נסיכו
ואת הספים ואת המחליות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת המנחות
ואת הכפופות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף וקח רבטבחים
וית קורא וית מחתיתא וית מזרקא
וית דודא וית מזרקא וית כזיכא
וית מכילתא דהכא דהכא ודכספא
כספא נסיכו רב קטורא וקעמורים
שנים חים אחד זהב קר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלו
עמו ויא תליץ ימא חד ותורי תרי עשר
דנחשא דתחות כסיסא דעבד מלכא
שלמה לבית מקדשא דיש לא הוה
מתקל לנחשת חזן דכל מניא האלין
העמודים שמנה עשרה אמה קומה
העמוד האחד וחוט שתיים עשרה
אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות

נבוכדנצר ויעמו ויא תמנה עשרי ארמין
לומיה דעמודא חד וחוט משחיתתא
עשרי ארמין מקף ליה וסומכיה ארבע
אצבעין חליל וכתרת עלי נחשת וקומת
הכתרת האחת חמש אמות ושכבה
ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמונים וקלתחון
עלוי דנחשא ודומה דקלתחון חדא
חמיש ארמין וסריגתא דרמוניא על
קלתחון סחור סחור כולא נחשא
וכאלין לעמודא תניא דרמוניא וידיו
הרמנים תשעים ושישה רוחה כל
הרמנים מאה עלה שכבה סביב וחו
רמוניא תשעים ושישה כעננתא כל
רמוניא מאה על סריגתא סחור סחור
ויקח רבטבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הקסם ודבר רב קטורא וי
שריה כהנא רבא וית צפניה סגן
כהנא וית תלתא אמר כליא ומן העיר
לקח סרים אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הצבא המצבא את

מל
בז

ג
ח
וכ
מל
כ
ב
ד

קומת
ק
ח

דמלכיס אשר הוא פקיד ירמיה אשר היה וסימכיה הוא היה גבור א על אנשי י וסימכיה וישמחון שחור ענתות ומכ העיר

ויהי בית כרסוהי מעיל לכורסי מלכא
 ועיניה ככרלין שנה את כנדי כלאו
 ואלל לחם לפענו תמיד כלימי חיו
 ושני ית לבושי אסוריה זאלל לחמא
 קרמוהי תדירא כליזמי חיוהי ואוחתו
 ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך ככל
 דכריוס כיומו עדיוס מותו כליזמי
 חיון ושידוזה שידות תדירא
 מתהביז ליה מן קדם מלכא דכלפתגם
 יום כיומיה עדיוס מותיה כליזמי חיוהי

סבוס הפסוקים שלספר ירמיהו
 אלף ושלש מאות וששים וחמשה

חיו
 פ

לראשון
 שלש מאות

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
 לחשו ואני בתוך הגולה עלנהר כפר
 נפתחו השמים ואראה מראות אלהים
 והנה בתלתי שנין לזמן ראש כח
 חלקיה כהנא רבא ספלא ראורייתא
 בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא
 כיומי יושיה בראמון מלך שבטא
 דבית יהודה בתמוז בחמשה ליל חא
 אמר נביא זאנא כגו בני גלותא על
 נהר כפר את פתחו שמא זחזירת
 בחיון נבואה דשרת עלי חיון יקר

שכנתא דשי בחמשה לחדש היא
 השנה החמישית לגלות המלך יויכין
 בחמשה לירחא היא שתא חמישיתא
 לגלות מלכא יויכין היה היה דבר חזון
 אליהזקאל כן כוזי הכהן בארץ נשדים
 עלנהר כפר ותדי עלי שם יד יהודה
 הנה פתגם נבואה מן קדם יש עם
 יחזקאל כר כוזי כהנא בארעא דישורא
 תבת ענות ואת מלל עמיה במדינת
 ארע כסדאי עלנהר כפר ושרת עלוהי
 תמן רוח נבואה מן קד וארא ונהל רוח
 סערה באה מקצה פון ענן גדול ואש
 מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין
 חשמי מלכות האש וזחזית והא לוח
 עלעולא אתי מן ציפונא ענן רבאישתא
 משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו
 עננא ומגו עלעולא פעין חשמלאמגו
 אישתא ומתוכה דמות ארבע חיות
 וזה מראיהן דמות אדם להנה ומגוה
 דמות ארבע כריון ודין חזויהן דמות
 אנשא להון וארבעה פנים לאחת
 וארבע כנפים לאחת להם וארבעה
 אפיז לחדא וארבעה אפיז לכל חד
 וחד שותת עסראפיז לברייתא חדא

מל

כד
 ה

ח
 בלש

ס
 וזמין
 עולף

החמישית ג' מל' וס' ימ' ל' למלך רחבעם וחברו לגלות המלך יויכין - וס' ימ' ל' וס' ימ' ל' משה כבדים וידי אדם מנחת